

Divan Kurulu Toplantı Tutanağı

Divan Kurulunun 14 Ocak 2015 Çarşamba günü saat 13.30'da, Galatasaray Spor Kulübü Ali Sami Yen Spor Kompleksi TT Arena'da yaptığı toplantının tutanağıdır.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Divan Kurulunun Değerli Üyeleri, Kıymetli Galatasaraylılar,
Ocak 2015 olağan Divan toplantısına hoş geldiniz. Toplantımızı açmak için yeterli çoğunluğumuz vardır.

Her zaman olduğu gibi, sizi Cumhuriyetimizin kurucusu Aziz Atatürk ve silah arkadaşları, vatan uğruna yaşamlarını yitirmiş değerli şehitlerimiz, kulübümüzün kurucusu 1 numaralı üyesi Ali Sami Yen ve arkadaşları, geçen 1 aylık süre içinde vefat eden 1586 sicil numaralı Divan Kurulu üyemiz Sabri Çakın, 5461 sicil numaralı Divan Kurulu üyemiz Tevfik Dölen, 7891 sicil numaralı kulüp üyemiz Vedat Muhtar Mardin, 7891 sicil numaralı Divan Kurulu üyemiz İpet Altınay ve aramızdan ayrılmış tüm Galatasaraylılar için sizi saygı duruşuna davet ediyorum. (Saygı duruşu yapıldı.)

Efendim, bugünkü toplantımızın gündemini okutuyorum.

Divan Kurulu Başkan Yardımcısı Ahmet Yolalan

Gündem

1. Geçen aya ait toplantı tutanaklarının takdimi ve oya sunulması,
2. Divan Başkanlığına gelen evrakın okunması,
3. Galatasaray Spor Kulübü futbol dışı şubeleriyle ilgili bilgilendirme ve konu ile ilgili genel görüşme,
4. Güncel olaylar ve dilekler.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, evet. Televizyoncu arkadaşımız konuşursa bizim konuşmamız karışacak. Evet, okunan gündemi oylarınıza sunuyorum efendim. Kabul edenler? Etmeyenler? Gündem kabul edilmiştir. Teşekkür ederim.

Değerli Üyeler,

Lütfen cep telefonlarınızı sessiz konuma alınız. Gündeme geçmeden önce, size arz etmek istediğim kısa bir bilgi var. Onu size sunayım.

Değerli Galatasaraylılar,

10 Ocak 2015 Cumartesi günü, bu salonda yeni Divan Kurulu üyelerine beratlarını takdim ettik. 2014 yılında 221 üyemiz Divan üyesi olma hakkını elde etti. Bu üyelerimizin katılımı ile Divan Kurulu üye sayısı 2.038'e ulaşmıştır. Bu da 8.833 olan kaydı açık üyemizin % 23'üne tekabül etmektedir. 161 yeni üyemiz, toplantıya katılarak beratlarını şahsen teslim aldılar. Aynı toplantımızda, 2014 yılında ülkemizde ve yurt dışında şampiyonluk kazanan değerli sporcularımıza Divan başarı beratlarını takdim ettik. Berat alan 164 sporcumuzun dağılımı şöyle. Futbol: 23 sporcu; basketbol: 44 sporcu; voleybol: 20 sporcu; yüzme: 30 sporcu; yelken: 25 sporcu, kürek: 22 sporcu. Toplam 164 sporcumuz. Ayrıca judo, su topu ve

tekerlekli sandalye branşlarımızda da önemli başarılar vardı. Ancak bu branşların 10 Ocak tarihinde maçları olduğu için katılamadılar. Beratları toplu olarak şube kaptanlarına teslim edildi.

Görüldüğü gibi, futbol dışı branşlarımızda çok değerli genç sporcularımız önemli başarılar kazanmışlar. Bu da kulübümüz için ciddi övünç vesilesi ve kulübümüzün geleceği için ümit vesilesidir. Bu başarılarda emeği geçen tüm yönetici, antrenör ve değerli sporcularımıza tekrar teşekkür eder, başarılarının devamını temenni ederiz efendim.

Efendim, şimdi gündemimize geçiyoruz. Gündemimizin birinci maddesi, geçen aya ait toplantı tutanaklarının takdimi ve oya sunulması. Geçen aya ait tutanaklar 34 sayfa olarak hazırlandı, deşifre edildi, kontrol edildi ve sizlere girişte sunuldu. Tutanakları hazırlandığı şekilde oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler? Etmeyenler? Edilmiştir. Teşekkür ederim.

Gündemin ikinci maddesi, Divan Başkanlığına gelen evrakın okunması. Efendim, bir arkadaşımızın evrakı var. Ancak özel bir konu. Yani bir çalışanımızın maaşı ile ilgili bir suali var. Bunu umumi heyetin önünde okumakta da bir yarar görmüyorum. Yönetim Kuruluna ben bunu yazı olarak gönderirim. Önümüzdeki toplantıya da cevabını arkadaşımıza iletirler. Başka gelen evrak yok efendim.

Gündemin üçüncü maddesi, Galatasaray Spor Kulübü futbol dışı şubeleri ile ilgili bilgilendirme ve konu ile ilgili genel görüşme.

Değerli Galatasaraylılar,

Bu gündem maddesini koymamın esas sebebi şu. Ben kısa bir girizgâh yapayım, bilahare Yönetim Kurulu devam etsin. Bildiğiniz gibi, bizim 1.400 sporcumuz var. Bunlardan 280 sporcumuz futbol akademisinde, 30 tanesi de profesyonel futbolcumuz. Yani 300'ünü çıkarırsak, demek ki bizim futbol dışı branşlarımızda 1.100 sporcumuz var. 110 yıllık kulübümüzün geleneksel spor dalları var, kürek, yüzme, yelken vs. gibi. Ve biz buralarda devamlı başarılar kazanırız, ülkeye sporcu yetiştiririz, milli takımlara da eleman göndeririz. Ancak futbol dışı branşlarda şöyle bir sorunumuz var. Futbol, eğer transferde önemli hata yapılmazsa, lüzumsuz işler yapılmazsa, kendi içinde mali yönden dengesi olan bir branşımız. Futbol dışı bu branşların finansmanını şimdiye kadar umumiyetle futbol gelirleriyle karşıladık, sağladık. Ancak son dönemlerde bilhassa bu müessese kulüplerinin devreye girmesi ile problem arttı.

Şöyle ki, koca bir bankanın, büyük bir sanayi şirketinin voleybol veya basketbol şubesine 5 milyon dolar, 7 milyon dolar, 10 milyon dolar ayırıp masrafına yazması problem değil. Ama bunlar Galatasaray Kulübü'nü zorlayan rakamlar. Tabii ki biz başarılı olmaya alışmış bir kulübüz. Yani basketbolda yıllardan sonra tekrardan şampiyon olmamız, geçen sene bilhassa kadınlarda hem Türkiye şampiyonu, hem Avrupa şampiyonu, hem Süper Kupa şampiyonu olmamız çok önemli başarılarıdır. Ancak geçen yılki basketbol gideri -çok yuvarlak söylüyorum- 63 milyon TL, geliri 21 milyon TL. Yani aşağı yukarı 40 milyon TL, yani 20 milyon dolar orada açık var. Voleybolda da gider 20 milyon, gelir 9 milyon TL. Orada da 11 milyon bir açık var. Yani bu iki şubemizde toplam 25 milyon dolarlık, 50 milyon liralık bir açığımız var. Bunu da sizlerin, hepimizin, Genel Kurul üyelerinin bilmesinde de yarar var. Yani kulüp yönetimleri de tabii bu açığı dengelemek için çeşitli sponsorlarla çalışmaya uğraşıyorlar. Bu gündem

maddemiz bu sebeple kondu. Bu itibarla, son seçimden sonra bu şubelerle ilgili durumumuz nedir, Yönetim Kurulundan bilgi talep ettik. Maddemiz bu. Efendim, söz Yönetim Kurulunun.

Yönetim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Duygun Yarsuvat

Sayın Başkan, Değerli Galatasaraylılar ve Dostlar,

Esasında Başkan açılış konuşmasında aşağı yukarı bizim söyleyeceğimiz şeyleri söyledi. Galatasaray bir futbol kulübü değil, Galatasaray bir spor kulübü ve bu sporlar da maalesef Türk mevzuatında amatör olarak geçiyor. Gerçekte hiçbirisi amatör değil. Yüzmeye de bakın, amatör değil, basketbola da bakın, amatör değil. Bir tek kazanç kapısı var. O kazanç kapısı da futbol. O Sportif A.Ş. olarak faaliyet gösteriyor. Ayrı bir identité, ayrı bir hükmi şahıs. Öbür tarafta kulüp var, zengin bir kulüp var. Kulüp kendi varlıklarını anonim şirkete para sağlamak için teminat olarak veriyor ve anonim şirket halka açık olan bir şirket olduğu için kulübe para aktaramıyor. Böyle, anlaşılmayan ters bir ilişki var. Stat kulüp için yapılmış, fakat stadın intifa hakkı veya üst hakkı verilmemiş. Dolayısıyla, oturduğumuz bu stat da her zaman elimizden alınabilir. Üst hakkı olsa, ona göre birtakım değişikliklerin yapılması, hukuki sözleşmeler ile kulüpteki gelirin kulübe aktarılması söz konusu olabilir. Ama şu an için bu yok ve bunu halletmek için uğraşıyoruz. İlk uğraştığımız konu da, evvela bu stadın üst hakkını tapuda tescil ettirmektir. Bununla ilgili olarak girişimlerde bulunduk. Spor ve Gençlik Genel Müdürlüğü ile temas hâlindeyiz. Bunu halletmek için uğraşıyoruz.

Şimdi amatör branş diyoruz, adı amatör. Güzel geliyor amatör branş demek. Gerçekte öyle hiç de amatör değil. Size kaba bir rakam vereyim. Amatör şubelerin gideri 95 milyon TL. Bu gider bütün amatör şubelerin gideri. Bütün amatör şubelerin geliri ise 30 milyon. Demek ki, 60 milyon bir açık var. Bu 60 milyonu nereden buluyoruz? İşte o zaman -benim zamanımda Zati Sungur vardı, belki hatırlarsınız- şapkadın çıkartıyoruz. Çok zor durumdayız esasında. Ama sade biz değil, bütün kulüpler zor durumda. Ama spor kulüpleri çok zor durumda. Diğer branşlarda, diğer kulüpler futbol kulübü olarak kurulmuşlar ve hep bize tarizde bulunurlar, “siz İstanbul kulüpleri, siz büyük kulüpler” vs. şeklinde. Özellikle de Galatasaray’ı referans gösterirler. Ama kazın ayağı öyle değil. Biz 110 senelik bir kulübüz. Farklılığımız, 110 senede kazandığımız kazançlardan, müktesebatımızdan geliyor. Evet, Galatasaray büyük bir kulüptür. Bu amatör şubeleri de ancak bu şekilde yürütebiliriz ve yürütüyoruz.

Elimdeki rakamlara şöyle bir baktığımızda, amatör şubelerde de yabancı oyuncuların bulunduğunu görüyoruz. Profesyonel sporcuları bırakalım ama bir fikir olarak vereyim. 47 tane profesyonel Türk sporcu, 23 tane yabancı sporcu var. Toplam 70 kişi, ücret alan amatör şube ve altyapı sporcuları. Bunlar sadece sporcu. 165 tane Türk, 14 tane yabancı, toplam 179 kişi. Ücret almayan amatör şube ve altyapı sporcuları 811 kişi. Toplam 1.060 sporcumuz var amatör şubelerimizde. Tabii amatör diyoruz, ama basketbol hiçbir zaman amatör değil. En ucuzu 500 bin dolar. Bunun da üstüne çıkabilirsiniz. Bu rekabetten vaz mı geçeceğiz? Asla, vazgeçmeyeceğiz. Bunu yürütmeye çalışacağız ve yürüteceğiz. Vazgeçmek zaten bizim kitabımızda yazan bir husus değildir. Ha diyeceksiniz ki, su topu takımında ne için 3 tane yabancı oyuncu var. Euroleague’e girdik su topunda, rekabet ediyoruz. Mücadele ediyoruz, şampiyon olmak istiyoruz. O yüzden yabancılar var. Voleybolda niye var? Voleybolda boşuna Avrupa şampiyonu olmadık. Bunlar var.

Basketbolu söylememe gerek yok. Basketbol, futboldan sonra toplumun beğenisini kazanmış olan ayrı bir spor dalı. Basketbol bugün seyircisine zevk veren bir spor dalı. Bundan da vazgeçemiyoruz. Bununla da büyük bir rekabet var. Son, basketbol takımımız son 16'ya girdi Euroleague'de ve 7 kişi, geçen senenin şampiyonu olan takımı yendi. Düşünebiliyor musunuz olayı? Biz şimdi bu takımı desteklemeyecek miyiz? Galatasaray basketbol takımını kapatacak mıyız? Hayır, bunun yollarını araştıracağız. Yani kapatırsak, hani Osmanlı'nın son devirlerindeki maarif nazırının dediği gibi, okullar olmasaydı maarif nazırı olmak çok güzel bir şeydi gibi, basketbol olmasaydı, bu spor dalları olmasaydı, biz kulübü daha rahat idare ederdik gibi bir düşünceye asla sahip olamayız. Galatasaraylılar sahip olamaz böyle bir düşünceye. Galatasaray'ın ilkelerinde böyle bir düşünce yok. Galatasaray'ın kuruluşunda da böyle bir düşünce yok. Bu nedenledir ki, amatör sporların Galatasaray Kulübü'ne maliyetleri çok yüksektir. Ama bu bizim işimizdir, bunu yapacağız.

Bunu nasıl yapacağız? Kendi kendime düşündüğüm zaman hep şunu söylüyorum. İçimizde Galatasaraylılar var, Galatasaray'ı sevenler var, Galatasaray'ın başarısı ile övünenler var. Kadehler kaldırıyoruz Galatasaray şampiyon oldu diye. Ee, bazı arkadaşlar da oyuncu seviyesinde sponsor olsunlar. Biz dolaşıyoruz, kendi kişisel ilişkilerimizi kullanıyoruz, sponsor arıyoruz. Ama grup hâlinde arıyoruz. Teker teker arayalım. Mesela bir basketbolcuyu, bir voleybolcuyu bir kişi destekleyebilir. Ona verimiz, Ahmet Efendi'nin sporcusudur, onun bursu ile oynuyor diyebiliriz. Eğer amatör sporların devam etmesini istiyorsanız bunları bekliyorum. Şimdi bakın, 1.061 sporcudan bahsettik. 1.061 sporcuya duşları için suyun harcanması, bu sporculara malzemelerin verilmesi, -teker teker bile verseniz- bunların hepsi bir paradır, hepsi bir yatırımdır. Ve üstelik, bir formayı bir sene sonra giyemezsiniz. Hâlbuki gerçek amatörler eski sporculardır. Onlar formalarını evde annelerine yıkatıp ertesi gün maça giyerlerdi. Şimdi gerek profesyonel, gerek amatör, formalarını hediye ediyorlar. Bunu karşılamamız gerekiyor. Ve sizlerden, Galatasaray üyelerinden, Galatasaray'ı sevenlerden dayanışma bekliyoruz. Bunu, bu dayanışma ile halledebiliriz.

Evet, şu anda söyleyeceğim budur. Arkadaşlar tabii bu konuda söz alacaklar. Söylediğiniz sorularınız da olursa, onları cevaplamaya çalışacağım. Teşekkür ediyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, biz de Sayın Başkana teşekkür ediyoruz, açıklamaları için. Şimdi, bu maddede söz almak üzere müracaat eden arkadaşlarımız var. Sayın Ömer Işıl'a isimlerini yazdırmışlar. Sırasıyla okuyorum: Kerim Uzuner, Sami Çölgeçen, Mehmet Bilen, Tamer Celasun. Efendim, Başkanımız madde ile ilgili açıklamalarda bulundu. Bu konuyla ilgili görüşmek isteyen arkadaşlarımıza söz vereceğiz evvela. Ayrıca dileklerde başka konular da ele alınabilir. Estağfurullah efendim, yazarız sizi de Ahmet Bey. Nerede oğlum, Ahmet Şenkal? Evet, devam ediyorum: Serhat Özalemdar, Hayrettin Kozak, Ayhan Özmızrak, Turcan Bolayır, Prof. Dr. Mehmet Helvacı, Yılmaz Toköz. Peki efendim. Ayhan da dileklerde, Turcan Bey de dileklerde. Güzel. Bir dakika efendim, listeyi bitirelim. Sayın Prof. Dr. Mehmet Helvacı bu maddede mi, dileklerde mi efendim? İkisinde de. Peki efendim. Dileklerde tekrar soracağım efendim, telaş etmeyiniz. Tamam mı? Ben şu andaki madde ile ilgili sırayı koyuyorum. Akın Bey, bu

maddede mi söz istiyorsunuz? Peki efendim. Tamam efendim, söyledik. Evet, Sayın Kerim Uzuner, buyurun efendim.

Kerim Uzuner

Beyler, biz bugün buraya niye geldik? 25-30 senenin tecrübeli insanları, bugün bu toplantıya niye geldik, bu güzel havada? Burada çay içmeye, sandviç yemeye gelmedik herhâlde. Biz buraya bir hizmet yapmak için geldik. Daha doğrusu, İdare Heyetine yardımcı olmak için. O yardım da nedir? Biz burada düşüncelerimizi ve önerilerimizi belirteceğiz, siz etüt edecek, araştıracaksınız ve bunlar İdare Heyetine sevk edilecek. İdare Heyetinin de bu konuşanlardan eleyip, dokuyup, hangisi evettir, hangisi hayırdır ve neden hayırdır, neden evettir diye karşılıklı olarak bizim bu konuşmalarımıza cevap vermesi lazım, ki o zaman burada bulunmamızın bir manası olsun. Yoksa burada bulunmamızın bir manası yok. Dolayısıyla, ben aşağı yukarı 70 seneden fazla, 75 seneden fazla oldu, bu camianın içindeyim. Mektebiyle ve sporuyla, camiayı iyi tanırım.

Geçen toplantıda bir yazı gönderip bir öneride bulundum. Galatasaray ismine izafeten, borç para bulabiliyoruz, o veya bu şekilde. Diğer borcun üstüne yığılıyor. Ama o alınan para nasıl harcanıyor, lüzumlu yerlere mi veriliyor, yoksa fuzuli harcamalar var mı diye, dedim ki, belki ilk defa olacak ama, bu, Divana gelsin. Divanda, aramızda bu para sirkülasyonunu çok iyi bilen bir sürü arkadaş var ve Türkiye'nin sayılı kimseleri bunlar. Maliyeci olarak bir etüt edilsin, araştırılsın. Verilecek olan yerler bir liste hâlinde çıkar, o liste hâlinde çıkan şeylerin de hangisi mühimse ona ödeme yapılır. Yani beraber bir karar olur. Bu surette ne olur? İdare Heyeti töhmet altında kalmaz, Başkan da töhmet altında kalmaz. Genel bir karar verilmiş olur. Çünkü hepimiz aşağı yukarı 25-30 senelik insanlarız. Dolayısıyla, çok tecrübelerimiz oldu bu kulüpte. Böyle bir teklifte bulunmuştum. Hiçbir cevap alamadım bundan. Bu belki şeye uygun değildir, ama yeni çıkacak olan Spor Kanunu'nda, benim gazetelerden takibime göre, herhâlde bunları, yani bu mecburiyeti isteyecekler. Ama o şekilde, ama bu şekilde, neyse onu bilemiyorum ama bir şekil bulup, yani bir İdare Heyeti yahut da bir başkan kendi bildiği gibi, istediği gibi harcayamayacak parayı. Çünkü mühim olanı o. İşte demin arkadaşımızın söylediği gibi, açıklar çok. Ama o gelen paralar hakikaten yerinde harcanıyor mu, harcanmıyor mu, bu bir süzgeçten geçsin istedim. O borç öbür borcun üstüne, bundan evvelki idare heyetlerinin ve başkanların yapmış olduğu borçlar, işte hepimizin bildiği gibi, üst üste yığıla yığıla, bir kar topu gibi yuvarlana yuvarlana iniyor ve bu büyüyor. Dolayısıyla, böyle bir tedbir, bir şekil bulup bu para harcamalarının biraz elden geçirerek yapılması lazım bana göre.

Beyler, şimdi bir şey daha var. Onu da söylemeden edemeyeceğim. 10 küsur seneden beri devamlı olarak yazı ile ve buraya çıkarak, sizlere ve idare heyetlerine devamlı söyledim. Dedim ki, biz aşağı yukarı 25-30 milyonluk bir camıyız. Bu camianın gideceğimiz bir lokalimiz ve beraber oturabileceğimiz bir yerimiz yok, düşünebiliyor musunuz? Orada, burada. Bunun en kısa zamanda, bir an evvel yapılması lazım. Ama yakında olur, uzak olur, ama bunun yapılması lazım, bizim bir araya gelmemiz için. Ama şimdi buranın bize tahsis edilmesi, burada toplanmamız bence çok münasip bir şey oldu. Belki alışırız da burasını yavaş yavaş bir sosyal tesis gibi kullanırız. Geliriz, otururuz, konuşuruz, sohbet ederiz, yemek yeriz, bilmem ne yaparız filan. Yani o bakımdan, bana göre, çok uygun bir durum oldu.

Beyler, çok teşekkür ederim. Ama ne olur, bu söylediklerimizi yani başınızda iyice evirin, çevirin ve buna göre karar verin. İdare Heyeti ve Başkanın bu konuşulanlara muhakkak ama muhakkak, o anda veyahut da daha sonraki toplantıda cevap vermesini istiyorum. Yoksa, dediğim gibi, eğer biz cevap almazsak, o zaman bizim konuşmamızın veyahut da bir dilekte bulunmamızın bir manası kalmaz.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Evet efendim, teşekkür ediyoruz.

Kerim Uzuner

Evet beyler, çok teşekkür ederim. İyi günler.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Sayın Sami Çölgeçen.

Sami Çölgeçen

Saygılarımı sunuyorum efendim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Hem telefon, hem konuşma zor tabii.

Sami Çölgeçen

Fevkalade zor, haklısınız.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Evet efendim, tahmin ediyorum. Onun için baştan söyledim.

Sami Çölgeçen

Şimdi benimki bir taraftan dilek, bir taraftan da Sayın Başkanın konuşmalarıyla ilgili. Hangi taraftan başlayacağımı bilemiyorum, ama beni son derece...

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

İkincisi, ikincisinden başlayın.

Sami Çölgeçen

Son derece rahatsız eden bir duruma temas etmek istiyorum. Ben Galatasaray Lisesi mezunu değilim. Ben bir Saint Joseph Lisesi mezunuyum. Ama Galatasaray'ın Divan toplantılarının kulübün çıktığı Galatasaray Lisesi'nde yapılmaması beni çok rahatsız ediyor, çünkü Galatasaray Lisesi'nin toplantı salonu benim de kutsalımdır. Hangi mektepten çıkmış olursam olayım, bunu ben kabul edemiyorum. Hangi sebepten olursa olsun, kabul etmem mümkün değil. Nasıl oluyor da bir lise müdürü veyahut da bir dekan, yahut bir rektör böyle bir kararı verebiliyor? Bu gücü nereden alıyor? Nasıl böyle bir şey yapabilir ve nasıl biz buna büyük bir reaksiyon göstermiyoruz? Olacak şey değil. Ben o Sayın Rektörden bunu düzeltmesini, bir an evvel düzeltilmesi için gereken çabanın gösterilmesini istiyorum, çünkü bugün çok şöhretli Galatasaray Lisesi'nin, bir yeni yeni oluşan Galatasaray Üniversitesi'nin dünyada

tanınmasının bir sebebi de bir bakıma dayandığı, içerisinde çıkarttığı Galatasaray Spor Kulübü'dür. Bundan haberi yok mu bu dekanın, bu rektörün? Ne ise, onun da istifasını istiyorum ayrıca. Birinci maruzatım bu.

İkinci maruzatım, müsaade ederseniz, 5 dakikayı da geçmem. Olağanüstü Divan toplantısında, yeni Divan üyesi olan 200 kişiye beratları takdim edildi ve kıymetli sporcularımıza da başarı beratları verildi. Ben oradaydım, orada olanlar da görmüşlerdir. Manzara şuydu. Salonun arkasında, 60-70 tane sporcu eşofmanlarıyla hazır bekliyorlar. Ön tarafta da, berat alacak kardeşlerimiz ve de bizler. Evvela beratlar başladı. Çocuklar arkada duruyorlar. Şimdi size sunuyorum. Sami Çölgeçen 25 yıl beratını alıyor, bu 14 yaşındaki yüzücüyü ne kadar ilgilendirir? Orada başladılar esnemeye. Daha beteri, berat işi bittikten sonra, beratını alan sayın Divan üyeleri orayı terk etti. Çocuklara bir alkış çok gördüler. Böyle bir şey olabilir mi? Çocuklar geldiği zaman beratlarını almaya, Sayın Başkanın yanında oturdum, ortalık kalabalık olsun diye. Bu ayıp bir şeydi. Bir ayıp da, fevkalade kötü bir organizasyondur. Kürekçiler çıktılar, marifetleri anlatıldı. Çok doğru. Dünya üçüncüsü olmuş, Avrupa beşincisi olmuş. Yüzücüler çıktılar, hiçbir malumat verilmedi. Basketçiler hakkında hiçbir malumat verilmedi. Baştan savma, garip bir şey oldu. Bundan sonra bu işlere daha büyük bir özen gösterelim ve evvela sporcuları sahneye çıkartalım ki, kaçmadan herkesin alkışlama fırsatı olsun. Teşekkür ederim efendim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, teşekkür ediyoruz. Seneye bu organizasyon yapıldığında, arkadaşımızın eleştirisini dikkate almak gerekecektir. Sayın Mehmet Bilen.

Mehmet Bilen

Sayın Divan Başkanım, Değerli Divan Üyeleri,

Hepinizi sevgiyle, saygıyla selamlayarak konuşmama başlıyorum. Konuşmama başlamadan önce, bir hususta Divan Başkanlığımızın dikkatini çekmek istiyorum. Bu son birkaç senedir, sporculara verilen beratlarda, her ne hikmetse, su topu şubesi hiçbir zaman sporcu yollamıyor ve bu gözden de kaçıyor. Bunlar toplu alıyorlar. Hâlbuki bu işin anlamı, psikolojik değeri, bu insanların buraya gelip bu ortamı yaşamaları. İlginç bir şekilde, ne düşünüyor o şubede? Toplu alınıyor, ondan sonra nasıl veriliyor, onu da bilemiyoruz. Gözümüzden kaçıyor.

Değerli Divan Üyeleri,

Yıllardan beri amatör şubelerin içinde yaşamış bir insanım. Sporcu olarak, idareci olarak, yönetim kurullarında, pek çok olayı gördüm. Doğru bildiğim olayları ben burada sizlere dile getireceğim. Sayın Başkanımız, amatör şubelerde 95 milyon liralık gider var, diyerek başladı konuşmasına, futbol dışındaki şubeleri değerlendirirken. Benim özellikle burada, daha önceki konuşmalarda da hep vurguladığım husus şuydu. Amatör şubeleri sınıflandırırken çok büyük yanlış yapıyoruz. Maalesef Sayın Başkanım da bugün burada yaptı. Futbol profesyonel, basketbol profesyonel, voleybol artık profesyonel. Ama kimse kusura bakmasın, satranç, briç, yelken, bunlar profesyonel değil. Şimdi bunların hepsini biz bir potaya koyarsak, büyük bir kavram kargaşası yaratırız. Ve sonunda ne olur? İşte efendim, 100 milyon gider vardı. 100

milyon gider vardı, ama bir tanesinin belki 50 milyon liralık şube bütçesi var. Yani çok büyük bir yanlış algı yaratılıyor. Bir kere, bunun Mali Kongredeki rapora ve üyelere futbol, basketbol, voleybol ve amatör şubeler olarak takdim edilmesi lazım.

Şimdi amatör şubelere baktığımızda, Divan Başkanımızın dediği gibi, çok geleneksel branşlar var, yelken, yüzme, su topu, kürek gibi. Ondan sonra da, bizim bünyemize uyan tenis var, - daha hiçbir faaliyeti yok ama- briç var. Hiç olmazsa üyelerimiz yapıyor. Tesisi olan binicilik var ve satranç var, maliyeti düşük ama çok kişinin yapabileceği. Atletizm ve judo tarihî, fakat hiç kimse ne takip ediyor, ne ediyor. Bu iki branşı ilkokul, lise, üniversite bünyesinde, kulübün desteklediği bir şekilde sürdürebilsek çok daha sağlıklı olur. Ancak 3 tane profesyonelden sonra 4 tane su sporları, buranın çok önemli lokomotif branşıdır. Çoğu sosyal tesislerde bunlar yapılıyor. Genel Kurulumuzun kayda değer üyelerinin bir bölümü de su sporlarından gelmektedir.

Şimdi, bu yanlış algıların bir tanesi, 800 milyonluk borcun içinde, amatör şubeleri yıllardan beri hep böyle kötü bir imajla veriyoruz. Aslında şimdi burada izah edeceğim. Gerçek amatör şubelerin maliyeti sıfırdır. Ancak bu şubeler zorla eksi bütçeye itilmektedir. Nasıl oluyor? Birincisi, sponsorluk konusunda. Bugün her şubeden yetişmiş, pek çok şirkette iyi konumda olan insanlar var. Bunlar buldular da. Sponsor buluyorlar, sponsor alınmıyor. E peki, sen bir yerde amatör şube diyorsun, adamın elini ayağını bağlıyorsun. Öbür tarafta, futbolu açyorsun. Hâlbuki kulübün en büyük eksisi futbolda, amatörde değil. Kulübün borcunun en büyük nedeni, bir futbol, iki basketbol, bir de üçüncüsü hovardaca, denetimsiz harcamalar. E peki, amatör şubeye sponsor imkânı vermiyorsunuz, o zaman şunu yapalım. Ana kulübün yapmış olduğu sponsorluk anlaşmasından bir % 10-15 diğerlerine verilsin, rahat anlaşma yapılsın. Şimdi bu sponsor.

İkincisi, amatör şubelere, amatör şubeden yetişmiş, ismini de vereceğim kişiler bağış yapıyor. O da olmuyor. Bunu ben bir başka kulüpte de bir yönetici ile, bir de tesadüfen bir federasyon başkanı ile görüştüm. Orada da aynı olay var. Sayın eski Başkanımız Ünal Aysal, su sporlarını seviyor, eski kürekçi. Alacağına karşılık, özel madde koyarak, sözleşme yaparaktan, taahhüt alarak, Ada gelirlerini, kira gelirlerini küreğe ve su sporlarına bıraktı. Dünyada uygulanmadı. E peki, diğer bir bağışçıya siz nasıl şey yapıyorsunuz? Yani kimse bağışta bulunmaz ki. Yani diyorsunuz ki, ama amatör şubeye vermeyelim, sponsor da olmasın, bağış da olmasın. Kaldı ki, birtakım amatör şubelerde bayağı ciddi gelirler de var, yüzmede, su topunda. Fakat bu arada, demin oraya bıraktığım dilekçe gibi, artık oraları belleyip oradan geçinenler de var. O da ayrı bir olay.

Yine gözümüzden kaçan bir husus. Bizim bu 4 tane su sporları branşımız, eskiden Bebek'te, sonradan Ada'daydı, şimdi çoğu Kalamış'ta sayılır. Neticede, sosyal tesislerimizin içinde olan branşlar ve özellikle Kalamış Koyu, sadece bize değil, tüm oradaki spor kulüplerine, Atatürk tarafından yelken sporunun gelişmesi, su sporları için emredilmiş ve o şekilde verilmiş. Moda Kulübü'nden Kalamış Kulübü'ne, İstanbul Yelken'e kadar orada o kulüplerin olması, bizim de mevcudiyetimiz bu nedenledir. Buradan nereye geliyoruz? Demek ki bizim Kalamış'ın varlığı, yelken ve su sporlarıdır. Oradan ne çıkar? O tesisin gelirinin de oraya gitmesi çıkar. Ama

olmaz, amatör şubelere, su sporlarına öyle şeyler gitmez. E peki, Atatürk vakfediyor, olmuyor; Başkan Aysal veriyor, olmuyor; sponsor alalım diyoruz, olmuyor.

Şimdi gelelim Yönetim Kuruluna. Yönetim Kurulu seçimleri oluyor, herkes boy boy platformda. Çok güzel. Fotoğraflar çekiliyor, yönetim kurullarına giriyor. Ben yıllardan beri içindeyim. Tabii hakkını yemeyeceğimiz 3-5 isim var. Fakat bunun dışında, maalesef ne kimse elini cebine atıyor, ne kimse şirketinden veriyor, ne de onu bırakın, kalkıp emek verip bir firmadan sponsorluk buluyor. Peki ne olacak? Bir İstanbul Yüzme İhtisas Kulübü'nün başındaki genç bir kişi, Caner Aksüt, koskoca kulübü -yani koskoca kulübü derken, bize göre tabii sadece bir branşı- cebinden finanse ediyor. Peki, niye bizden kimse çıkmıyor? Hiç kimse vermiyor. Kalamış'a giden üye de vermiyor, Ada'ya giden de vermiyor. Herkes bekliyor.

Bu arada, tabii bir de yönetimlere, çoğu zaman amatör şubeleri hiç bilmeyen üyeler giriyor maalesef. Yani şimdi ben şöyle bakıyorum bu bizim yönetimimize. Allah için, bu yönetimde de bu tanımım doğru. Amatör şubeleri bilen, hele bizim Galatasaray'ın içinden gelmiş olarak tanımlayayım, hemen hemen hiç kimse yok. Ha, ne oluyor? Şimdi artık bazı kişiler -maalesef 40 kişilik bir grup var, bir üye grubu- bu boşluğu görmüşler kulübün içinde. Bunlar kendi içlerinde organize olarak, maalesef kulübü, Kalamış'ı, yelkeni, su topunu, yüzmeyi istismar etmeyi yıllardan beri sürdürüyorlar. Başlamışlar, burada da 30. yıllarını tamamlamışlar ve bu çıkar birliği bugün devam ediyor. Resmen Kalamış'ı ve birtakım tesisleri çiftliğe çevirmişler. 2 bin lira etmeyecek işe -sordum dilekçe ile, bir türlü yanıt alamıyorum- 12 bin, 13 bin lira maaş alıyorlar, ahbapçavuş ilişkisiyle, torpille.

E peki ne olacak amatör şube? Verme, bulma, etme, ondan sonra torpille, oradaki ekiplerle oy barteri yapacağım diye paralar gitsin. Ha, bir de bunlara kulüp içinden destek veren profesyoneller var, biliyoruz. İsmi vermiyorum. Yönetim Kurulunun haberi olmadan, ilgili makamlarla, hem de bayağı kayda değer yerlerle yazışmalar yapıyorlar. Yönetimin haberi yok, sırf bu kişilerle dayanışma içinde olmak için. Bunların hepsini biz biliyoruz, hepsi gerçek. Gerekirse bunların hepsini şey yaparız. Bununla da bitmiyor. Bu kişilerin yapmadığı şey yok. Onu döver, buna söver, onu eder. Lütfen Sayın Yarsuvat Başkanım, Sayın Yönetim Kurulu, artık bu ekibin bu faaliyetlerine kol kanat germeyin. Yazık oluyor kulübe, bütün etik değerler gidiyor.

Şimdi şunu söyleyeceğim ben. Sizin yerinize bir soru soracağım. Diyeceğim ki, peki kardeşim, sen buraya çıkıyorsun, hep konuşuyorsun, eleştiriyorsun. Fakat yıl sonu geliyor, Divanın üzerine bütün amatör şubelerdeki kupalar geliyor, şampiyonluklar geliyor. Sen niye konuşuyorsun? Yani demek ki bir doğruluk var. İşte işin bir püf noktası da orada yatıyor, kupalarda yatıyor. Orantısız güç. Nedir o? Örneğin kürek. Kürekte bizim tek bir tane rakibimiz var, Fenerbahçe. Onun dışındakiler, Hereke, Yarımca, Çayırova, Anadolu Hisarı, bizle kabil kıyas değil. Zaten o da ne oluyor, biliyor musunuz? Yazı tura gibi, bir sene Galatasaray, bir sene Fener oluyor. Bir bakın 30 seneye, 15'inde Fenerbahçe, 15'inde Galatasaray. Tabiatıyla, ya ikincilik kupası gelir, ya birincilik. Ben bunu hiçbir zaman bir branşı, sporcuları küçümsemek için söylemiyorum. Fakat istismarlar konusunda ve yönetimlerimiz nasıl bunları harcıyor, onu...

Şimdi gelelim su topuna. Su topunda Fenerbahçe de yok. Hep söylüyorum, Kınalıada, Heybeliada, Burgazada. Vapur tarifiesi gibi gidiyor. Yüzme ihtisas dediğim kulüp sokağa atıldı, tesisi yok. Hiçbir şeyi yok. İşte bir tane idarecinin cebinden gidiyor. E, el insaf! Tabiatıyla, marka değerimiz, medya gücümüz, paramız, tesisimiz, e bunlara karşı biz şampiyon olmayacağız da ne olacak? İşte bir kere kürekte o olur, bir kere de biz oluruz. Yani bu gerçekleri bizim görmemiz lazım.

Bir tane örnek vereceğim. Sayın Cibara burada mı, bilmiyorum. Ama iki sene önce yönetimdeyken, gayretli, koşturan bir Yönetim Kurulu üyesiydi. Fakat tabii bilmediğinden işi, işte dedi ki, ESTİ diye bir firma var, dedi, siz de ne yapıyorsunuz? Yani bir marifetmiş gibi, bu ESTİ'yi yendiniz, karşında duruyorsunuz. Ben hiç cevap vermedim, 40 senedir neler gördük. Neyse biz yönetimden ayrıldık, bir sene sonra, hani derler ya Allah'ın sopası yok, ESTİ bizim bayan takımını yendi, Türkiye şampiyonu oldu. Şimdi bakın, sporda bu da olur, önemli değil. O yener, bu yener. Fakat sorduğu soru güzeldi, ESTİ ne idi? ESTİ benim gibi, sizin gibi, pek orta hâlli değil, biraz durumu iyi olan eski bir sporcunun kurduğu şahıs firması, Hüseyin Egeli. Egeli Spor Kulübü. ESTİ, adamın çantası ile dolaşan bir kulüp. Şimdi, hem bunun farkında değilsiniz, hem de koskocaman, dev, ondan bin kat güçlü bir kulüp, ESTİ'ye yeniliyorsun. Yenilebilirsin, ama farkında dahi değilsin. Şimdi, kulübün bu 800 milyonluk borcu; günah keçileri, amatör şubeler. Hayır, kulübün borcunun 1 numaralı nedeni profesyonel futbol, yanlış transferler. Bu işi bilmeyen yöneticilerin maalesef yıllardan beri al, sat, kendisini kurtarmak için yaptığı transferler. Sporu bilmeyen Yönetim Kurulu üyesi, kulübün parasını hovardaca harcar. Bu böyle gider. İkincisi basket, voleybol. Üçüncüsü, denetim yok. Zaten hep söylüyorum, borcumuz sıfır da olsa, en kısa zamanda yine 900 milyon, 800 milyon borcumuz olacaktır bu hovardaca harcamalarla.

En son, kısaca şunları söyleyeyim. Sözlerimi bitiriyorum. Hiç olmazsa amatör şubelerin önündeki bu sponsor engeli kaldırılmalı. Yönetim Kuruluna bundan sonra aday olacaklar, bedavaya olmasın. Bir gayret sarf etsin, bulsun, versin. Fotoğraf çekirtmeye olmasın. Bakın, eski sporcu değil, spor adamı diyorum. Turgay Renklikurt, ismen veriyorum. Eski sporcu başka. Hani bit pazarına nur yağardı, 40 sene önce spor yapmış, artık kurallar değişmiş, değil. Spor adamı. Bu eski sporcu da olur, spor adamı da olur. Bunlardan hiç olmazsa bir iki kişi yönetime girsin, ciddi bir denetim olsun ve inşallah tüzüğe bu tür hususları bağlayıcı maddeler koyarak bu işlerin birazcık böyle hovardaca harcanmasını, hem de ondan sonra, boşu boşuna amatör şubelerin suçlanıp, paraların da hovardaca harcanmasının önüne geçeriz. Konuşmamı burada noktalıyorum, hepinizi sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Evet, Mehmet Bilen'e de biz teşekkür ediyoruz, açıklamaları için. Sayın Serhat Özalemdar.

Serhat Özalemdar

Sayın Divan Başkanım, Sayın Başkanım, Sayın Üyeler,

Tam hazırlandığım konuyu, Sayın Başkanım burada konuştu. Bugün gündem buymuş, haberim olmadan bu konuya hazırlık yapmıştım. Yaklaşık 2 senedir bu kürsüden...

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Niye gündemden haberiniz olmuyormuş?

Serhat Özalemdar

Olmadı, özür dilerim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Estağfurullah.

Serhat Özalemdar

Kürsüden voleybolla ilgili sorunları dile getirmeme rağmen, bu sorunlara önlem alınmaması, bizi hem üzmemekte, hem de zaman kaybettirmekte bize. Geçen yıl hazırlamış olduğum raporlar ve kürsüden konuşmalarım bu durumu açıklıkla ortaya koymaktaydı. Yönetim Kuruluna, Denetleme Kuruluna vermiş olduğum dilekçelerin cevabının hâlen verilmemesi, burada idari anlamda sıkıntıların olduğunu apaçık göstermekte. Bu kürsüden konuşmalarına karşılık cevap gelmemesi de olayın vehametinin ne kadar kötü olduğunu belli etmektedir. Yaklaşık 27 sene erkeklerde, 48 senedir bayanlarda şampiyonluğumuz yok. Buna rağmen, yüksek maliyetlerle kurulan, yaşlı oyuncularla doldurulan takımlarımızın dördüncülükle övünür durumda olmaları, bu durumu da birkaç alt yapı dereceleriyle örtbas etmeleri, sıkıntıları halının altına süpürme anlamına gelmektedir. Voleybol şubemizin bu durumdan, sorunlu antrenörlerden, sorunlu menajerlerden temizlenmesi ve Galatasaray Kulübü'ne yakışan idari, teknik adamların şubeye atanması, şubemizin kuracağı komite tarafından denetlenmesi ile kurtulacağını düşünmekteyim. Birkaç tane örnek vereyim de fazla zamanınızı almayayım.

Bir olay söyleyeyim. Geçen sene Azerbaycan Bakü'den transfer edilen Montana, Bakü'de 400 bin dolara oynarken, aynı oyuncu biz 750 bin euroya aldık. 2.5 katı. Bu sene bu oyuncu 350 bin euroya Fenerbahçe'de oynuyor. Aradaki farkları görün. Biz zarar ederiz. Böyle rakamlarla oyuncular alırsak tabii ki ederiz. Ne kadar doğru? Çünkü burada Denetim Kuruluna verdiğim raporlar hâlâ ortada yok. Geldim, araştırdım, tekrar çıkardım. Dilekçe veriyorum, dilekçem kayıp. 2013 yılının bütün voleybol harcamalarını istiyorum, bana cevap gelmiyor. Tarih 06.03.2014, dilekçem kayıp. Altta da alındığına dair evrak var elimde. Voleybol camiası senelerdir birbirini tanıyan, herkesin herkesi tanıdığı, kompakt bir camiadır. Tavsiyem odur ki, voleyboldan sorumlu yöneticilerimiz, İstanbul'da oynanan altyapı maçlarının birkaçını takip ederek, idareci antrenörlerle, Galatasaray'ın voleybol şubesinin dışarıdan nasıl görüldüğü hakkında bilgi alabilirlerse, bizim voleybol şubemizde çalışan idareci, antrenör kalitesi ve Galatasaray Kulübü'ne yakışıp yakışmadıkları hakkında bilgi sahibi olurlar. Gidip bir araştırınsınlar. Çünkü dışarıda, voleybol camiasında herkes bizim kulübümüzde çalışanları çok iyi biliyor. Bizim Yönetim Kurullarımıza biz anlatamadık bundan evvelki dönemde. Ne çıktı?

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, karşılıklı konuşmayalım. Siz devam edin, toparlayın efendim.

Serhat Özalemdar

Erdoğan Kobal, ilk defa Divan Kurulu üyesi oldunuz, burada böyle tartışmalar olmuyor. Baba Oral da o arabadaydı. Ne çıkıp çıkmadığını biliyor, size cevap verir, ben vermeyeyim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Serhat Bey, siz konuşmanıza devam edin ve bitirin. Erdoğan Bey de müdahale etmesin, tamam. Devam.

Serhat Özalemdar

Bir şey söyleyecekse gelip buradan söyler. Komitelerin kurulması burada çok önemlidir. Çünkü bundan evvelki senelerde, yöneticiler spordan gelmedikleri için, çevrelerindeki birkaç kişinin yanlış yönlendirmesi ile başarısızlığa sürüklenmektedir. Komiteler 3-5 kişiden oluşturulmalı, spor kökenli olmaları, ücretsiz çalışmaları, ortak karar alarak hareket etmelerini sağlayacağı için çözümler daha sağlıklı olacaktır. Galatasaray Kulübü'nde devrim yapma zamanı çoktan geçmiştir. Bu yönetim, kısa dönem de olsa, amatör şubelerde yapılması gereken çalışmaları yapmazsa, bundan sonraki yönetimlere enkaz bırakılmış olur. Mayıs ayında seçilecek yeni Yönetim Kuruluna, yeni sezon için çok kısa hazırlanma, çalışma zamanı bırakmış oluruz. Bu yüzden, acil olarak Yönetim Kuruluna yardımcı olacak komitelerin bir an evvel hayata geçirilmesi zaruri bir ihtiyaçtır. Mayıs ayına kadar bir şey yapılmazsa gelecek sezonu da kaybedeceğiz.

İnancım, doğru kişilerle yapılacak çalışmaların bizi başarıya götüreceğidir. Şöyle ki, belirtilen bütçelerin doğru yönetilmesi ile şu andaki durumdan daha iyi noktalara, daha az harcamalarla ulaşabiliriz. Hatta iki veya üç sene içinde, oyuncu yetiştiren, bu yetiştirdiği oyuncuları satıp gelir getiren bir şube hâline dönüşebilme imkânımız olabilir. Yukarıda bahsettiğim konular hakkında, ilginizi çeken, sormak istediğiniz herhangi bir sorunuza da sevinerek daha detaylı bilgileri sizle paylaşmaya hazır olduğumu da Yönetim Kuruluna bildiririm.

Şimdi, Başkanın ilk konuşmasında, sponsor olun demişlerdi. Bazı ağabeylerim biliyor burada. Son 2 senede, altyapıya 7 tane oyuncu getirdim Sarıyer'den ve çocukların bonservis paralarını da kulüp ödemediği için yarısını da kendim ödedim. Sayın Başkanım, bu kitabı elinizde gördüm. O getirdiğim çocuklara bu kitaplardan birer tane verdim, Galatasaray'ı öğrensinler diye, Galatasaray'ın ne olduğunu bilsinler diye. Diyorsunuz ya, damarında sarı kırmızı kan akar. O çocukları böyle yetiştirmek için bunlarla uğraştım. Ama geçen sene, - Mehmet Bilen söylediği için- Mehmet Cibara ismini telaffuz etmek istemiyordum, ama defalarca kendisine raporlar verdim. Sonuçta ne yaptığını da Oral Baba çok iyi biliyor. Biz size yardımcı olmaya çalışıyoruz. Fazla vaktinizi almayayım.

Baba Oral, size de bir lafım var. Bizim tarihimizde 3 kişi var, benim hatırladığım, baba lakabını almış, Baba Gündüz, Baba Özer, bir de siz. Lütfen ben bir konuşuyorsam, bin konuşmanız lazım. Bu voleybol gerçekten berbat. Baba Oral, lütfen biz sizin yanınızda çok yeniyoruz, biliyorsunuz. Ama size çok şey düşüyor. Teşekkür ederim hazırına.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Biz de teşekkür ediyoruz. Sıradaki konuşmacımız Sayın Hayrettin Kozak. Efendim, aranızda konuşursanız bu işi yürütemeyiz. Buyurun efendim.

Hayrettin Kozak

Efendim, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Başkanlarım, Değerli Ağabeylerim, Arkadaşlarım,

Evvela başta İrfan Aktar Başkanımız olmak üzere, geçirdiğim rahatsızlık sırasında bizzat gelerek, defalarca telefon ederek bana destek olan bütün arkadaşlarıma, ağabeylerime, kardeşlerime sınırsız şükranlarımı sunuyorum. Sağlıklı bir şekilde döndük, ikinci rektifiyemizi olduk.

Şimdi ben iki konuya değineceğim. Sevimli konular değil, çok hızlı geçeceğim. Şu yok olduğum dönemdeki Divan raporlarını dikkatle okudum. Hemen öne çıkan, bir de günlük olayda yaşadığımız diğer bir konu var, ona şey edeceğim. Öne çıkan birinci konu, benim için, daha önce dile getirildi. Bu, Tevfik Fikret Salonu’nu terk ederek buraya gelmemiz meselesidir. Bunda ısrar ettiğimi, edeceğimi, Değerli Başkanım İrfan Aktar lütfen mazur görsün. Şimdi bu talep, Rektör tarafından -Kasım ayının raporunu okuduğum zaman görüyorum- sadece bir telefon görüşmesi ile oluyor. Yani bu kadar önemli -bence çok önemli- bir yer değişimi... Galatasaray Spor Kulübü, Tevfik Fikret Salonu’nda kurulmuş. O tarihten bugüne kadar, Galatasaray’ın her türlü toplantısı, Divan da bunların içinde, genel kurullar, mali kurullar, hepsi orada yapılmış, bir sürü forumlar orada yapılmış ve bugün de orada yapılıyor. Yani bu yasaktan sonra, İşbirliği Kurulu orada forum yapabiliyor. Ve biz tasımızı, tarağımızı topluyoruz, buraya geliyoruz. Ben İrfan ağabeyi asla kırmak istemem. Bir karar almıştır, ısrar da etmiştir. Çünkü yine okuduğum kadarıyla, Sayın Başkanımız, spor kulübü olarak en yetkin makamdaki büyüğümüz ve Divan Kurulu da spor kulübünün ayrılmaz bir parçası, Sayın Başkanımız ısrarla, hatta şiddetle bunu eleştirmiş ve bunu değiştirelim demiş, yine olmamış. Şimdi arkadan ben çıkıyorum, yani kulüp başkanının yanında fazla bir şey olmadığını biliyorum, ama yani gönlüm rıza olmuyor. Ben buna birkaç şey söylemek istiyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Bu konuyla ilgili, müsaade edersen, bitirdiğinde bir açıklama vermem gerekecek, çünkü arkadaşlar yanlış anlayabilirler. Buyurun.

Hayrettin Kozak

Tabii ağabey, gayet tabii. Şimdi müsaade ederseniz, ben bitireyim. Burada sebep olarak gösterilen, yani Sayın Rektörün bu değişimi yaparken sebep olarak gösterdiği çok önemli bir şey var, yangın riski. Başka da bir şey yok. Allah’ınızı severseniz, yangın riski Galatasaray Lisesi binasında, salonlarında sadece Divan Kurulu toplantılarında mı oluyor? Biz bütün seçimlerimizi orada yapıyoruz. Yani seçimler sırasında, üyelerimizden ara sıra sağda solda sigara içenler olmuyor mu? Yangın riskini de tamamen sigaraya bağlıyor Sayın Rektör. Şimdi, bu gerçeği kimse göz ardı edemez. Bir iki de bilgi vereceğim size ve ondan sonra Değerli Başkanımdan, lütfederse onu da rahatlatacak bir öneride bulunacağım.

Bu yangın riskine baktığımız zaman, dediğim gibi, çok kısa bir süre önce, bu karardan sonra orada forum yapıldı. Sonuncusu dahil tüm seçim toplantılarımız orada yapıldı, bundan sonra da yapılacak. Divan toplantılarında koridorlarda sigara önlemi son derece basittir. Yeter ki isteyelim. Orta cour'da, -Galatasaray Lisesi'nin orta cour'u diye bir yer vardır, herhâlde hepiniz biliyorsunuz- tam ortadaki bir basket sahası bu çeşitli amaçlarla kullanılıyordu. Üstünde de bir çatısı vardı. Bu çatı yapıldığından bu yana çürümüş kısmi olarak ve öyle kalmış. Genç üyelere bir grup, zannediyorum 122 dönemi, başvurmışlar, biz burayı kendi imkânlarımızla yapacağız, demişler. Bu çocuklar, üstelik para da toplamışlar, başvurmışlar. Yaptırılmamış bu. Şu anda oraya lütfen bir bakın. O kırık dökük çatının altına bir ağ takılmış ve orada çökme filan olursa o ağla tutacağız. Sigara izmariti, bir de bunu düşünün. Esas olan risk ise, bu risklere de bakmak lazım. Şimdi çatıda eğer Galatasaray Lisesi'nin bir yangın riski söz konusu oluyorsa, -her biriniz en az benim kadar deneyimlisiniz, bir binada bakılacak ilk yer çatıdır, çünkü göz ardıdır- acaba Galatasaray Lisesi'nin çatısında, dört dörtlük bir yangın önlemi alındı mı? Bunu da bilmek lazım.

Şimdi bütün bunlar dururken, Divan toplantılarının buraya alınmasını ben kendime yediremiyorum. 45 yıl boyunca hayatım orada geçti. Talebeliğimde de orada geçti. Az önce Sami ağabey gayet güzel söyledi. Son, zannediyorum bir önceki toplantıda, yine Başkanımız bunu söylediği zaman üyemizin biri tepki göstermiş. Hiç de yakışmamış. Yani bunun lisesilikle, lisesizlikle ne alakası var? Hiçbir alakası yok ve çok yersiz, çok yersiz. Hele öyle bir toplantı günü bu tartışmayı Sayın Başkanla yapmanın hiçbir âlemi yok, zaten anlamı da yok.

Böyle yanlış düşüncelere dalmadan, ben diyorum ki, Değerli Başkanım, siz bu konuda bir evet demişsiniz, kabul etmişsiniz. Tabiatıyla, bir de sorumluluk almışsınız, psikolojik olarak. Bence, bir yazı olmadığına göre, -resmî bir yazı da yok ortada- tamamen ben bunu hatır diye tanımlıyorum. Böyle bir karar alınmış. Şimdi bunu siz reddetmeyin, siz tekrar başlatmayın, ama şunu yapın. Ben bunu sizden önemle rica ediyorum. Burada belli bir katılım var, zaten ortalama olarak bizim Divan katılımımız bu seviyelerde olur. Bir oylama yapalım şurada, gayriresmî, el kaldırarak. Sadece, kabul edenler, etmeyenler. Yani efendim Tevfik Fikret'e dönelim, burada devam edelim diye bir oylama yapmanızı ben sizden, müsaade ederse, Değerli Duygun Başkanımın da, buradaki hazirunun da adına, hangi tarafa oy vereceklerse versinler, ben istirham ediyorum ve ondan sonra kafamızdan atalım bu meseleyi. Bu demek değildir ki, hep burada yapılacak. Hayır, geçmiş yılları hatırlarsanız, biz zaten birçok toplantımızı kalktık Dedeman Oteli'nde yaptık. Yani kapasite gerektiren yerlerde bu olabilir. Bir bilgi daha size vereyim. Burada, duvarların dibine kadar sandalyeleri dizdiğiniz takdirde, bu salonda 400 kişilik kapasite vardır. 400.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Yok, yanlış. 800 kişi. 702 kişi, son Genel Kuruldaki, oturarak sandalye sayısı.

Hayrettin Kozak

Neyse, o zaman ben o sandalyeleri dizen arkadaşla konuştum da, onun için. Tamam, geri alıyorum. Diğer taraftaki, kim haklı, işte onu benim iddia etmem yanlış olur. Şimdi Tevfik

Fikret Salonu'nda, balkonlar dahil, toplam 443 sandalyesi vardır. Ayakta kalan, yani yer sıkıntımız orada, buraya göre olması söz konusu değildir diye düşünüyorum. Bir konuyu da çok kısa geçeceğim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Sayın Kozak, müsaade ederseniz ben heyete bir bilgi vereyim.

Değerli Galatasaraylılar,

Rektör beni arayıp bu talebini bildirdiğinde, zannetmeyin ki hemen “peki efendim, emredersiniz” dedik. Ancak şöyle bir prosedür var. Her toplantı için ben yazı yazarım, o yazıya onay gelir. 5 bin lira da para yatırırız. Onun üzerine orada toplantı yaparız. Onayın gelmeyeceği bir yazıyı yazmak Galatasaray Kulübü Divan Başkanına da yakışmaz müsaadenizle. Belli, açık seçik belli. Efendim, salonu dinlendirelim. Salon dinlenmez. Bu sudan bir sebep, onu hepimiz biliyoruz. Ancak Galatasaray'da da biz kibarlık ve saygı öğrendik. Yani yazı yazdığımız yer, ısrarla bunun olmayacağını ifade ediyorsa, ısrar edelim veya Sayın Yavuz Zeytinoğlu'nun yazısındaki gibi, okulun kapısında Divan toplantısı yapalım, camiaya da kendimizi rezil etmenin âlemi yok. Biz 110 yıllık bir kulübüz. Bizim kendimize göre kibarlık ve saygı düzenimiz var. Konu bundan ibaret. Zannetmeyiniz ki, telefon edildi de, bunun prosedürü böyle yürüyor. Onun için, yazı yazmasına lüzum yok. Ben yazıyı yazıyorum, yazıyı da reddedeceğini açık seçik ifade ettiğine göre, ısrar etmenin âlemi yok. Ancak Sayın Başkan, Cumartesi günü burada açık seçik ifade etti. Tamam, eğer biz kulüp olarak bir girişim yapıyorsak, tabii ki Divan Kurulu, Sayın Başkanın taleplerini memnuniyetle destekler. O bizim görevimiz. Şu anda, Genel Kurulun seçtiği, Kulübümüzün Başkanı, yöneticileri bir karar verirse, memnuniyetle. Ama dediğim gibi, buradaki konu, Rektörün bu konuya yaklaşımı idi ve o yaklaşımda şu anda ben olumlu bir şey görmedim. Eğer o yaklaşımda bir değişiklik olursa, memnuniyetle, tabii ki ben, Tevfik Fikret'in, efendim Atatürk portrelerinin altında toplantı yapılmasını arzu ederim. Orası da Galatasaray Spor Kulübü'nün kurulduğu yerdir. Yakışanı da, toplantıların orada yapılmasıdır. Ancak şu andaki durum bu. Sayın Kozak, kusura bakmayın, arada bir müdahale gerekti.

Hayrettin Kozak

Estağfurullah, rica ederim. Ben müsaade ederseniz, söylediklerinize ilişkin iki kelime söyleyeceğim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, lütfen sessiz olalım. Sayın Kozak, devam edin, buyurun.

Hayrettin Kozak

Şimdi efendim, ben yine altını çiziyorum. Sayın Divan Başkanına destek anlamında söylüyorum. Burada bir oylama yapalım. Bu bir öneridir. Kabul edersiniz, etmezsiniz. Her şekilde saygı duyacağız zaten. Burada bir oylama yapalım. Çoğunluk ne diyor? Eğer Tevfik Fikret'in kullanılabileceğine ilişkin bir amacımız sonuç çıkıyorsa buradan, bir yazıyla bunu da ilave ederek, şu, şu, şu nedenlerle, Divan Kurulu çoğunluğunun arzusu, Kulüp Başkanımızın da -onun da altını çiziyorum- arzusu paralelinde, biz toplantılarımızı tekrar Tevfik Fikret'te

yapmak üzere müsaadenizi rica ediyoruz. Yangın önlemlerinin alınması, sigara önlemlerinin alınması da bize aittir diyerek bir başvuru daha yapalım. Eğer bunu da reddediyorsa, yazılı olarak vermesini rica edelim. Sonra oturup kendimiz düşünürüz. Bunu ben sizden, sizi rahatlatmak adına rica ediyorum.

... Sayın Başkanım, bir hususu ... Müsaade ederseniz, bir şey söylemek istiyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, Sayın Kozak'ın bir talebi var. Oylama yapmakta hiçbir sakınca yok. Eğer mevcut buradaki üyelerimizin talebi istikametinde de tabii ki bir talepte ben bulunabilirim. Sayın Başkan geçen gün aynı şeyi söyledi. Oturalım efendim, siz oturun. Ben ne yapacağımı biliyorum. Efendim, Sayın Başkan söyledi, isteyen bir yüzü kara, vermeyenin iki yüzü kara diye. Yani bu itibarla, şey değil. O zaman, Sayın Hayrettin Kozak'ın ifade ettiği şekilde, Divan toplantılarının eski dönemde yaptığımız gibi, Tevfik Fikret Salonu'nda yapılması hususunu oylarınıza sunuyorum efendim. Bu hususu kabul edenler? Etmeyenler? 3-4 üyeye karşılık...

Hayrettin Kozak

Ne demek, böyle çocukça yapmayın.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, bir dakika. 5 üyenin karşı oyuna karşılık, oy çokluğu ile böyle bir karar burada alınmıştır. Bu karar tavsiye kararıdır. Sayın Başkanla da ben bunu görüşürüm. Uygun görüyorsa, bunu usulüne uygun şekilde bir müracaat şekline getiririm. Hep beraber devamını görürüz. Sayın Kozak, siz devam edin efendim, buyurun.

Hayrettin Kozak

Değineceğim bir konu daha var. O da, 27 Aralığı takip eden gün, gazetelerde -çoğumuz gazetelerden öğrendik, öncesinde de televizyonlarda öğrendik- Başkan Yardımcımız Sayın Abdurrahim Albayrak'ın Sayın Cumhurbaşkanına bir ziyaret yaptığını ve giderken de beraberinde futbol takımını götürdüğü yer aldı. Bu, maç günü olan bir gelişme. Ben bunu net şekilde yadırgıyorum. Bu, Cumhurbaşkanlığını ziyarete karşı oluş filan meselesi değil. Galatasaray Kulübü son derece büyük, ciddi ve prensipleri belli bir camidir. Ben yani kendimi ortaya koyarak söylüyorum. Hiç zannetmiyorum ki, bu ziyaret için Değerli Başkanımızdan, talep öncesi, -dikkat edin, altını çiziyorum, izin talebi öncesi- bir onay alındığını zannetmiyorum. Alınmışsa, zaten öğreneceğiz. O zaman tabii bu söylediğim geçerliliğini kaybedecek. Benim gözlediğim, bu, Sayın Abdurrahim Bey'in tamamen kişisel teşebbüsü ile, Sayın Cumhurbaşkanı ile olan eski ilişkilerini de göz önünde, kişisel girişimleriyle gece yarısı alınmış bir izindir ve ertesi sabah Sayın Başkanımıza intikal ettirilmiştir. Gece yarısı alınan izin için de kendisi ile temas kurulamamıştır. Gayet normal. Ve ertesi gün bu ziyaret yapıldı.

Şimdi sizden rica ediyorum, düşünün. Koca Galatasaray Kulübü, Cumhurbaşkanını ziyaret eder mi? Eder. Bu şekilde mi gider? Gördünüz mü futbolcuların hâlini? Apar topar toplanmış, kimisinin ayağında mavi ayakkabı, kimisinde bilmem eşofman gibi o şeyleriyle, kıyafetlerini giymişler ve gidiyorlar. Tam 7.5-8 dakika sürdü ziyaret. Çıkarken de, tesadüfen öğrendikleri

Başbakana rastlamışlar, ayak üstü onunla da konuşmuşlar, futbolcuları, seyretmişler. Ondan sonra, binmişler otobüslerine ve binayı kapıdan çıkarak terk ediyorlar. Bu arada bir haber geliyor, basın görüşmek istiyor diye. Otobüs geri döndürülüyor, tekrar kapıdan içeri giriyor. Bu arada da, futbolculardan da içeride birtakım böyle olumsuz şeyler. Şimdi oraya girilir ve basınla konuşma yapılır. O basınla konuşmada söylediklerini de siz dinlediniz. Ben tekrar altını çiziyorum. Onun o toplantıda, yani o basınla görüşmede söylediklerini bütün gazeteler yazdı, siz de öğrendiniz. Bu Galatasaray'a yakışacak bir şekil değildir. Bunu, bu tür konuşmaları bir sanatçı, Hülya Avşar yapabilir. Hülya Avşar tek kişidir. Ama benim Başkan Yardımcım Abdurrahim Albayrak koskoca Galatasaray Kulübü'nün temsilcisidir. O apoleti taşıdığı sürece, Yönetim Kurulu üyesi vasfını taşıdığı sürece, atacağı her adımı, söyleyeceği her lafı 10 defa üfleyerek, düşünerek söylemeye mecburdur. Bunu şiddetle eleştiriyorum. Ve inşallah, benzeri bir olayın yaşanmamasını bekliyorum.

Size bir şey okuyarak bitireceğim. Biz Galatasaraylılar, Atatürk sevgisi ve inancı ile yetiştik. Önceliğimiz, laiklik, özgürlük ve adalet oldu. Bu nedenle, Atatürk'ün huzuru, yani Anıtkabir bizim ilk adresimizdir. Bütün Türkiye'nin aylardır üzerinde tartıştığı Ak Saray, ilk adresimiz değildir. Galatasaray'ı temsil etmek çok ciddi bir sorumluluktur. Unutmayın, kendisinin burada olacağını varsayarak yazdım bunu. Yani Abdurrahim Bey'e sesleniyorum. Siz orada mikrofonlara konuşurken tüm Galatasaraylıları, yani 20 milyonu temsil ediyorsunuz diyorum. Ve affedin, burada tekrar ediyorum. Benim meselem, Cumhurbaşkanının ziyaret edilip edilmemesi değil. Bzim hepimizin renklerimizle, formasıyla gururunu duyduğumuz, içinde bulunduğumuz, bulunmaktan dolayı olağanüstü şeref ve onur duyduğumuz Galatasaray'ımıza yakışır şekilde olmalıdır bu ziyaretler. Hiçbir surette farklı şekilde olamaz. Teşekkür ederim, beni sabırla dinlediğiniz için.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, Sayın Hayrettin Kozak'a teşekkür ediyoruz. Sıradaki konuşmacı, Sayın Turcan Bolayır. Şahsen size bir müdahalesi yok Atalay Bey, istirahat buyurun, ben sizi çağıracağım, buyurun. Evet efendim.

Turcan Bolayır

Sayın Başkanlık Divanı, Sayın Yönetim Kurulu ve Başkan ve Divanı, Hepinizi en içten duygularla selamlıyorum, saygılarımı arz ediyorum. Efendim, ben 2-3 madde üzerinde duracağım. Birinci madde, belki çoğunuz bilmiyorsunuz, ben hâlâ Galatasaray Lisesi'nde vazife yapmaktayım. Binaenaleyh, bu olayların içindeyim. Sayın Divan Başkanının arz ettiği, rektörlükten gelen yazıların kaydını ben yaptırırım, sicile ben geçiririyorum. Divan Başkanı Sayın İrfan Aktar tamamıyla doğru söylüyor. Rektörlükten gelen idari karar, en üst makamdan gelen karar müdüriyetten geçirilir, biz ona sayı numarası veririz. Sayı numarası verdikten sonra, kurum net denilen bilgisayara geçer, arşivlere kaldırılır yazı. Bundan böyle, bir defa bunu arz etmek zorunda kaldım. Biraz fazla mektebe yükleniliyor gibi geliyor bana. Okul şu anda tamamıyla Galatasaray Lisesi Müdürünün insiyatifi içinde değil. Rektörümüz de -Duygun Yarsuvat Başkanım kendileri de durumu arz edebilirler- resmî kurumlarda mahiyetinde bulunan amirin yanında bulunan kişi, ona herhangi bir şey söylemek

durumunda değildir. Olabilir, özverili konuşmalar olur arada, istekler gelir, ama bir şeyi hatırlatmak istiyorum, büyük şahsiyetler olarak sizlere. Ünal Aysal Bey Başkanımızın sırasında, bundan 6-7 ay evvel ben yine bir konuşma yapmıştım. Sayın Başkanımız İrfan Bey bunu vurgulamıştı. Arena Stadı'nda mı toplantılarımızı yapalım, yoksa mektepte mi yapalım diye, böyle bir onaylama yapılmıştı. O zaman yine ben karşı çıkmıştım. Demiştim ki, yaşlı ağabeylerimiz var, hepimiz yaşlanıyoruz, Arena Stadı uzakta kalır. Anadolu yakasındakiler, Tuzla'da oturanlar, Pendik'te oturanlar, daha uzakta oturanlar, biraz zordur. Arabası olsa dahi kullanamaz, yanlış yola girer. Bir otursun yerine, ondan sonra tekrar durum muhakemesi yapılsın. Şimdi bakıyorum, aynı noktaya geldik. Geometrik şekil, sirkonferans bir yerden başladı, aynı noktada bitiyor.

Olay sadece sigara olayı değil. Bunu söylemek istemiyordum. Bugün Sayın Meral Mercan Müdürümüzle, Hanımefendi ile de konuştum. Bana bir ödev verdi, "ağabey," dedi, "lütfen ben gelemiyorum." Kendisi de bir kaza geçirdi, ayağı bir aydır alçıdaydı. Daha yeni yeni formasyona giriyor. Şimdi asıl başka bir konu var. Siz sadece sigara konusunu, çok basit bir konuyu ele alıyorsunuz. Biz güvenlik firması var, ismi Bengi. Rektörlükle ihaleye girerek okulun güvenliğini üstlenmiş bir durumda. Gerçi o, idarenin üzerinde bir makama sahip değil. Ama asıl tehlikeli bir durum var, ki hiçbiriniz bunu hissetmediniz. Mektebin önü eski Galatasaray değil, eski Beyoğlu değil. Her gün çevik kuvvet kapıda, bir sürü sloganlar atılarak bazı olaylar oluyor, basın açıklamaları. Hiçbirinize şimdiye kadar, tabii büyük Galatasaraylılara sormak, öyle bir şey olamaz... Zaten üstlerine de söylenmiştir bunların, amirlerine, güvenlikçi oradaki amirlerine, sakın Galatasaraylıların üzerini aramayın, herhangi bir mevzuda onları incitmeyin. Ama şu var. Mülahazat hanesini açık bırakın, der büyüklerimiz. Allah korusun, bir tane malfaiteur diyelim, -Fransızca bilenler bilir- kötü huylu bir adam, herhangi bir mevzuda... Bir dakika efendim, dinlemesini öğrenin. Rica ediyorum sizden. Bakın, çok önemli bir konuya giriyorum. Bir dakika, bir dakika. Ben hocalık filan taslamıyorum. Diyelim ki, Allah korusun, birisi aldı cebine bir şey koydu, geldi bilmem ne yaptı ve 50 kişi gitti. Kurtarabilecek misiniz? Kimi kurtarabilirsiniz? Hiç kimseyi kurtaramazsınız. Bir dakika, geç, meç değil. Şimdiye kadar, bakın, okulun içinde hayatını vermiş bir kişi olarak konuşuyorum size. Herhangi bir duygu sömürüsü de yapmıyorum. Yanlış yoldayız, sadece sigara dumanı değil olay. Başka olaylar da var, bunu vurgulamak zorundaydım. Fazla da üzerinde durmuyorum.

Tabii sizin hakkınız, hepimizin hakkı. Siz çoğunluk itibarıyla, oylama yapıldı, oylamada Arena Stadı'nı seçtiniz baştan. Ben dedim ki, o zaman Lütfü Kırdar Kongre Salonu'na gidiyorduk, 2 milyon para veriyorduk, kulübe bilmem ne, kulüp para ödüyordu. Yapmayın dedik, burada bir sürü olaylar var. Avantajımız var. Ama düşünün, bir gidin, tutanaklara bakın. Biz Arena'yı istiyoruz dediniz, şimdi Arena'nın aleyhine döndünüz. Evet. Bir dakika, benim konuşma hakkımı da elimden alacaksınız. Cevap verecekseniz gelirsiniz, burada herkes rahatlıkla konuşuyor, ben de konuşacağım. Zaten bir dakika...

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Turcan Bey. Turcan Bey.

Turcan Bolayır

Evet. Buyurun efendim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Gereksiz sertleşmeye girmeyiniz. Lütfen toparlayınız. Müdahale etmeyin efendim.

Turcan Bolayır

Özür dilerim, toparlıyorum. Bu konuşmayı, ben okul idaresinin isteği üzerine yapıyorum. Kendim tasarlamış değilim. Burada Galatasaraylıların hakkıdır. Konferans salonunu hatta nostalji gideriliyor diye söylemiştim. Yapmayalım, etmeyelim. Bu böyle oldu. İnşallah düzlüğe çıkılır. Olur, ne olacak. Galatasaray, bir konferans salonuna tekrar dönmek gayet basit. Ama aranızda idarecilik yapmış bir sürü yüksek şahsiyetler var. Onlar çok iyi bilir bu durumları. Telegol programlarına dahi artık girmeye başladık bu konuda. Yok sigara içiliyormuş da, işte müdürle rektör arasında çekişmeler varmış... Böyle bir şey olsa başka türlü tezahür eder. Rektörün müdür üzerinde büyük etkisi var Galatasaray Lisesi'nde. Herhangi bir mevzuda, ona sormadan, herhangi bir iletişim olmadan hiçbir şey yapılmıyor. Bu konuyu geçiyorum. Kusura bakmayın, arz etmek zorunda kaldım. Özür dilerim yanlış konuştuysam, ama siz beyninizde tekrar reflekte edin bunu. Oraya bir yollayın bakalım, size radyasyon ne verecek. Efendim, ikinci konuya geliyorum. Bu menajerler denen büyük şahsiyetler var. Menajerler Galatasaray Kulübü'ne her gün yeni bir futbolcu buluyor. Ya bizim futbolcuya bu kadar fazla ihtiyacımız var mı? Bu paralar nereden geliyor? Bir taraftan para sıkıntımız var diyoruz, yakınıyoruz, öbür taraftan menajer bir futbolcu buldum, şunu yaptım, bunu yaptım. Ya utaniyorum artık ben, vallaha utaniyorum. Madem arıyorsunuz, Eboue denilen, Chelsea'de, bilmem nerede oynamış bir adam var, A2 takımıyla antremana çıkarıyorsunuz. E bu adamı da bir deneyin bakalım tekrar. Amrabat'ı yolladınız. Dünyanın parası ile alındı bunlar Kayseri'den, mayseriden. Tekrar geriye gelecek mi, gelmeyecek mi? Çok yazık oluyor ya bunlara. Hazır ambalaj bir de.

Bir dakika, konsantrasyonu bozan ben değilim beyefendi, konsantrasyonu ben bozmadım. Bir dakika, konsantrasyon baştan dilekler kısmı ile ilgili konuşma yapacaklarla direk olarak konuşanların melanjından, amalgamından meydana geldi. Olay budur. Kalayla kurşunu karıştırırsanız başka bir harita bulursunuz, buna da amalgam derler.

Evet, şimdi söylemek istediğim diğer bir husus var. Biz bütün her şeyi bırakalım. Eğer futbolcu filan arıyorsak, -Sayın Duygun Yarsuvat Başkanım benim çocukluk arkadaşım, hürmet ettiğim bir kardeşim- Drogba gibi bir adam bulacaksak bulalım, onu alalım. Bu menajerlere de para kaptırmayalım. Herkes bir yol bulmuş gidiyor. Evet, Drogba parayla değil. Satarsın Sneijder'ı, madem 50 milyon dolar istiyor Başkanım, ben 15 milyona onu satarım, yerine Drogba'yı alırım.

Fazla da konuşmak istemiyorum. Özür diliyorum, sizlere böyle bir çehre ile sırasında aktörlük yaparlar konuşanlar. Ben de yüksek perdeden bir aktörlük yaptığım için, sizleri eğer üzdüysem özür diliyorum. Benim söylediklerim, hâlâ orada vazife yaptığım için içindeyim. Kanımın içinde var her şey. O bakımdan, önüme bir ödev düştü, onu arz ettim. Hepinize

saygılarla, en içten duygularla, büyüklerimin ellerinden, küçüklerimin gözlerinden öpüyorum. Saygılar arz ediyorum efendim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Evet, teşekkür ediyoruz efendim. Buyurunuz. Estağfurullah.

Değerli Galatasaraylılar,

Bizim düşünmediğimiz bir konuyu hatırlattığı için belki Turcan Hocaya da teşekkür borçluyuz. Ayrı bir şey. Biz o istikamette düşünmemiştik. Sayın Atalay Bey, buyurun efendim.

Atalay Şahinoğlu

Değerli Divan Üyeleri,

Polemik için çıkmadım buraya. Geçen toplantıda da ilk defa Divana seçilme merasimi dolayısıyla Sayın Başkana bir serzenişte bulundum. Sayın Başkanımız saydığımız, sevdiğimiz, topluma mal olmuş, değerli bir insandır ve Galatasaray Kulübü Başkanlığını da hem kendine, hem Galatasaray'a bir şeref sayarım. Ancak konuşmacı arkadaşımız yanlış anlamış galiba benim geçen toplantıdaki çıkışıma. Ben Galatasaray'ı, mektepli-mektepsiz ayrımı yüzünden o ifadeye veya konuşma o şekle dönüştüğü için itirazda bulundum. Galatasaray Kulübü çok büyük bir camiadır dedim. Herkes mektepli değildir. Ama mektebin çok üstüne çıkmıştır bu takım, mektep sınıflarına sığmaz. Benim itirazım buydu.

Efendim, toplantıyı ister Tevfik Fikret'te yaparsınız, ister orada yaparsınız, ister burada yaparsınız. Ayrıca size şunu arz edeyim. Aslanlar gibi, dünya standartlarında bir stada sahip koca camia. Şu salonun nesi var? Bir de size şunu arz edeyim. Bir şeyin üzerine baskı yapıp da netice alamazsanız, bu kurumun saygınlığı gider. Şimdi burada karar aldınız, biz orada illa yapacağız diye. Öbür taraf da yaptırmıyorum derse, basın huzurunda kamuya mal olmuş bu isteğiniz reddedilirse, o zaman durumunuzun ne olacağını düşünün. Bu işler yapılır. Kulüp Başkanı var, Divan Başkanı var. Oranın da rektörü var, yöneticileri var, idare heyeti var, mütevellisi var, şusu var, busu var. Bunlar aralarında konuşurlar, ikili diyaloglarla bir yere gelmeye çalışılır. Böyle kararlar alınarak, bastırıyorum, orada gideceğim, toplantı yapacağım filan... Beyler, toplumun, toplumumuzun bölünmeye ihtiyacı yok. Toplumumuzun birleşmeye ihtiyacı var. Bunları hatırlamak zorundayız. Bunları ben size hatırlatmayı zait addediyorum, bu topluluk bunları biliyor. Ama lütfen burada bir konuşma yaptım, bir birliktelik mesajı verdim diye beni tenkit eden arkadaşıma da teessüf ediyorum. Teşekkür ederim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Estağfurullah. Efendim, tavsiye kararları tavsiye niteliğindedir. Onun için, onun devamında ne yapacağımıza ayrıca karar veririz. Tabii ki ikili ilişkiler muacehesinde. Sayın Prof. Dr. Mehmet Helvacı, şimdi mi söz almak istiyorsunuz? Buyurun efendim.

Prof. Dr. Mehmet Helvacı

Sayın Başkanlarım, Değerli Galatasaraylılar,

Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Lütfen sessiz olalım efendim.

Prof. Dr. Mehmet Helvacı

Konuşmama, Galatasaray Spor Kulübü Divan Kuruluna hitap ettiğimi söyleyerek başlamak istiyorum. Bunun bir anlamı var, onu da sizlere bırakıyorum. Şimdi biz amatör şubelerin durumu ile ilgili bir gündem maddesi üzerine konuşuyoruz. Ufak bir karışıklık oldu, doğru. Divan Kurulumuz bir tavsiye kararı aldı. Bu tavsiye kararında da haklı ve doğru yaptı. Divan Kurulunun bu yönde bir isteği olabilir. Bu isteğini ifade etmesinde, özgürce ortaya koymasında hiçbir sakınca yok. Biz Galatasaraylıyız, fikrimiz, irfanımız hür. Dolayısıyla, bunu belirtmekten de hiçbir zaman geri durmamalıyız. Her ortamda bunu söylemek bize zarar vermez, fayda sağlar. Bunun bizden sonraki nesillere bu şekilde aktarılması için de bu bir görevdir, yapmak gerekir.

Şimdi tekrar amatör şubelere geri dönersek, Sayın Başkanım tabloyu çok net bir şekilde ifade etti, ortaya koydu ve amatör şubelerle ilgili bir mali problem olduğunun altını çizdi. Şimdi, ben aksini düşünüyorum. Amatör şubelerle ilgili bir mali problem bence yok, çünkü amatör şubelerle mali problemi ortaya çıkaran, yaratan maalesef bu yönetim değil, Galatasaray Spor Kulübü'nün bir önceki yönetiminin gerekli danışmaları yapmadan almış olduğu kararlardır. Galatasaray Spor Kulübü'nün, amatör şubelerinin finansmanı bu, bundan önceki ve tüm yönetimlerin önünde bir sorun olarak vardı. Ama bu sorun, Sayın Başkanın da çok net bir şekilde ifade ettiği gibi, Galatasaray Spor Kulübü'ne ait olan stadyumun futbol şirketine kullandırılması amacıyla yapılan sözleşmede, bu stadın kullandırılmasının karşılığı olarak ayrılan belli bir bedel ile -çok fazla ayrıntısına girmek istemiyorum, çünkü o ayrıntılarda bugün sıkıntılar yaşanıyor ve bu sıkıntıların kaynağı da maalesef alınan yanlış kararlardır- kaynak oradaydı ve bu kaynak vardı.

Bir şeyin altını çizmek lazım. Başkanım da söyledi, Galatasaray bir spor kulübüdür. Bundan vazgeçmek de doğru değildir. Ama Galatasaray maalesef spor kulübü olduğu gerçeğinden giderek uzaklaşmaktadır. Spor kulübünün sinerjisinden faydalanmamaktadır. Sporla oyunu birbirine karıştırmaktadır. Oyuncularının bir kısmı sporcu değildir, onları sporcu sanmaktadır. Sorunlar buradadır. Bu sorunları görmek ve çözmek yönetimlerin işidir. Sinerji özellikle atletizm şubesinden başlayarak üretilmek zorundadır. Atletizm bütün sporların anasıdır. Bunu hepimiz, sporla ilgilenen herkes bilir. Dolayısıyla, aslında bütün spor branşlarının temel malzemesi oradadır. En etkin kullanılması gereken, en iyi yatırımın yapılması gereken yer atletizm şubesidir. Hepimiz altyapıdan bahsediyoruz. Altyapıların altyapısı atletizm şubesidir. Atletizm şubesine gerekli kaynak, ayrılır, orada belirli bir program dahilinde gerekli çalışmalar yapılırsa, bütün takımlarımızın altyapısını oluşturacak olan sporcular o atletizm şubesinin bünyesinden çok rahatlıkla çıkarılabilir. Kaynak, yanlış kararlar nedeniyle kaybolmuştur. Dolayısıyla, kaynak doğru kararlar nedeniyle yeniden yerine konabilir. Biz Galatasaray Spor Kulübü üyeleri olarak ve Galatasaray Spor Kulübü Divanı olarak, belki bunu üyelere önce tartışmak imkânına sahibiz. Bunun kararını vermeliyiz, çok açık ve net olarak. Biz spor kulübü müyüz? Atletizm bunun ana kaynağı mı? Tabii diğer amatör şubeler de. Ve biz bu ana kaynağı kullanacak mıyız, kullanmayacak mıyız? Eğer kullanmamak kararsaydıysak, ki ben bunu asla

kabul etmiyorum. Bu yönde hiçbir şekilde fikir beyan etmem, oy kullanmam ve diğer düşünceleri değiştirmek için elimden gelen her şeyi yaparım. Ama eğer futbol kulübüyüz sonucuna varacaksak da, o zaman bu yanlışlıkları burada düzeltmek zorundayız. Futbol kulübü değilken, futbol kulübü gibi davranmak imkânına sahip değiliz.

Bunun çeşitli gerekçeleri söylendi efendim. Dendi ki, UEFA fair play kuralları gereği, bu stattan oraya kaynak ayrılamıyor. Hayır, öyle bir şey yok. Stadın futbol şirketine ait olması gibi bir zorunluluk söz konusu değil, hatta Galatasaray'a ait olması gibi bir zorunluluk da. Ben olmasın demiyorum. Öyle bir zorunluluk da yok. Bir başkasının stadını kiralar oynarsınız ve oraya da bir bedel ödersiniz. Galatasaray Sporif A.Ş. de bunu yapıyordu. Galatasaray Spor Kulübü'ne ait olan stadyumda futbol faaliyetini göstermek suretiyle oraya bir bedel ödüyordu ve bu bedel de amatör şubeler için kullanılıyordu. Kısaca, kaynak vardır, yok değildir. Yeter ki biz doğru bir karar verelim ve bu doğru kararın arkasında gerekli dik duruşu gösterebilelim. Bu dik duruşu gösterecek olan da, bu kararı verecek olan da, hiç unutmayalım, Galatasaray Spor Kulübü'nün üyeleridir. Sizlersiniz, biziz. Bu kararı vermek ve yönetimlere bunları uygulamak durumundayız. Bunu yapmadığımız takdirde de, yönetimler başka şekilde davrandıklarında, onları eleştirme hakkına maalesef sahip değiliz. Doğruyu söylemek ve doğruyu yapmak için eğer bir aradaysak, o zaman bunun gereği olan bu açıklıkları ortaya koymak gibi bir mecburiyetimiz de var.

Ben size dilekler kısmında kurumsallaşmadan bahsedecektim. Size söz vermişim, her toplantıda bir proje anlatacağım diye. Aslında dilekler kısmında konuşacağım kurumsallaşmanın da bir kısmını içeriyor bu söylediklerim. Ama iki şeyi birbirine karıştırmamak adına sizden izin istiyorum. Dilekler kısmında kurumsallaşma ile tekrar huzurunuzda olacağım. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Sayın Prof. Dr. Mehmet Helvacı'ya teşekkür ediyoruz. Sayın Ahmet Şenkal. Bu maddede mi söz istiyorsunuz, dileklerde mi? Buyurun efendim.

Ahmet Şenkal

Efendim, bendeniz 4581 Ahmet Şenkal. Galatasaray Spor Kulübü'nün Divan Kurulu üyelerini, Sayın Kulüp Başkanımı, Yönetim Kurulu üyelerimi saygıyla selamlıyorum.

Muhterem Hanımefendiler, Beyefendiler,

Ben amatör sporlar konusuna dönmek niyetiyle geldim. Birkaç konuyu sizlere arz edeceğim. Ama daha önce, geçtiğimiz hafta aramıza yeni katılan çok değerli, yeni arkadaşlarımıza, yeni Divan Kurulu arkadaşlarımıza hoş geldin diyorum. Sanıyorum onlar da çok değerli görüşleriyle, önerileriyle çok uzun seneler bu kurula hizmet edeceklerdir.

Efendim, amatör sporlar konusuna gelirsek, güzel bir gündem maddesi. Ben esasında şöyle düşünüyordum. Bu konu, biliyorsunuz, 3-5 ayda bir böyle önümüze gelir, işte futbol dışı branşları şöyle bir konuşalım diye. Açıkçası, pek fazla ümitvar da değildim. Sayın Divan Başkanımın gündemini alınca -aile toplantısı yapıyoruz madem, açık söyleyeyim- gideceğiz yine işte, gündemde konu yok, önemli bir konu yok. Divan da toplanmalı, işte amatör sporları biraz konuşalım. E, konuşacağız da ne olacak? Ne anlatacağız? Yine aynı şeyler. Birkaç senedir

hepimizin söylediği şeyler, sonra dağılıp gideceğiz gibi düşünüyordum. Biraz daha içerikli bir toplantı bu sefer. Zannediyorum veya ümit ediyorum, bu sefer söylediklerimiz sayın yeni yönetimimizce ve ondan sonraki -ister aynısı, ister değişen- yönetimimizce dikkate alınır diye düşünüyorum.

Şimdi efendim, ben bu amatör sporlarla araya girip konuşmayı, yani Divana böyle bir gündem maddesi eklenmesini, açıkçası şöyle düşünüyordum kafamdan. Düşünüyorum hâlâ da. Böyle televizyon seyrederek, biliyorsunuz, böyle önemli bir tartışma filan, bir konu veya özellikle muhterem hanımefendiler bir güzel dizi seyrederken, pat bir girer araya, şimdi biraz reklamlar derler, küçük bir ara veriyoruz. Reklamlar denince, işte hepimiz çayı, kahveyi tazelemeye gidilir.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Sayın Şenkal, sadede gelsek.

Ahmet Şenkal

Aaa, Sayın Başkan.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Bu girizgâh oldu efendim.

Ahmet Şenkal

Yani Sayın başkanım, siz burada zaten konsantrasyonumuzu mahvettiniz, şimdi bir daha. O zaman ineyim, hakikaten ineyim. Ben her çıkışında, her Divan kurulunda, beni sevdiğiniz için takılıyorsunuz, farkındayım ama bir müsaade buyurun yani 3-5 dakika konuşalım.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Buyurun efendim, buyurun.

Ahmet Şenkal

Böyle giderler, mutfakta filan iş var mı diye, ben ona benzetirim. Bu reklam şeyi gibi oldu biraz, araya girdik. Olsun. Şimdi ben unutmadan önce, çok değerli Başkanıma, Sayın Yarsuvat Başkanımın sorduğu, yahut dile getirdiği iki küçük cümleden hareket edeceğim, unutmayayım diye. Gerçi kendi söyleyeceklerinin içinde mündemiçtir onlar, ama bir unutmayayım diye söylüyorum. Şimdi Sayın Başkanım dedi ki, neden acaba şu branşta üç tane, beş tane yabancı var, onu bir düşünelim, dedi. Sonra da kendisi cevabını verdi, tabii dedi, biz şampiyon olmaya alışmışız, şampiyon olacağız, ondan yabancıları alıyoruz. Ben Sayın Başkanıma soruyu tersten sorayım. Peki, niçin şu branşta 3 tane, 5 tane yabancı var diyorsunuz? Peki, şu branşta niye 20 tane transfer var demiyorsunuz? Yani bir de oradan alalım işi. Şimdi bardağın öbür tarafı da böyle. 3 tane, 5 tane yabancı var ama onun yanında hiç yerli de yok. Yani bizim altyapımız da yok. Bunu böyle sormak lazımdı.

Bir de, çok dikkatle dinledim Sayın Başkanımı. Dedi ki, ben kendi kendime düşünüyorum, nasıl bu işin içinden çıkarız diye. Sponsorluğa doğru düşündüm, dedi. Sayın Başkanım, onu hep birlikte düşünelim. Sponsor bulalım, birileri bir amatör sporcularımıza sponsor olsun diyeceğimiz kadar, düşünüyorum, şu altyapılarımızı kuvvetlendirelim demenizi de sizden

beklerim. Çünkü amatör sporlarda, burada dile getirmediler, gerçi Mehmet Bilen de, Serhat da, Sayın Helvacı da çok güzel şeyler söyledi, ama amatör şubelerimizde sıfır olan altyapıdan kimse bahsetmedi. Yani bugün amatör şubelerimizin hiçbirinde kendi kaynaklarımızdan gelen -tabii istisna kaideyi bozmaz- üçü, beşi geçmez, o 1.100 sporcumuz arasından. O bakımdan, altyapıyı kimse dile getirmeydi. Onu dile getirmek lazım.

Şimdi, amatör şubelere gerekli önem veriliyor mu? Kulübümüzde ben de bu şubelerin içinden geldim. İçinden geldim deyince, dün de gelmedim. 50 senemi doldurdum. Bu sene 50 sene, benim Galatasaray Kulübü'ndeki amatör spora ilk lisans çıkartmam. Şimdi gereken önemin verilmediğini biliyorum. Sonuçlar pek umurunda değil kimsenin. Yani amatör şubeler şu sonucu almış, bu sonucu almış, çok mühim değil. Oralar amatör şubeler, belki biraz hep tartmaya çalışıyorum. Sayın Başkan kızmasın, ondan yavaş konuşuyorum, ters bir laf etmeyeyim diye ama. Şimdi oralar, yani bu amatör şubelerin yönetimleri gözden uzak. Biraz oralara eş dost, akraba, taallukat, asker arkadaşı filan, böyle birtakım arkadaşları yönetici olarak atanıyor, oradan bir basamak olsun diye. Ee, şimdi bütçeleri veriliyor, o bütçelerden sonra aktarma yapalım diye. Bu çok önemli. Amatör şubeler bütçelerini kendileri de pek kullanamıyorlar. Ek bütçe yaptık geçen ay, yine ekleniyor. Niye ekleniyor, belli değil, hepsi sezonu kapattığı hâlde. Bu iki bütçe ve yönetici atama bakımından ilgileniliyormuş gibi görünüyor. Ama Galatasaray Spor Kulübü'nün amatör şubelere ilgisinin yoğun olmadığını size söylemek istiyorum. Şimdi, atanan yönetici konulara yabancı. E, etrafı hiç tanımıyor, o camiayı, atandığı sporun. Her şeyden önemlisi, şube hafızası yok. Bakınız, kurum hafızası, kulüp hafızası gibi, şube hafızaları vardır.

Değerli Galatasaraylılar,

O şube hafızalarını mutlaka muhafaza etmek lazımdır. O da yok. Şimdi ne yapıyor? Tabii arkadaş geliyor, bol transfer, başarı kazanacak. Mehmet Bilen söyledi, bol para, bol bütçe, aşağıdan gelen kimse yok. Bol para, şimdi oradaki birkaç kişinin yörüngesine giriyor. Mecburen giriyor. Kendileri çok önemli insanlar, ama bu arkadaşlar onu yörüngeye giriyor. Şimdi madem herkes eteğindeki taşı döktü, bir şubemizin bir takımının teknik direktörü, yahut baş antrenörü, ya biz şu yarışa girmeyelim, diyor. Girmeyelim dediği yarış, Türkiye Kupası. Girmeyelim diyor, yöneticisine söylüyor. E iyi, sen öyle diyorsan girmeyelim, diyor. Galatasaray Spor Kulübü, Türkiye Kupası'na girmiyor mesela. Amatör branş diyor da Sayın Başkanım. Şimdi burada konuşuyor. Gayet güzel konuştu, amatörleri anlattı, ama Sayın Başkanım kendisine aktarılan kadarını aktarıyor burada. Kendisinin bütün branşlardan haberdar olmasını tabii ki beklemeyiz. Sayın Yarsuvat nereden bilecek su topu takımını, kalecisini, bilmem nereden gelip kaç lira aldığını? O kendisine ne kadar aktarıldıysa, teknik olarak, teorik olarak yaklaşıyor. Ama pratiği bilmez. Onun için, bazı şeyleri söylemek durumundayız. Adam yarıştan çekiliyor. Yöneticileri soruyor, o ismi lazım değil, iyi peki, madem siz öyle uygun gördünüz, çekilelim. Çekilin. Ama bir de güzel laf söylüyor. Diyor ki, bu yarıştan çekilin, ama bana söz verin, gelecek sene Türkiye şampiyonu olacağız diye. Söz veriyoruz. Tamam, buyurun. Böyle bir şey yaşanıyor. Bunlar yani idari zaatlardan dolayı yaşanıyor. Sayın Başkanım burada, Kulüp Başkanım, Yönetim Kurulum burada. Allah aşkına, bütün amatör sporların 2014 sezonları kapandı, aylar oldu. Bir tanesinin raporu var mı?

Varsa, çıksın birisi bana, burada desin ki, yanlış söylüyorsun, doğruyu söylemiyorsun. 2014 yılında ne yaptınız, kaç kişiyle yarıştınız, hangi yarışa girdiniz? Ne yaptınız kardeşim siz, 2014 yılındaki performansınız nedir? Bir performans değerlendirmesini yansıtan bir tane rapor var mı, bir tek amatör şubeden?

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Sayın Şenkal, bunların yıllık o 400 sayfalık raporun içinde olduğunu siz benim kadar iyi bilirsiniz.

Ahmet Şenkal

Yok, yok, o beni tatmin etmez efendim. Orada ben kendi fikrimi söylüyorum. Bir arkadaş çıksın, mesela niçin çekildik desin. Veya oradaki maaş düzeni, niye şu arkadaşın maaşı şu kadar arttı da, yüzlerce adamı tensikatla kulüpten çıkartırken, niye bazı şubelerdeki bazı arkadaşların maaşlarına % 100 zam yapılıyor? Bunları ben soracağım, siz anlatacaksınız. Gayet normal. Yani bu performans değerlendirmesi, kenarda kıyıda kalmış şubelerde, amatör şubelerde önemli bir gider kalemidir ve üzüntü yaratan husustur. Bunu biliniz.

Şunu söylemek istiyorum. Özet, amatör şubelerin problemleri var. Damdan düşmüş hâlleri var. Onların o damdan düşmüş hâllerini, kendi de daha önce damdan düşen insanlar anlayacak. Bu yönetici seçiminde, lütfen amatör sporları madem konuşuyor Sayın Başkanım, ne önlem alalım diyor, önlemi böyle alacaksınız.

Ne yapacağız? Bakınız, Divan Başkanımız söyledi, 2.100 tane divan üyemiz var ya, 2.100. Bunların içinde, şu bahsettiğiniz 5 tane, 4 tane amatör branştan gelen yüzlerce insan var. Bak, bir tane, 2, 3, 5, 10 değil, yüzlerce insan var. Danışmak lazım, danışacaksınız. Sayın Başkanım, Sayın Yönetim Kurulum, danışacaksınız. Danışmama gibi bir lüksünüz yok. Olamaz, olmaması da lazım. Danışacaksınız. Ya biz yöneticiyiz, Yönetim Kuruluna geldik, istediğimizi verir, istediğimizi atarız. Atarken de danışacaksınız, biz X şahsı şuraya koyacağız, şunu transfer edeceğiz, şu başantrenörü şuraya getireceğiz, ne dersiniz diye. Ne olur? Mehmet Bilen'i, Serhat'ı, Ahmet Şenkal'ı çağırın. Biz para pul istemiyoruz ki, burada bitiririz. Yarın bir telefon eder sekreteriniz, gel kardeşim buraya, otur bir çayımızı iç, anlat bakalım, ne diyorsun. Ben bunu 50 sene duymadım. Sizi suçlamıyorum, ama danışacaksınız. Bizlere danışırsanız bu işler biraz daha düzelir. Seversiniz, sevmezsiniz Ahmet Şenkal'ı. Dinlersiniz, dinlemezsiniz, o başka. Ama söylediklerimi lütfen dikkate alınız.

Şimdi bakınız Sayın Başkan, bitiriyorum. Sevme, sevmeme konusu. Şimdi bazı arkadaşlar tabii tebessüm ettiler, ama Divan üyelerini sevseniz de, sevmeseniz de, o arkadaş o apoleti takmış omuzuna, terfi etmiş yani. Bunu isteyen sever, isteyen sevmez. 850 üyeli sporcular derneğiniz var. 850 tane Galatasaray Spor Kulübü'nde ömrünü vermiş adam var, 850 tane. Kime nasip olmuş? Yarım tanesine hiçbir danışma yok. Danışın. Yine dinlemeyin, kararı siz verin, ama lütfen danışın.

Bakın Başkanım, şunu aldım geldim. Amatör şubelere ilgi ne kadar? Şunu Divan Başkanına da arz edebilirim. 13 Ocak 2015 günü, dün çekmişim şunu, saat 20.30'da. Şu, bilgisayardan indirdim, print ettim, aldım. Bir şubenin teknik kadrosu, sporcuları, bilmem nesi. Yarıyı yok ya, en son şu kadro 2013 yılının Aralık ayında güncellenmiş ya. 14 ay hiçbir kişi şuna

dokunmamış. Buradaki antrenörler, sporcular, kimisi gitmiş, kimisi evinde, transfer olmuş. Burada var 100 tane, 104 tane adam, yarısı yok. E şimdi bunu, amatör şubenin kadrosunu güncellemezseniz nasıl yapacağız? Şimdi Başkanım dese ki, ya Ahmet atıyor burada, arayayım bakayım, şu yarıştan çekilelim diyen teknik direktör, başantrenör kimmiş, ara kızım diye. Sekreterinizi gönderin, bağlasın size. Buradan bakacak, galatasaray.org'a girecek, diyecek ki, ha başantrenör ve teknik direktör, telefonla aradı. Ne olacak, biliyor musunuz, çıkınca? Pronto, diyecek adam size. İtalya'da oturuyor. Bir sene evvel göndermişiz, adam köyünde oturuyor. Yok, böyle bir adam yok. E, şimdi nasıl olacak da bu amatör şubeleri düzelterek, yapacağız, falan. Bu kadar ilgisizlikten o biraz zor olur.

Benim tekrar söylemek istediğim, lütfen elinizde insan kaynağı vardır, bu insan kaynaklarına danışın. Siz de yorulmayın, siz de üzülmeyin, paylaşın. Efendim çok teşekkür ediyorum, ilginize ve dikkatinize.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Biz de teşekkür ediyoruz.

Değerli Galatasaraylılar,

Otobüsle gelmiş olan arkadaşlarımız için maalesef nahoş bir haber. Bu otobüsler servise gidecekleri için, başka servislere katılacakları için... Şimdiye kadar belediyeden kullanıyorduk efendim. Biz otobüs şirketi değiliz yani, talep ediyorduk. Şimdiki kullanılan otobüslerin maalesef 10 dakika içinde buradan ayrılmaları gerekiyor. Onun için, otobüsle gelen üyelerimize bunu bildirmek durumundayım. Otomobille gelenler için bir problem yok. Sayın Candemir Berkman. Amatör sporlarla ilgili mi? Hepsî. Peki efendim.

Candemir Berkman

Başkanım, iki dakika dursam, şu hengâme kalksa. Esas dinlenmesi lazım şeyleri onlara anlatacağım ama.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Vallaha, onlar da otobüslerin problemi peşindeler.

Candemir Berkman

Otobüsle gelenler 15 kişi, 20 kişi. Herkes fırsat buluyor kaçmak için.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Evet efendim, siz buyurunuz.

Candemir Berkman

Sayın Başkanım, Sayın Yönetim Kurulu Başkanım ve Heyeti, Adım Candemir Berkman. İcinizde belki ismimi hatırlayanlar vardır, ama çoğunuz hatırlamazsınız. Galatasaray Kulübü'ne ben 1956 senesinde geldim. 1965 senesine kadar da futbol oynadım. Bu devrem içinde...

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Sesiniz duyulmuyor üstat.

Candemir Berkman

Bu devre içinde 4 defa şampiyon takımım vardı, 3 defa da Türkiye Kupası şampiyonluğumuz vardı. Artı, 1968-69'da Galatasaray futbol takımına antrenörlük yaptım. Biraz evvel konuşan arkadaşlarım altyapıdan bahsederken birtakım hatalar oldu. Avrupa'da, UEFA yöntemine girmiş kulüpler amatör şeyse, spor kulübü ise başka, futbol kulübü ise başka bir uygulama içindedir. Şöyle söyleyeyim, spor kulübünün içindeki biz Galatasaray olarak varız. UEFA kriterlerine göre, birtakım paraları kulübün kazancına göre altyapıya harcama hakkı vardır. Son gazete kupürlerinde görmüşseniz, Barcelona takımına bu sene transfer yasağı getirildi. Bundan evvel de, gerek İtalya'da, gerek Almanya'da, sırf bütçesinden fazla harcadığı için birtakım şekilsizlikler içerisine girdi. Bizim 2006 senesinde, UEFA kriterlerine uyacağız diye de bir imzamız vardı. Sonra ne olduysa, senelerce bu aktarıldı, aktarıldı, hâlâ gündeme gelmedi. Yine de bunu incelememiz lazım. Altyapıya nereden bir para aktarabiliriz? Nasıl altyapıyı yönlendirebiliriz? Bir de Gençlik ve Spor Bakanlığına ait, kulüplerle ilgili bir şekli vardır. Zannediyorum ki, 11 veya 12 dalda temsil etme mecburiyeti bırakılmıştır. Beden Terbiyesinin kulüplere yardımları da bu kaynaktan oluyordu. Onu son olarak tam manasıyla bilmediğim için bir iddiam yok.

Biraz evvelki konuşmalar sırasındaki bir yanlış anlamaya sebep olmamak için bahsettim, ama benim buraya çıkmamdaki esas şeklim bu. Kendi biyografimden bahsettim ilk başta. Bu biyografimin içinde, benimle beraber yaşayan profesyonel futbolcu arkadaşlarım vardı. Ben hem futbolumu oynadım, hem de kendimize ait bir şirketin üyesiydim. Çalışıyordum, oradan da bir gelirim vardı. Bugün benimle beraber bu şampiyonlukları yaşayan arkadaşlarımın durumu maalesef çok çok çok acınacak bir hâlde. Kimisi hasta, kimisinin ameliyatları yapıldı. Ben 1992 senesinde Futbol Federasyonu Yönetim Kurulundaydım. O zamandan beri de, bu yaşam koşulları güç olan arkadaşlarım için bir çaba içindeydim. Bunun da nedenlerinden birisi, bizim şu anda Sporcular Derneği olarak geçiyor. O zaman daha bir değişik ismimiz vardı. O zamandan beri, kuranlardan birisiyim. O günlerden beri, daima bu arkadaşlarımın arkasında durmaya çalıştım. Benimle beraber iki tane daha dostum vardı. Birisi Samim Uygun, birisi Cengiz Özyalçın. Biz iki ayda bir, üç ayda bir muhakkak bir yemek yapardık, bir araya gelebilmek için. O yemek parasını veremeyecek durumda olan arkadaşlarımız vardı. Daima biz üstlendik. Ve yakın zamana kadar da bu dernek, biraz evvel bahsedildiği gibi, 850 kişiye gelmiş. Biz 30 kişiyle başladık, 850 kişiye geldik. Bizim Sporcular Derneği ne yapar, fazla bir bilgim yok.

Yalnız şöyle bir şey oldu. Bu sevgili dostlarıma, arkadaşlarıma yardım edebilmek için kendilerinden ricada bulundum, 3 tane arkadaşım için. Onlara yardım etmelerini rica ettim. Oradan bir-iki aylık yardım geldi. Yani 6 bin lira bir yardım geldi. Bu ayki ödemeyi yapamayacağız, dediler. Gerekeni ben hallettim. Şöyle söyleyeyim. Son 7 senemi, âdeta kapı kapı çalarak, bu arkadaşlarıma yardım, gerek hastalıklarında yardımcı olabilmek için uğraştım. İlk yardımı alabildiğim, dostum, arkadaşım Adnan Öztürk'tür. 8 kişiye her ayın birinde, banka havalesi ile -elimizi sürmeden- paralarını ödüyorduk. Çünkü paralarını ödediğim kişilerin içinde 5 tanesinin evi barkı yoktu. Bütün yaşam şartları, emekli maaşı ile olan bir şahıstı. Asgari ücretteki bir emekli şartıydı. Adnan Öztürk'ün 3 sene içindeki bu

yardımlarından sonra Ünal Bey'le konuştum, kendisinden ricada bulundum. Kendi şahsi hesabından, istifa edene kadar, hepsinin iyi, rahat geçinebileceği bir rakam içinde, bankadaki hesaplarına gönderdim. Bugün artık öyle bir noktaya kaldım. Hatta bu emekli çağındaki eski futbolcuların şöyle bir geçmişimizde, bugünkü Cumhurbaşkanımız bizi bir toplantıya davet etmişti, bir kokteyl gibi. Orada bize bir vaatte bulundu. "Sizler ağabeyimizsiniz, emredersiniz bize." Hatta yanında Mehmet Ali Şahin de vardı. Aynı şeyi onlar da ifade etti. "En ufak bir şikâyetiniz varsa, isteğiniz varsa derhâl bizi arayın." Fakat kendilerini 4-5 defa aradım, önündeki kuyruk fazla olduğu için hâlâ kendisiyle görüşemedim.

Spor Bakanıyla konuşmaya çalıştım. Hatta zannederim ki, babası Sinan Bey, kulübümüzün Divan üyemiz. Bilmiyorum, Divan üyemiz mi? Telefonunu rica ettim birisinden, telefon ettim, oğlu için randevu almak için. "Efendim," dedim, "ben Candemir Berkman. Sizinle bir görüşme yapmam lazım." "Candemir Berkman mı?" dedi. "Hatırlamıyorum ben." dedi. Tuhafıma gitti. Yani biz kendi geçmişimize, bizleri tepelere taşıyan eski sporcular, ki, bizim kulübümüzün vitrini, biz futbol takımı olarak şampiyonlukları yaşattığımız müddetçe de itibar gördük. Tabii itibarımız oynadığımız müddetçe vardı. Çoğumuz itibarımızı kaybettik. Tabii bizim kulübümüzde de, camiamızda da iki tane yahut da pardon 3 tane favori isim vardı: Baba Gündüz, Turgay Şeren ve Metin Oktay. Bunlardan başka, bu 10 senelik zamanımda, bir Ergun Ercins 11 sene futbol oynadı Galatasaray takımında. 6 tane, 7 tane, 8 tane şampiyonluk yaşadı. Bugün anmıyoruz bile. Bir Gündüz ağabeyi anarız, bir de Metin Oktay'ı. Sanki bu futbol takımında bugüne kadar hiçbir futbolcu olmamış, hiçbir kimsenin dahlî yok gibi bir ifade içinde oluyor. Biz birbirimizin vefasına bir türlü kavuşamadık.

Şöyle söyleyeyim. İnan Kırâç Bey'den en az 5-6 defa randevu istedim. Hatta birisinde, Kalamış'ta bir toplantımız vardı. Karşı karşıya o zaman gelebildik. Yaşım ondan büyük olduğu için, o bana ağabey diye hitap ediyor. Yaşımı da söyleyeyim, ben 81 yaşımdayım şu anda. Sağ olun, sağ olun. Karşısında özel kalem müdürü vardı. Hemen dedi ki, kızım, derhâl yaz, not al, Candemir ağabeyimize randevu ver, kendisiyle görüşeceğim. Hatta kızının Galatasaray yelken kulübüne tekne hediye ettiği gündü. Aradan herhâlde 2 sene geçti. Geçenlerde yine aradım, cevap bile vermediler. Bu arada, rahmetli Özhan başkanımızdan ricada bulundumdu, ya bu çocuklarımızın durumu çok kötü, ne türlü yardımda bulunabiliriz diye. "Biz bunu yapamayız, çünkü tüzüğümüzde böyle bir şey yok." Sonra Adnan Polat'la aynı şey oldu. Aynı cevabı aldım. Allah razı olsun! Duygun Bey'in de yanına gittim, Başkanımızın. Ondan da ricada bulundum. İmkânımız yok, dedi. Ali Dürüst ile konuştum, ihtimalimiz yok, dedi.

Şöyle bir şey var. Yani kulübümüzün şu anda zamanının sonuna kadar ödeyebileceği para, tamamı 50 bin lira. Şimdi düşünebiliyor musunuz, ben bir arkadaşımızın bir kahvede garsonluk yaptığını biliyorum, Milli Takım'da oynayan ve iki bacağı da şeker hastalığından dolayı kesilen. Protezlerini yaptıran bizim Öztürk Bey olmuştur. Kimseye de bunların haberini vermedik tabii. Elektrikli araba aldık kendisine, dolaşabilsin diye. Bu arada, tabii Fatih Terim'e de gittim ben. "Ya Fatih, Futbol Federasyonunda bir otur konuş da şu eski sporcular için, külliye yani, hepsi için bir çare bulalım." Şimdi aşağı yukarı bir ay oldu, hiçbir cevap yok. Bir tarihte, yani Haluk Ulusoy'un, sonradan Mahmut Bey'in başkanlık yaptığı zamanda, bizim Lütfü Arıboğan'ın bize çok çok yardımı oldu. Yani o çocukların en kötü durumlarında,

futbolcuların içinde 140 bin lira bir para topladım, hastaneden kurtulabilmesi için. Hatta Galatasaray Kulübü'nden de 55 bin lira aldım. Ama kulübün parasından değil, Ünal Aysal'ın muhasebe kısmında olan bir rakamdan dolayı. Bize ödediği para kendi şahsi parasındandı yani. Adnan Öztürk'ün de şahsi yapısındandı. Yani girip çıkmadığım kapı kalmadı.

Bu dostları unutmamamız lazım geldiğini hatırlatmak için bugün buraya çıktım. Hatta dün Florya'ya gittim, Hamza Hocayla bir sohbet ettik. Takım kaptanlarımızdan birisi geldi, Hamza Hoca beni takdim etti. "Candemir ağabeyi tanıdın mı?" Baktı, baktı, baktı suratıma. "Hatırlamıyorum." dedi. Biz, bizden 2 evvelki jenerasyonu ezbere bilirdik. Pala Osman ağabeyimizi hatırlardık, Adnan Faruk'u hatırlardık, Musa ağabeyi hatırlardık, Muhtar ağabeyi hatırladık, Naci ağabeyi hatırlardık. Eşfak ağabeyimizi hatırlardık. Bir araya gelebilmek için beraber toplantılar yapardık.

Ama şöyle de bir şeyim var. Artık yaşımdan dolayı, işime dahi fazla gidemiyorum. Yani eski gücüm yok. Artık bunu anlatıyorum ki, koskoca Galatasaray Yönetim Kurulundan bir 50 bin lira çıkmıyorsa veyahut da senede ödenecek 150 bin lira bir tahsisat ayrılmıyorsa, ilk başta ricam -yani sesim titriyor, anlatmaktan da rahatsız oluyorum, ne yapayım- tüzüğümüze mi girer... Kala kala 8 tane mi, 7 tane mi ne, benim jenerasyonumdan futbolcu kaldı. Hepsi zamanının en popüler oyuncusuydu. Ben de zamanımın en iyi müdafaa oyuncusuydum. Bu sayede de 15 defa Milli Takım'da futbol oynadım. Diğerleri de benim gibi, 10 defa, 15 defa. Yani bugün düşünebiliyor musunuz, 3-5 milyon TL senede kazanabiliyor bir kişi. Zamanında, dilencilik yapardım Yönetim Kurulunda. Gerçek, bizim iki tane formamız vardı, iki tane.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Sayın Berkman.

Candemir Berkman

Tamam dediniz. Ben bir şeyler anlatmaya çalıştım Başkanım. Teşekkür ederim. Herkese söz verildi, biz bir tuhaf anlattık herhâlde ki, birtakım yerlere dokunuyor diye...

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Hayır, bir yere dokunduğu için değil, sizden sonra 8 kişi sırada söz isteyen var da onlar için. Buyurun efendim, Sayın Rasim Zaimoğlu.

Candemir Berkman

55 senemde ilk defa böyle kürsüye çıktım. Bravo. Sana da.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Hoş geldiniz. Yok efendim, buyurunuz. Her zaman kürsü size açık.

Rasim Zaimoğlu

Sayın Divan Başkanım, Sayın Divan, Sayın Başkanım, Değerli Yönetim Kurulu Üyeleri ve Değerli Divan Kurulu Üyeleri Arkadaşlarım,

Hepinize en derin sevgi ve saygılarımı sunuyorum. Efendim, ben burada söz aldım. Söz almamın nedeni, 25 milyon Galatasaraylının isteklerini ve dileklerini gündeme getirmek için

söz aldım. Ben sosyal ortamda da kendileriyle devamlı irtibat hâlindeyim. Yolda, sokakta, her yerde bazı istekler ve dilekler var. Onları kısaca belirtmek istiyorum.

Öncelikle taraftarlarımızın en büyük isteği, stadımızın ulaşım sorununun bir an önce halledilmesi. Bu metro olayının bir an önce çözülmesini arzu ediyorlar. Diğer taraftan, yolların bilhassa ele alınmasını, dünyanın en güzel stadında, maalesef en kötü ulaşımın olduğu bir yola sahip olduğumuzu belirtiyorlar. Bunları söylemek istedim. Ayrıca taraftarlarımızın en büyük isteği, -geçen sefer de gündeme getirmiştım, bu sefer tekrar gündeme getirmek istiyorum- 25 milyon taraftarın olduğu büyük bir camianın üyeleri diyor ki, ben sadece taraftar olarak kalmak istemiyorum, ben Galatasaray Kulübü'ne üye olmak istiyorum, diyor. Şimdi size soruyorum, 25 milyon taraftarı olan bir kulübün 12 bin tane aktif üyesi olabilir mi? Yolda, sokakta bunu bana soruyorlar Sayın Başkanım. Geçen sefer ben bunu size söylediğimde, siz herhâlde benim siyasi kişiliğimle ilintili olarak bir espri veya ironi yapmak istediniz. Dediniz ki, biz o kadar taraftarı üye yaparsak... Ben dedim ki, 10 bin tane taraftarı üye yapalım ve kaynak sorunumuzu çözelim. 10 bin taraftarın üye yapılması ile, 5 bin lira alsak bir taraftardan, 50 milyon TL'yi nakit olarak kulüp kasasına koyabileceğimizi söylemişim. Siz de bir ironi yaptınız, herhâlde benim siyasi kişiliğimden olacak. Dediniz ki, "Ben bunlarla nasıl kongre yapabilirim? Arena Stadı'nda mı kongre yapacağım?" diye bir cevap verdiniz. Ben sizin de çok üye arzu ettiğinizi biliyorum, istekli olduğunuzu biliyorum. Ama kongreler, çeşitli ortamlarda -şimdi elektronik çağındayız- çok zor olmadığını hepimiz biliyoruz.

Sadece bunu kongreye bağlamamak lazım. Ben diyorum ki, biz güçlü olmak zorundayız. Bakın, ezeli rakibimiz şimdi yola çıktı, ben 1 milyon üye yapacağım, diyor. Böyle bir yerde, onlar 1 milyon üyeye doğru giderken, bizim şimdi 12 bin üye ile sınırlı kalmamızın ne anlamı var, sizlere soruyorum. Sizlere hitap etmek istiyorum, çünkü biliyorum ki, Galatasaray'ın büyümesi üye sayısının artmasıyla uygun olacaktır. Stadımızın dolması, gelirlerimizin artması için bu en güzel yoldur, en güzel yöntemdir diye düşünüyorum. Şöyle söyleyeyim. 25 milyon üyenin % 1'i 250 bin yapar, % 10'u 2.5 milyon yapar. On binde biri, on binde biri bile değil, 25 binde biri sadece 10 bin üye yapar. Yani 25 bin üyeden bir kişi üye yapsak bugün biz, Galatasaray'ın 50 milyon geliri sağlaması olanak dahilindedir. Onun için, ben buradan liseli-lisesiz ayrımı yapmaksızın bütün Divan üyesi arkadaşlarımdan, kongre üyesi arkadaşlarımdan... Şimdi Sicil Kurulunda güzel değişiklikler yapılıyor. Sicille ilgili yeni tüzük hazırlanıyor. Bu tüzüğe mutlaka ve mutlaka üye sayısının kısıtlanmaması için bir öneride bulunulmasını istiyorum, çünkü % 3'le sınırlı tuttuğunuz ve liseli olarak da belli sayıda bir üyeyi bir yerde hapsettiğiniz zaman 25 milyon taraftarı siz dışarıda bırakamazsınız. Gelin hep beraber olalım, bu 25 milyon üyeden ne kadar alabilirsek alalım. Galatasaray Kulübü'nü üyelerimize açalım diyorum. Hepinize en derin sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Teşekkür ediyoruz. Şimdi efendim, değerli üyelerimiz iki madde arasında istedikleri şekilde konuşma yolunu tuttular maalesef. Bu da düzeni karman çorman etti. Amatör sporlarla ilgili konuşmak isteyen Akın Ketenci, amatör sporlarla ilgili ise lütfen buyurunuz. Bir de Oral

Yılmaz gözüküyor efendim listemde. Başka, diğer arkadaşlar, dilekler faslında söz almak istediler.

Akın Ketenci

Sayın Başkanlarım, Sayın Divan Heyeti, Yönetim Kurulu Üyeleri ve Sayın Divan Kurulu Üyeleri, 8440 Akın Ketenci. Yeni bir Divan Kurulu üyesi olarak, hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Ben inşaat mühendisiyim. Bir binanın hesabı çatıdan başlar, ancak inşası temelden başlar. Amatör sporlarda da temelimiz, basketbol, düzeltiyorum, altyapılar değil spor okullarıdır. Kulübümüzün bünyesinde var olan spor okullarından kulübün sitesinde 4-5 tane bulunmakla birlikte, bütçemizde sadece basketbol ve voleybolun bütçesi olduğunu görüyorum. Benim çocuğum, Florya'daki basketbol okulunda 6 yıl boyunca basketbol oynadı. Bu seneki bütçemize baktığımızda, gelir olarak basketbol spor okullarına 1 milyon liralık bir bütçe konmuş. Eylül ayı sonu itibarıyla, bu gelirin 200 bin lirası gerçekleşmiş. Neden bu kadar az gerçekleşmiş diye söylemeyeceğim. Hacmi anlatmak için ifade ediyorum. Gider olarak da 335 bin lira tahmin edilmiş, fakat 18 bin lira gerçekleşmiş. Yani geliri tahmin edemeyebilirsiniz, talep olmayabilir. O yüzden de, geliriniz düşük olabilir spor okulunda. Fakat gideri siz 335 bin lira olarak öngörüp, sonra da 18 bin lira olarak gerçekleşiyorsa, o zaman aslında gerçek olmayan bir hedef koydunuz demektir.

Şimdi, benim öğrencimin katıldığı grupta yaklaşık 20-30 tane basketbolcu çocuk var. Yaş gruplarına göre ayırmışlar. Tahmin ediyorum en az bir 100 öğrenci var Florya'daki basketbol okulunda. Türkiye çapında, 17'si İstanbul'da olmak üzere 24 tane de basketbol okulu var Galatasaray ön adıyla. Tahmin ediyorum, Florya dışındakilere isim hakkı verilmiş, oradan bazı gelirler elde ediliyor. Bir öğrenciden yaklaşık yıllık 2 bin lira tahsil edildiğini düşünürsek, sadece Florya'daki basketbol okulunun 200 bin liralık geliri sağlamış olması gerekir. Oysa diğer 24 taneden hiç gelir gelmemiş olması gerekir. Rakamlar bize gerçekleri söylüyor, ama bir de orada ne yapıldığına bakmak isteriz.

Ben zaman zaman Florya'ya gidiyorum. Basketbol okulları geçmişte altyapıya bağlıydı. Basketbol Altyapı Koordinatörü olan Sayın Burçin Badem, bundan 4 sene önce veya 3 sene önce bir toplantı yaptı ve hedeflerini anlattı. Basketbol okullarında, tabii ki oraya çocuklarını gönderen kişilerin hepsinin amacı basketbolcu yetiştirmek değil, ama bizim kulüp olarak, orada istekli olarak basketbolu seven çocuklar arasından hedef kitleyi bulup toplamamız lazım. Sayın Şenkal'ın söylediği gibi, detaylı bir rapor olmadığı için, spor okullarından altyapıya ne kadar sporcu yetiştirdiğini bilmiyoruz. Fakat ben tahmin ediyorum ki, basketbol okullarımızdan hiç sporcu alamıyoruz, çünkü 6 yıl içerisinde, maalesef renklerin aşkıyla götürdüğüm çocuğumu bu sene artık okul basketbol takımına ve okul basketbol takımının hocalarının açtığı özel kursa götürmeye başladım. Ne Florya'ya yakın olan evimden taşındım, ne de renk aşkımdan vazgeçtim. Ama çocuğuma spor aşkını sağlayacak kadar dahi ilginin orada olmadığını görüyorum maalesef. Kadro çok dar. Zaten 9 ayda 18 bin lira gider yapıldıysa, kadronun ne kadar zayıf olduğunu anlamak mümkün. Bu özel bir konu değildir, sizlere arz etme sebebim. Eğer 60 milyon lira ile futbol dışı branşlarda en büyük gidere basketbol sebebiyet veriyorsa, o zaman sporcu yetiştirmeye basketbol okullarından başlamanız lazım. Dinlediğiniz için teşekkür eder, saygılar sunarım.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Akın Bey, teşekkür ederiz. Bu maddede son konuşmacı Oral Yılmaz.

Oral Yılmaz

Sayın Divan, Sayın Yönetim ve Sevgili Arkadaşlar,

Bu dönem çok enteresan bir döneme gelmiş bulunuyor. Seçimin aniden gelmesi ve yeni Yönetim Kurulunun yeni sezon başladıktan sonra gelmesi bugün bunları tenkit etme durumunda bizi biraz zayıf bırakıyor, çünkü geldikleri zaman takımlar kurulmuş oluyor. Bütün transferler yapılmış ve menajerler, antrenörler tespit edilmiş oluyor. Dolayısıyla, bugün spor mevzusunun burada gündeme gelmesi çok güzel bir olay. Şimdiye kadar hep mali konular geldi. Bunların daha sık gelmesini isterim. Bugün dikkat ederseniz, konuşmalarda da çok değişik konuşmalar, biraz spordan da uzaklaştığımız zamanlar oldu.

Benim bu Yönetim Kurulunu tenkit edebilmem için evvela bazı doneler olması lazım. Gerçi bilgilerimiz var. Bütün şey nereden geliyor? Mesela kabul edemediğim bir olay var. Galatasaray Kulübü 380 milyon dolar niye borç yapıyor? Bu kulübü genç talebe çocuklar kurmuşlar. Kurarken neyle kurmuşlar? Babalarından aldıkları harçlıkla kurmuşlar ve gerçek spor yapmışlar. Bugün Türkiye’de maalesef sporun s’si yok. Türk sporu nereye gidiyor? Bunun arasında bizlerin de çok büyük sorunları var. Bence bu tip toplantıları, hatta gerekirse zaman zaman gizli toplantılar şeklinde yaparak gelecekte Galatasaray’ın sporunun ve aynı zamanda nereye giden Türk sporunun içinde Galatasaray’ın nerede olacağı gibi çok önemli projeler üretmek lazım. Tenkitlerden ziyade, bence el ele verip, evvela Galatasaray’ı bugünkü çıkmazından çıkarmak ve spor ne olmalı, bunu anlatmak lazım.

Koca Türkiye’de senelerdir seyircisiz maç yapılıyor. Düşünebiliyor musunuz, bir spor olayında, rakip takımın seyircileri olmadan oynanan bir yerde nasıl kabul edilebiliyor? Bir Avrupa futbolunu seyrettiğiniz zaman imreniyorsunuz. Biz de hâlâ itişip kakışıyoruz. Voleybola bu kadar para harcıyorsunuz, baskete öyle. Hadi baskette bayağı bir seyirci var. Voleybolda 20 kişiyle oynuyorsun. O gelen adam da Galatasaray taraftarı, hem de amigosu veyahut da aslan Galatasaraylısı. Sen maçı alırken bir tane çakmak atıyor, 14. sayıda hükmen mağlup olarak sahadan çıkıyorsun. Nasıl spor bu? Bence evvela bunlara eğilmemiz lazım.

Şimdi, kulübümüz yeni seçimle gelmiştir ve geldiği zaman bu branşları kurulmuş vaziyette bulmuşlar. Bıraktıkları, yani yönetim bittiği zaman da zaten sezon bitecek. Yine de biz yardımcı olalım, her zaman hazırız. Dikkat ederseniz, Galatasaray, Türk sporunun beşiği. Enleri, ilkleri, hakikaten efsaneleri düşünüyorsunuz, Galatasaray Kulübü’nü kuran kişi, gidiyorsunuz, Galatasaray’ı kurmuş, Olimpiyat Komitesi’ne gidiyorsunuz, Galatasaraylılar kurmuş, federasyona gidiyorsunuz, federasyonu Galatasaraylılar kurmuş.

Yönetim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Duygun Yarsuvat:

Fenerbahçe’yi de.

Oral Yılmaz

Evet, yani demek istiyorum ki, bu kadar önder, bu kadar şey kişiler olmuş. Şimdi biz bir borç batağına giriyoruz. Neden giriyoruz? Bana göre, gelecek toplantılarda gündeme alınacak

bütçe ve tüzük olayını iyi düşünmek lazım. Evet, ibra olayı var, ama hangi ibra olayının neticesinde bir netice alındı? Hoş, yine bir sürü itişip kakışmalar, bir sürü kalp kırmalar, ondan sonra yavaş yavaş kan davası gibi intikam almalar, bilmem ne yapmalar... Ne ayıp bir şey! Galatasaray bu kadar kültürlü bir cemiyet, burada bile bunlarla karşılaşyoruz. Bence, evvela bu tüzük olayına bazı şeyler getirelim. Mesela denetçiler yavaş yavaş zayıfladılar. Denetçileri hiç göremiyoruz. O zaman, denetçiler hiç olmazsa amatör şubeleri de dolaşsın, buradaki verilen paralar ve miktarları bir kontrol edilsin. Yani burada kulübümüzün son zamanlarda bu branşlara ayırdığı paralar çok iyi paralar, ama bu paralar güzel kullanılmıyor. İşte buna bakmak lazım.

Şimdi biz bunun eskisi olarak, yani az evvel Candemir anlattı. Ben de 185 milli maçta idarecilik yapmışım. 55 tane Türkiye birinciliğim var Galatasaray'da. Ben 1980 yılında istifa ettim. O günden bugüne 30 yıl geçmiş. Hiçbir kişi gelip de, Oral ağabey, biz voleybolda ne yapalım, demedi. Şimdi geçenlerde Duygun Başkan dedi ki, "Ya Oral ağabey," -Oral ağabeyi değil de tabii, ama ağabeysiyim yani, 80 yaşındayım- "voleybolla meşgul olmuyorsun." dedi. Galatasaray sormazsa gidip de orada biz konuşamayız yani. 3 sene önce, böyle bir yeni değişim oldu. Gittim dedim ki, -başkaları da demiş, ya Oral ağabeyi ara sıra dinleyin diye- ben orada 13 sene federasyon asbaşkanlığı yaptım. Bu 13 sene zarfında bütün antrenörler, bütün oyuncular benim elimde, doneleri bende, transfer olayları bende. Bir kişi demedi ki, biz ne yapalım diye.

Sonra işte 2000 yılında denetçi olarak bulundum. Denetçi olarak, 35 küsur milyon borcumuz vardı, sonra 54 oldu. Sonra en sevdiğimiz Başkanımız geldi, en dürüst Başkanımız geldi. Bir baktınız, Özhan Canaydın, "Baba, ben şubeleri kapatıyorum." dedi. Ya yapma, etme, kapanmaz. "Oral, o zaman gel şubenin başına." Tamam. "Ama paranı da kendin bul." Ya şimdi biz geldiğimiz zaman, paranı kendin bulacaksın, ama bu bütçelere bakıyorsunuz, süper bütçe. 3 senede voleybola 40 milyon harcanmış. Bir şey bilmiyorum, ama kitaba bakıyorum, 11 milyon kız takımına harcanmış. Ya kardeşim, bu kız takımında nedir bu İtalyan sevgisi! İtalya'nın bir voleybol mazisi yoktur. Orada profesyonellik vardır, sponsorluk vardır. Dikkat edin, bir İtalyan kız takımını veya erkek takımını seyredin. Üstünde en aşağı 7-8 tane sponsorun reklamı vardır. Bir o kadar da salonun içinde vardır. Doğrudur, biz madem ki enleriz, ilkleriz, içimizde hakikaten her branşta enler var... E üzüldüğünüz, siz de üzüldüğünüz muhakkak. Mesela futbol. Ya futbolda 10 senedir para harcıyoruz. Hangi şube, hangi başkan zamanı olursa olsun, dikkat edin, en aşağı 35-40 milyon gibi bir paramız değerlendirmeden kullanılmış.

Şimdi, tabii ki bu branşlara harcanacak paralara bundan sonra çok dikkat edilmesi lazım. Sponsorlar bulunacak, bulalım. Ama kullanması da mühim. Bugün için rayiçleri bilmiyorlar. Mesela bir genç takım voleybolunu çalıştıracak adamın maaşı 2 bin liradır. 2.500 verirsene adam bayılır yani. E bizimki 12.500. Ya kardeşim, bizimki 12 bin. Gidiyorsun idareci, en aşağı aramızda şurada 10 tane süper idareci var. Hem Galatasaraylı, hem yürekten adam, hem de para istemiyor, hem harçlık da verir, takip de eder. Bir Meno ağabeyimiz vardı, sonradan diğerleri geldi, Kemâl Onar'lar, şunlar, bunlar hep imkânsızlıklar içinde. Hiç gelirimiz de yoktu. Ama şimdi bakıyorsunuz, o arkadaş, bir tanesi orada dolaşıyor. Ya bu kız takımının başına

nereden geldi bu idareci? Ağabey, bu idareci geldi, ama gelirken sponsorluk, para getirecek. Bir bakıyorsunuz, sezon başladı, sezon ortasına geldik. İdareci ne para getirmiş, ne bir şey. 14 bin lira maaş alıyor. Sadece geliyor, takım orada oynarken, ısınırken kızın birine bir çak vuruyor ve gidiyor, maçı da seyretmiyor.

Ya işte demek istediğim, bunlara sahip olalım. Bugünkü yönetim, neyse, yani ben o detaylara girmiyorum. Kimseyi de tenkit etmiyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Girmeyelim efendim, girmeyelim zaten o detaylara.

Oral Yılmaz

İstiyorum ki, bundan sonra, lütfen bugünkü Yönetim Kurulumuza yardımcı olalım. Onlar bizden ne istiyorsa biz hazırız. Kulübümüzü bugünkü durumundan hem iktisaden, hem de teknik olarak şey yapalım. Ya voleybolü biz öğrettik arkadaşlar. Kalkıp da Vakıfbank bana voleybolu öğretmez. Ama Vakıfbank 20 milyon harcarsa, ben 4 milyona yaparım bu işi. Ben bundan 3 sene evvel gittim, Ünal Bey'e dedim ki, "Bakın, ilk defa geliyorsunuz. Ben de ilk defa sizi görüyorum. Ben Yardımlaşma Sandığı Başkanıyım. Bizim Yardımlaşma Sandığımızın şu, şu, şu şeyleri vardır. Onun haricinde, eski bir voleybolcuyum. Bir görev istemiyorum. Size şuraya bir reçete yapacağım. Hangi takım şampiyon olmak istiyor? Genç mi, A mı, kız mı? Hangisinde şampiyon olmak istiyorsun?" Size de soruyorum. İstiyorsanız gelin, size buraya reçete yapacağım, tak şampiyon olun ağabey. Benim işim bu ya. Benim işim bu arkadaşlar ya, hepsi şampiyon oldular. Ama neden? Takip edeceksin, yürekten oynayacaksın.

Efendim, hepimize teşekkür ederim. Saygı ve hürmetlerimi sunarım.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Evet, biz de Sayın Oral Yılmaz'a teşekkür ediyoruz. Sayın Başkan, bu maddeyi bitiriyorum. Söz almak istiyor musunuz efendim? Vallaha nasıl isterseniz, ben size uyarım. Peki efendim, o zaman geliyor. Peki, Baba Oral tahrik etti, Başkan geliyor.

Yönetim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Duygun Yarsuvat

Sevgili Dostlar,

Esasında problemi herkes biliyor, hepimiz biliyoruz. Fazla söyleyecek bir şey yok. Söylenenleri şöyle bir not aldım. Benim dış görünüşüm belki kavgacı filan gibi görürsünüz, ama esasında öyle değilimdir. Mehmet Bilen'in konuşmasında -ki Mehmet Bilen'i ben Divan Başkanlığından beri hep dinledim- hep aynı problem, su topu ve yüzmedeki problem. Bugün yine aynı şeyler oluyor ve beni bugün rahatsız eden, söylediği "50-60 kişilik bir grup var. O grubun dediği oluyor." dedi. Beni bu rahatsız etti. Niye grup olsun? Yapacağımız şey, gidip, kapıyı vurup, -o da bizden- arkadaş, ne yapıyorsun, gel konuşalım, demek lazım. Ayrılmayalım, bir olalım. Gruplaşmayalım içimizde. Gruplaştığımız takdirde başarıya ulaşamayız, birbirimizle kavg ederiz. Yazık değil mi bize? O nedenle, beni en çok rahatsız eden sizleri de ediyor herhâlde. Bu anlaşmazlık sorunlarımızı içimizde halledelim. O grup geldi, bu grup geldi, o onun adamı, bu bunun. Kimse kimsenin adamı değil. Herkes Galatasaray'ın adamı, bunu unutmayalım.

Hep söylenen bir husus var, eski sporcuları Yönetim Kuruluna niye almıyorsunuz hususu. Hep onu söylüyorum. Yumurtanın taze olduğunu anlamak için tavuk olmaya gerek yok. Bu bir idarecilik meselesi. Bunu sporcusu da yapar, eski sporcusu da yapar. Eski sporcu olmayan da bu işi yapabilir. Eski sporcu olup da bu işi yapamayan da vardır. Eski sporcu olmayıp da Yönetim Kuruluna geçen kişi de bu işi bilmeyebilir. Bunun için, mutlaka eski sporcu olsun demek bir temenni. Olursa iyi olur, belki bir kere de o denenebilir. Benim az kaldı, bir, iki, üç, dört, beş, altı ayım var. Bundan sonra gelecekler, sporcu alın ha! Eski sporcu alınız diyorum ben de sizle beraber.

Şimdi, su topunda rakibimiz yok, dediler. Hayır, var. Yurtdışındayız. Avrupa şampiyonasında oynuyoruz. Rakibimiz var. Onun için, 3 tane yabancı su topçu var içimizde. Yani rakibimiz yok değil, var. Çünkü artık Türkiye Cumhuriyeti hudutları dışındayız, Edirne'nin dışındayız. Ama birtakım problemleri de beraberinde getiriyor bu. Önümüzdeki hafta Cumartesi günü, Sırbistan'da Partizan'la su topu maçı var. Hayır, su topu maçı var. Ondan önce, Hırvatistan'da su topu maçı var. Siz zannediyor musunuz ki, bu size saydığım paralar sadece maaşlar vesaire? Onların üstüne bütün seyahat masrafları da katılıyor. Su topu takımı geçen hafta Cumartesi günü çıktı, Hırvatistan'a gitti, kamp yaptı. Pazartesi, Salı Hırvatistan'da bir antrenman maçı, bir resmî maç oynayacak. Oradan Sırbistan'a geçecek, iki gün Sırbistan'da kalacak ve Cumartesi günü de Partizan'la oynayacak. Demek ki, bunlar sadece ve sadece oyunculara sarf edilen paralar değil. Biz bunların hayati tehlikelerini de önlemek zorundayız. Kendi başlarına bırakamayız.

Basketbola gelelim. Basketbol için size daha sonra bilgi verecektim, ama amatör sporlar dediniz, şimdi vereyim. Cuma günü Kızılyıldız'la maçımız var. Biliyorsunuz, söylemeye gerek yok, münasebetsiz bir feci olay oldu. Birisi bir Sırp seyirciyi bıçakladı ve öldü. Sırbistan'da, Türkün kanı ne zaman akacak sloganları var. Yer, gök inliyor. Sırbistan'ı tanırırsanız, biliyorsanız o işin vehametini düşünebilirsiniz. Ama daha vahim olan, Sırbistan Başbakanı, bizim koçumuzu persona non grata ilan etmiş. Ben aşağı yukarı 15 gündür, Dışişleri Bakanlığı, Kızılyıldız Kulübü Başkanı, Belgrad Büyükelçisi, Spor Bakanlığı arasında devamlı mektuplaştık, telefonlaştık ve neticede persona non grata'yı kaldırmayı kabul etti Başbakan. Ve bize de güvenlik önlemleri alınacağı söylendi. Biz Cuma sabahı 11.00'de gidiyoruz. Orada otele gideceğiz ve otelde bir basın toplantısı yapacağız. Koç, ben, Kızılyıldız Başkanı, Kızılyıldız koçu böyle bir basın toplantısı yapacağız. İşte bizim koçumuz yanlış anlaşıldı, şu oldu, bu oldu diyeceğiz. Sonra yine Başkan ve ben, gidip Marko'nun mezarına çiçek koyacağız, saygı duruşunda bulunacağız ve ondan sonra 20 bin kişilik bir arenada, -ki, bana verilen bilgiye göre, 25 bin kişi o arenaya gelirmiş- 25 bin kişi önünde bizim çocuklar basket oynayacaklar. Hepimizin çelik yelek yaptırması gerekir diye düşünüyorum.

Şimdi sadece yani amatör spor, şampiyonluk, o, bu, hepsi beraberinde getiriyor. Mesela kucağımıza düşen bir olay. Hemen telefonlar işliyor. Amatör şube olduğu için söylüyorum. Kürek takımının bulunduğu yerde, Çekmece Gölü'nde buldozerler gelmiş, tesisleri yıkacaklar. Bize haber geliyor, ne yapacaksınız diye. Düşünsenize, hiç aklınızda olmayan bir şey. Kalkıp laylaylom işe gidiyorsunuz, birdenbire bir telefon geliyor, aman gelin tesisler yıkılıyor. Hemen kafanızdaki tilkiler çalışmaya başlıyor. İşte tanıdığınız belediye var mı, yok mu, şu bu,

birtakım konuları değerlendiriyorsunuz. Sonra dahiyane bir fikir buluyorsunuz, kaymakamla gidip görüşüyorsunuz. Ondan sonra, bu karara karşı, kaymakamın yıkma kararına karşı -yani hukukta olacak bir şey değil esasında- bir dava açılıyorsunuz, yürütmeyi durdurma kararı alıyorsunuz ve ondan sonra da nefes alıyorsunuz. Bakın yani, sadece kürek sporu değil, oturup böyle çekmek değil. Bunun beraberinde bir sürü problem de sizle beraber geliyor. Amatör şubeler dediğiniz vakit, lütfen sadece bunu basit bir olay olarak görmeyiniz.

Şimdi, hep eskilerden, bizim zamanımızdakilerden söz etti, ediliyor. Evet bizim zamanımız cennetti, cennet. Şimdi biz cehennemde yaşıyoruz. Bakıyorum, ben Galatasaray Lisesi'ne, sıraya girerek girdim. Birinci sınıftan doğru imtihan olsa giremezdim. Bende imtihan korkusu vardır. Benim torunum şimdiden ortaokul bitirme imtihanlarından sonra liseye girme imtihanı için çalışıyor. Acıyorum çocuğa. Demek ki, toplum da değişti, arzular da değişti, istekler de değişti. Yani eskiden bir Meno vardı, hepimiz çok severdik. Basketbol takımının sembolü idi âdeta. Voleybol, evet. Oral bahsetti de oradan aklıma geldi. Evet. Orada bu kişi, işini gücünü bırakıp da... Çok da önemli bir işi vardı, galiba bir rulman temsilcisiydi. Peki, ecza deposunun genel müdürüydü. Benim aklımda bir rulman şeyinin temsilcisiydi. Tamam. Ama şimdi ilaç deposu olan bir kişiyi bulup yaptırabilir misiniz? İçinizde vardır, ilaç deposu sahibi olan, daha büyük işletmelerin sahibi olan birisi. Ama onun gibi, gelebilir miydi? Gelemez, şartlar değişti. Zaten evden çıktıktan sonra, voleybolun oynandığı salona gidinceye kadar herhâlde dünyanın vakti geçebilirdi. O zaman trafik de yoktu, bir tek Lütfü Kırdar'da oynanırdı her şey.

Gelelim Hayri Kozak, haklısın. Tevfik Fikret Salonu bizim salonumuz. Yani bir adam bir mevkiye gelirse sağa sola yasak konmaz. Hele bana ironi olarak geliyor. Sigara içiyorsunuz, ya yanarsa! Ama sigara içmedikleri yeri de yaktılar. Koskocaman sarayı yaktılar. Ona böyle cevap vermek lazım. Demek ki, yanma, yakılma işi sigaradan vs.den değil, bakımsızlıktan olur. Eğer çatıyı bakmazsanız -bir arkadaş söyledi- orada yangın çıkabilir. Terörist hareketlerden bahsetti Turcan. Terörist hareketler her yerde var. Ne yapacağız yani? Terörizm var diye evden mi çıkmayacağız, evimizde mi oturacağız? Terör eve de gelir. Her tarafta, karşınızda hele seyyar bombalar var ya, bir sürü deli var dünyada. Üstüne bombayı takar, buraya da gelir. Nereden anlayacaksınız? Böyle saçı beyaz olmuş birisi, kolunu sallaya sallaya buradan gelse, bombayı patlatsa, nereden anlayacaksınız ki? Onun için, korkunun da ecele faydası yok. Olursa olur, ne yapalım. Olur, olur. Ama olmaz. O konuya hiç değinmek istemiyorum esasında.

Ama bir haber vereyim. Önceden düzenlenmiş bir şey değil. Bir sporcumuz Türkiye şampiyonu olduğu için, Ankara'da bir madalya töreni düzenlenmiş. Bana, gider misin dediler. Ankara'yı da pek sevmediğim için "Ben gitmem. Sen git al, zaten maça gidiyorsun." dedim. Oraya gitmiş, orada bakanlar vs. varmış. Telefon gelmiş, takımı alıp gelsene, demişler. Doğrudur Hayri'nin söylediği. Bana bu gece yarısı saat 11.00'de SMS olarak geldi. Ama ben her şeyimi kapattığım için bunu görmedim. Sabah saat 11.00'de, toplantıya gelir misin diye mesaj geldi. Ben 11.00'de kalktığım için zaten onda aldım, yok dedim, ben öyle gelemem. Ben 1.5 uçağı ile gidecektim. Gitmekten de vazgeçtim ve gitmedim. Yani zannetmeyin ki, hayatta her şey planlı oluyor, izinli oluyor, doğru dürüst oluyor. Hayır, her şey spontane

gelişmiştir. Şimdi ama ne oldu? Emin olun, Galatasaray'la ilgili bütün kapalı kapılar açılmaya başladı. Mesela bir arkadaş, yol yok dedi, nasıl gelecekler buraya dedi. Yol yaptırmak için temasa geçtik, hemen olur aldık. Büyükşehir Belediyesine gittik, şu metroyu bitirin dedik. Dediler ki, üçüncü tüpü Ulaştırma Bakanlığı yapıyor, o bizde değil, dediler. Ulaştırma Bakanlığına ulaşabildik. Spor Bakanlığına ulaşabiliyoruz. Dedik ki, bu şeyin çatısının üstü açık diye bize üst hakkını vermediniz, davalar açtınız. Gelin de bir anlaşıalım dedik, oturalım, ne var ne yok konuşalım, niye kavga edelim dedik. Olur dediler.

Yani şunu söylemek istiyorum. Tamam, ben Başkan olmasam, herkes bilir benim ne düşündüğümü, ne taşıdığımı. Ama Galatasaray var. Artık siz şahsiyetinizi bırakıyorsunuz, Galatasaray'ı düşünüyorsunuz. Galatasaray'ın menfaati ne ise onu yapıyorsunuz. Onun için, ilk nazarda dış görünüşü ile tenkit edebilirsiniz. Ama unutmayın ki, dikkatinizi çekerim, çok güzel bir sonuç da doğurdu. Ne doğurdu? Hürriyet gazetesinin ertesi gün çıkan nüshasında, Noel Baba Beyazıt'ı vs.yi gördükten sonra, adını değiştirmiş ve Nail Baba oldum artık demiş. Güzel bir mizah örneği ortaya çıktı. Bunları sürdüreceğiz. İstesek de, istemesek de sürdüreceğiz bunları. Bunu Galatasaray için yapacağız.

Şu anda Alanya'da kamptayız. Futbol takımı Alanya'da kampta. Galatasaray bir siyasi parti değil arkadaşlar. Yani 25 milyon taraftarı var. Bir kere bu rakamı, Türkiye'nin nüfusu 75 milyonsa, 25 milyon Galatasaray, 25 milyon Fenerbahçe, 25 milyon Beşiktaş, ee gitti Türkiye'nin nüfusu. Nerede ötekiler?

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Çocuklar nerede, ihtiyarlar nerede?

Yönetim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Duygun Yarsuvat

Onlar yok. Böyle bir şeye hiç kalkmayın. Yani Galatasaray Kulübü, bir siyasi partinin dahi bu kadar taraftarı yoktur. Bir siyasi partinin de bilemiyorum 10 milyon taraftarı var mı?

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

8 milyon üyesi var AKP'nin.

Yönetim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Duygun Yarsuvat

Yoktur. Şimdi her Galatasaraylıym diyeni Galatasaray'a üye mi yapacağız? Benim zamanımda o vardı, onu söyleyeyim. Brigitte Bardot'yu çok seviyorum, çok beğeniyorum diyeni Brigitte Bardot kulübüne mi alacağız? Herkes bir şeyi sever. Futbolda da sever. Bir takımı da sever. Niye sever, niye sevmez, onu da bilmiyorum. Çünkü güzel oynadığı zaman seversiniz. Galatasaray UEFA şampiyonu olduğu zaman bütün küçük çocuklar Galatasaraylıydı. Güzel olursa beğenirsiniz, onunla bütünleşebilirsiniz. Adedi artırdığımız zaman amacımıza da ulaşamayız. Amacımız başarı. Ne kadar çok adam olursa o kadar fazla ses çıkar, o kadar insanı tatmin etmemiz gerekir. Çünkü malzememiz insan.

Akın Ketenci, okullardaki şeyin 18 bin lira olduğunu söyledi. Değil, o rakamı düzeltmek istiyorum. O 18 değil, 380 bin lira kadar. Şimdi notumu masamda unutmuşum. 380 bin lira kadardır. Gideri de yine aşağı yukarı aynı şekildedir. Bu nedenledir ki, bu 18 bin lira ridicule,

çok komik bir rakam olarak karşımıza çıkıyor. Lütfen nereden yazmış isek biz bunu, hata etmişiz. Onu söylemek isterim.

Oral, borçlanmalar neden yapıldı diyor. Ve herkes de aşırı transferden söz ediyor. Doğrudur, futbolda başarısız bir transfer yapılmıştır. Bunlardan kurtulmak istiyoruz. Satmak için de uğraşıyoruz. Ama emin olun, çok zor. Florya'da oturmaya alışmış, Yeşilköy'de evini tutmuş, işte altında hepsi lüks arabalarla dolaşıyor. Bu arabayı çekmiş. Ee, Galatasaray Kulübü'nde sporcuysanız toplumda da bir yeriniz var. Bunları bırakmak istemiyorsunuz. Hani seçimler sırasında, bizde oynayamayan iki tane futbolcu arabaya binip, böyle paralar atarken bir klip yapmışlardı. Onu yapıyorlar, gitmiyorlar. Oynamak da istemiyorlar. Mesela Eboue'den bahsetti. Turcan bahsetti galiba. Evet. Turcan burada yok. Eboue'nin girememesi yabancı kuralındandır. Her sene takımın tescil edilmesi lazım federasyon tarafından. 8 tane yabancıyı tescil ediyor. Eboue 9. idi. O yüzden Amrabat gitti. Yeni bir transfer de yok. Turcan'a söyleyin, rahat etsin. Yeni bir transfer yok. Bir tek kişi alabiliriz belki, belki, belki. Aynen öyle. Stopere, o da yerli. Evet, yerli malı kullanmaya alışacağız artık. O da yerli. Galiba bu konuda bize sorulanlara cevap verdik.

Candemir'in arzusuna cevap veremedik biz. Ama bir huzurevimiz var. O huzurevinde yer bulabiliriz, ki bir eski sporcumuz da şu anda orada konuk edilmektedir. Neyse, adından bahsetmedim yani. O, orada konuk edilmektedir. Böyle imkânlarımız var. Bunları da değerlendirmemiz mümkün olabilir diyorum.

Şimdilik burada bırakıyorum. Herhâlde daha sonra yine geleceğim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Teşekkürler Sayın Başkan. Efendim hızlı hızlı, Tamer Celasun.

Tamer Celasun

Sayın Divan Başkanım, Sayın Divan Yönetimi, Sayın Duygun Ağabeyim ve Sayın Yönetimim, Ben buraya iki tane ufak konu için şey ettim. Bir tanesi, buraya gidiş-geliş servis komedyası. 40 yılda bir arabasız geleyim dedim. Gittiğime, geldiğime pişman oldum. 12'ye 10 kala Taksim'de bulundum. Bir baktım, minibüs bozması veya midibüs bozması bir otobüs kalktı, gitti. Nedir bu, dedim, efendim, doldu gitti, dediler. Ne olacak dedim. Orada 9-10 kişi var. Efendim, bir otobüs daha Mecidiyeköy'den kalkacak, otobüs gelir, dediler. Lütfen bu işe el atın. Hatta bir önerim var. Duygun Başkan, olayları içimizde halledelim diyor. Futbol takımını saraya götüren Sayın Başkan Yardımcımıza lütfen söyleyin, iki üç tane servis organize etsin, rahatlayalım. Olur mu Başkan? Hah, tamam. Bu birinci hikâye.

Az ve öz konuşuyorum. İkinci konu, meşhur Divan toplantılarının Galatasaray konferans salonunda yapılması hikâyesi. Bu konuda Sami kardeşime, Hayrettin Kozak kardeşime ve Duygun ağabeyime aynen katılıyorum. Hatta ilaveten bir önerim var. Aşağı yukarı Divanın % 95'i, 98'i orada yapılmasını istiyor. Bir imza kampanyası yapalım, bütün Divan üyeleri. 2 bin küsur kişiden herhâlde 1800'ü imzalar. Ondan sonra, o imzalarla birlikte tekrar Rektör arkadaşımızın kapısını çalalım. Gerekirse koruma veyahut da bilmem yangın söndürücü de yanımıza alırsak ve orada yaparız. Teşekkür ediyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Yani işi yine karikatürize ettik. Evet, Sayın Ayhan Özmırazak, buyurun efendim. Kayıtlı epey arkadaşımız var, ama isterseniz sizi ilave edeyim efendim. Soyadınızı alamadım Doğan Bey. Konuk. Tamam, Doğan Bey.

Ayhan Özmırazak

Değerli Galatasaraylılar,

hepinize saygılar sunarım. Şimdi söyleyeceğim şeyler Sayın Duygun Başkandan sonra olunca, sanki ona cevapmış gibi olacak. Ama hayır, hiç ilgisi yok. Kendisiyle tamamen hemfikirim. Ama bazı şeylerin bir daha burada üstünden geçmek ihtiyacını hissediyorum.

Galatasaraylılık bir duruştur, bir anlayıştır. Güçlü toplulukların hepsinde belli ortak değer yargıları vardır ve bu değer yargılarının billurlaştığı simgeler, imgeler vardır. Bunlardan bir tanesi belki bir bayraktır, flamadır. Bizim sarı-kırmızı rengimiz eğer sarı-kırmızı değil, eflatun-kahverengi olsaydı farklı mı sevecektik? O bizim rengimizdir. Tevfik Fikret de bizim salonumuzdur, bizim doğduğumuz bir yerdir ve orada bir toplantı bizim ritüelimizdir. Bu geçmişe bağlılık değil, tam tersine, Galatasaraylılık bilincini ileriki nesillere aktarma görevidir. Onun için, Galatasaray'da, Tevfik Fikret'te ısrar etmek bölücülük, ayrımcılık değil, tam tersine, birleştiriciliktir ve bu da Galatasaray'ın gereğidir, görevidir. Galatasaray'da her şey affedilir, eyyamcılık ve nabza göre şerbetçilik affedilmez. Bir kere bunu söylemek isterim.

Bu Tevfik Fikret olayında bir de enteresan bir şeyi de söylemek istiyorum. Bizim Yönetim Kurulumuzda tüzüğümüz gereği üye olanlardan bir tanesi de lisemizin müdiresi. Sayın Meral Mercan bizim Yönetim Kurulu üyemiz. Hoş, bu sefer ayağında bir ortopedik rahatsızlık, bileğini kırdığı için gelemedi. Başka zamanlarda da görmemiştik. Yani bir okul müdürü bizim Yönetim Kurulu üyemiz ve biz doğduğumuz yerden nazik bir şekilde yollanıyoruz. Bu pek kabul edilebilecek, pek benimsenebilecek bir şey değil. Bunun üzerinde durmak da hiç ayrımcılık filan değil. Galatasaraylı olmak farklı bir şey. Divan üyesi olmakla Galatasaraylı olunmuyor.

Amatör şubelerle ilgili çok kısa bir şey söyleyeceğim. Geçen sene, önce Mehmet Cibara, sonra da Mete İkiz kardeşim zaten uzun uzun bir sunum yapmışlardı. O iki sunumun da ucu açık kalmıştı. Yani önce Mehmet Cibara başarılarından bahsetti, sonra ise Mete İkiz zarardan bahsetti. Peki, ne yapılacak, ne öneriyorsunuz? Öyle kaldı. Bugün de anladığım, Başkanım bu sefer öbür tarafından işi alıyor. Zor da olsa, güç de olsa, biz bu işe devam edeceğiz, diyor. Kaynak olarak da sponsorluğun da artık olmadığını biliyoruz. Kişisel sponsorluk diyor. Sanıyorum esas ne demek istediklerini somut olarak Mart ayındaki bütçede göreceğiz. Bütçede ne gelir koyacaklar, ne gider koyacaklar, o gelirin kaynağını ne koyacaklar, oradan o zaman amatör branşlarla ilgili esas tutumlarını anlayacağız. Hâlbuki burada ben beklerdim ki, bunu tartışalım. Yani bunu ne şekilde devam edelim, altyapı ile mi devam edelim, bir kaynak bulup, yine Şampiyonlar Ligi düzeyinde mi devam edelim, bunu tartışalım isterdim. Onu tartışmıyoruz. Belli oldu, zarla, zorla biz böyle gideceğiz. Kaynağı nasıl olsa bütçe zamanı göreceğiz, onu o zaman tartışırız.

Bir diğer konu, -yine hızla geçeyim- geçen Divan toplantısında söylemiştim. Somut bir cevap alamadığım için yeniden hatırlatmak istiyorum: İbra konusu. Mart ayındaki ibrada, hele bu,

şimdi Yargıtay'ın kararından sonra daha önemli oldu. Teknik hususlar, teknik noktalar daha önemli oldu. Eski ve yeni yönetimin ve ayrıca eski ve yeni Denetleme Kurulunun ayrı ayrı raporlarının önümüze gelmesi gerekiyor. Bu bir şart. Artı, bu raporların, hele mali raporların bağımsız denetçiden de geçmiş olması gerekiyor. Bunu, ikisinin bir gelmesi veyahut da birinin mali denetimden geçmiş, öbürünün kıst-el-yevm usulü veya başka bir türlü bölünmüş olması yarın ibrasızlık durumunda daha ileriki aşamalarda sorunlar yaratacaktır. Bu konuda lütfen yönetimin somut bir cevap vermesini istiyorum.

Son konu. Unutmadım Duygun ağabey, ben buradayım. Yani Ayhan Özmızrak. Yıldırım Baysal olayı ağabey. Unutmadım, sonunda yine geldim oraya. Temmuzda başladım, Ocak ayında devam ediyorum. Olay birinin hakkını, hukukunu korumak değil. Zaten Yıldırım Bey'in böyle bir talebi de yok. Böyle bir hakkım ve yetkim de yok. Olay şu. Bir hukuksuzluk, bir tüzüğe aykırı uygulama var ve bir açık ihbar var. Buna herkes havaya bakıyor, herkes ele almazı oynuyor. Temmuzda dile getirdim, Eylülde dile getirdim. Eylülde yazı yazdım, Kasımda dile getirdim, Aralıkta dile getirdim cevap yok. Bu, şu demektir. Yeni başkan adaylarına müjdem var. Yeni başkan adayları, denetim kurulları ve disiplin kurulları, artık tüzüğe uymak zorunda değilsiniz. İstedığınız gibi hareket etme hürriyetine sahipsiniz. İstedığınızı yapmak, derebeyi gibi, asmak, kesmek hürriyetine sahipsiniz. Elinizde bir içtihat var, bir emsal var. Olmazsa bana gelin, verdiğim dilekçeyi de koyayım. Artık bundan sonra, Mehmet kardeşim, sen de tüzük yazmak için hiç vaktini harcama, güzel canını yorma. Ki, Temmuz ayında, bir şeyi daha söylemek istiyorum. Ben ilk defa dile getirdiğim zaman, o toplantının açılışında Sayın Başkanım İrfan Aktar dedi ki, "Sayın Yıldırım Baysal'dan da bir yazı var. Ama uzun diye okutmuyorum." dedi. Ben o yazının benim söylediğim yazı olduğunu zannediyordum. Sonra öğrendim geçenlerde, o da başka bir usulsüzlüğün ve tüzük ihlalinin ihbarıymış. Bunu özet olarak dahi bize okumadı. Demek ki, büyük Galatasaray bu tür usulsüzlükleri halı altına süpürmek konusunda ısrarcı ve inatçı. Artık halı altı da kaldırmayacak. Yeni tüzükte ne olursa olsun buna bir tedbir alalım. Galatasaray'da saygı, sevgi, gelenek, görenek tamam ama bir de tüzüğümüz var. O tüzüğe de denetçiler de, yönetim de, disiplin de lütfen sahip olsun. Hepinize saygılar sunarım.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, teşekkür ediyoruz. Bir dakika efendim. Sayın Özmızrak, bu bahsettiğiniz yazıyı ben o günkü Yönetim Kuruluna havale ettim. Çünkü bizim Divanda görüşülmesinden ziyade, o işin gereği oradaydı. Onun için. Ha efendim, o sizin takdiriniz. Benim takdimim, yani o öyle özet olarak ifade edilecek bir şey değildi. Siz öyle zannediyorsanız öyledir. Buyurun efendim.

Candemir Berkman

Bir şey söyleyeceğim Başkanım. Bu dostumuz biraz evvel dedi ki, Divan Kurulu üyesi olmak demek Galatasaraylı olmak demek değildir dedi. Neyi ifade etmek istedi acaba?

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Kim onu diyen?

Ayhan Özmızrak

Ben dedim, ben. Ben dedim ki, Divan Kurulu üyesi olmak Galatasaraylı olmak anlamına gelmiyor. Galatasaraylılık bir duruştur, bir anlayıştır. Galatasaray Kulübü'ne üye olursunuz, 25 senenizi doldurunca otomatik olarak Divan üyesi olursunuz.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Kıdemli üye hâline gelirsiniz, evet.

Candemir Berkman

Yani illa ki mektepli mi olmak lazım?

Ayhan Özmızrak

Hayır efendim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Aman efendim. Sayın Berkman, yanlış anlıyorsunuz. Sayın Prof. Dr. Mehmet Helvacı, buyurun efendim. Yanlış anlama efendim. Buyurunuz Sayın Helvacı, söz sizin.

Prof. Dr. Mehmet Helvacı

Sayın Başkanlarım, Değerli Galatasaraylılar,

Tekrar huzurunuzdayım. Olabildiğince az vaktinizi almaya çalışacağım, yorulduğunuzu biliyorum. Saatin 5'e geldiğinin de farkındayım. Daha fazla şeyler söylemek amacındaydım ama basitleştirmeye çalışacağım konuşmamı. Size kurumsallaşmadan bahsedeceğimi söylemiştim. Sebebi şu. Önümüzde bir seçim var ve benim son 3 seçimden takip ettiğim kadarıyla, her başkan adayı bir kurumsallaşma projesinden bahsederek bizlerden oy istiyor. Şimdi, bu kurumsallaşmanın ne olduğunu biz eğer önceden tespit eder, tartışsak, başkanların bize ne getirmek istediklerini veya ne önerdiklerini de biliyor oluruz. Kurumsallaşma -daha uzun tarifler yapabilirim, ama dediğim gibi, zamanı iyi kullanmak adına kısa bir tanım vereceğim size- kişilere bağlı olmayan yönetim biçimi demek. Yani gerek profesyonel, gerek kurucu, gerek ortak, bunlara bağlı olmadan bir kurumun yönetilmesine kurumsallaşma deriz.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Sessiz olalım efendim.

Prof. Dr. Mehmet Helvacı

Bu kurumsallaşma dediğimiz şeyin gerçekleşebilmesi için de tabii temelde yazılı kurallara, elbette yazılı olmayan kurallara da ihtiyaç var. Şimdi böyle bakıldığı zaman, Galatasaray Spor Kulübü'nün acaba kurumsallaşmaya ihtiyacı var mı? Ya da var olduğunu söyleyenler neden bunu söylüyorlar? Galatasaray Spor Kulübü'nün -daha evvel ben bunu söylemiştim- kurumsallaşmaya ihtiyacı yok. Galatasaray Spor Kulübü zaten bir kurum. Bir tüzüğü var, maalesef çoğu zaman uyulmuyor ama. İşte kurumsallaşma zaten buralarda kendini gösteriyor. Uyulması icap ediyor bunlara. Ama başkanlar bize sürekli kurumsallaşmadan bahsediyorlar. Neden bundan bahsediyorlar? Çünkü maalesef yine Galatasaray'da,

Galatasaray Spor Kulübü Derneği 2000’li yılların başında veya 1990’ların sonunda bir yeni yapılanmaya gitmiş ve birtakım faaliyetlerini dernek çatısı altında değil, şirket çatısı altında gerçekleştirmeye ilişkin birtakım kararlar almış. Bunları da çağın gereği olarak Galatasaraylılara izah etmişler o zamanın yönetimleri. Hemen söyleyelim, bugün yarıştığımız dünya kulüplerinin bazıları şirket, bazıları dernek. Dernek olmak, bu şekilde yarışmaya mâni bir durum değil. Demek ki, bunun çağın gereği olduğu veya bir zorunluluktan kaynaklandığı meselesi çok doğru bir mesele değil.

İşte Galatasaray maalesef bu ikili yapıyı kurduğu andan itibaren de ortaya boşluklar çıkmaya başlamış. Bu boşlukların nasıl doldurulacağını bilemeyenler kurumsallaşmaya sarılmışlar. Bizi kurtaracak olan kurumsallaşma değil, tek çatı altında birleşmedir. Bu, Galatasaray Spor Kulübü. Benim tercihim, Galatasaray Spor Kulübü çatısı altında birleşmektir. Ama hangi çatı altında olursa olsun, Galatasaray Spor Kulübü’nü biz tek bir yazılı metinle yönetmeyi başaramadığımız müddetçe, hiçbir zaman önümüzdeki sorunu çözemeyeceğiz. Mesela burada çeşitli teklifler var. Dendi ki, efendim işte, bütçe ile ilgili tüzüğe hüküm koysak. Hiçbir şey ifade etmez, çünkü biz harcamalarımızın % 80’ini maalesef Galatasaray Spor Kulübü bünyesinde yapmıyoruz. Dolayısıyla, onu koymamız gereken yer bizim tüzüğümüz değil. Onu koymamız gereken yer, Sportif şirketin ana sözleşmesi. Onu oraya koyabilmek de o kadar kolay değil, çünkü halka açık. Sermaye Piyasası Kurulu’ndan izin almak lazım. Yani bu bozuk yapıyı düzeltmek başka bir şeydir, kurumsallaşma başka bir şeydir. Galatasaray’ın kurumsallaşmaya ihtiyacı yoktur. Galatasaray’ın yeniden yapılanmaya ihtiyacı vardır ve bu yeniden yapılanmanın aslında olması gerektiği şekil de bozulan yapının düzeltilmesidir.

Amerika’yı yeniden keşfetmeye gerek yoktur. Yapı düzgünken bozulmuştur. Geçmişte çok iyi işleyen sistemler terk edilmiştir, yerine başka sistemler getirilmiştir. İçinde bulunduğumuz 380 milyon dolar borcun kaynağı ve yapının bozukluğu işte buradan kaynaklanmaktadır. Eğer 380 milyon dolar borçtan kurtulmayı istiyorsak ve eğer gelecekte de bunların olmamasını arzu ediyorsak, o zaman bu yapıyı düzeltmekten başka bir çaremiz yoktur. Özetle bunları söyleyeceğim. Belki daha geniş bir zamanda daha uzun veya benim söyleyeceklerimin üzerine belki farklı şeyler düşünenler, söyleyecekler olacaktır. Onların üzerine cevap mahiyetinde farklı şeyler söyleyebilirim. Ama bu gündem maddesi altında bir şeyi daha söylemek istiyorum.

Malum, federasyonumuz yeni bir karar aldı ve işte bu Türk oyuncular için getirilmiş bir karardır diye de altını çiziyorlar. Bunun ne kadar doğru olduğu konusunda benim çok ciddi şüphelerim var. Sınırsız yabancı transferi hiçbir kritere bağlı olmadan yapıldığında, maalesef geçmişte gördüğümüz bir oyuncu mezarlığı hâline dönebilir Türkiye. Bu önemli bir problemdir. Türk oyuncuların desteklendiğine dair de bir fikir var. Türk oyuncuların desteklenmesi sadece ilk 18’de altyapıdan gelen oyuncu bulundurarak olmaz. Mutlaka bunların ilk 11’de oynatılması zorunlu tutularak olabilir. Dolayısıyla, bu alınan karar sağlıklı ve doğru bir karar değildir. Bu, bizim yönetimimizin kendi içerisinde tartışması ve federasyonla görüşmesi gereken bir husus.

Ben bütün bunlara şunu söylemek için işaret ettim. Bu yeni bir durumdur ve bu yeni durum çok kısa bir zaman içerisinde kulübümüzün karşısına çıkmıştır. Hukukta “öngörülemeyen

hâller” diye bir teori vardır. Bu “öngörülemeyen hâller” söz konusu olduğunda, yapılmış olan sözleşmeler yeni durum çerçevesinde tekrar gözden geçirilir. Bizim Türk oyuncularla ve yabancı oyuncularla sınırlamalar çerçevesinde yapmış olduğumuz sözleşmeleri, bu “öngörülemeyen hâller” teorisi çerçevesinde gözden geçirme imkânımız vardır. Bu imkânı da hızlı bir şekilde kullanmanın gerektiğine inanıyorum. Bu imkânın kullanılması sonucunda ortaya çeşitli zararlar çıkabilir. Bu zararlarla ilgili de yine yönetimimizin bu kararları zamanlama açısından veya içerik olarak doğru bir şekilde almayan Futbol Federasyonundan bir kısmının giderilmesini istemek gibi bir hakkının olduğunu düşünüyorum. Bununla ilgili gerekli hususların yapılmasını da kendilerine bir kez daha buradan sizin huzurunuzda arz ediyorum.

Bir küçük notum var. Ben Galatasaray’ın 2016-17 Avrupa kupalarına katılması ile ilgili, bilançomuzdan kaynaklanan bir problemin varlığına işaret etmiştim. Bu işaretim seçimlerden önceydi. Seçimlerden sonra yapılmış bir şey değildir. Henüz seçim yapılmamıştı. Bunu bir Divan toplantısında, her iki başkanın huzurunda, başkan adayının huzurunda, mevcut başkanın huzurunda, “Böyle bir şeyle karşı karşıya kalabilirsiniz. Bu konuda önlem almak lazım ve bunu ortadan kaldırmak için gayret göstermek gerekir.” demiştim. Bunu mevcut yönetime bir eleştiri olarak getirmedim. Ama bu konuda, bunun gerçek olmadığına dair Yönetim Kurulumuzdan beyanlar var. İlk önce, bu tehlikeyi öngören beni mutlu eder. Fakat ben bu beyanın -rakamları göremediğim için- onlar tarafından somutlaştırılmasını arzu ederim. Yani orada bir 30 milyon euro sınırı var ve lisanslamaya ilişkin çeşitli kriterler var. Hangilerine uymadığımızı, zamanınızı almamak için şu anda tartışmaya açmıyorum. Ama eğer bize bilançomuz üzerinden veya kriterleri tutturduğumuzu gösteren rakamlarla beraber bir açıklama yaparlarsa buna en çok ben sevineceğim ve bunun gerçekleşmemiş olması nedeniyle de mevcut yönetime tekrar teşekkür edeceğim.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum. Zamanınızı aldım, kusura bakmayın.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Biz de teşekkür ediyoruz. Sayın Yılmaz Toköz.

Yılmaz Toköz

Burası sıcakmış, ön taraf soğudu. Tasarruf yapıyoruz herhâlde. İyi, tasarrufa buradan başlamak, o da iyi bir şey. Sayın Başkanımız da buradaymış, evet.

Sayın Galatasaraylılar,

Herhâlde takip ettiniz, gördünüz. Son zamanlarda, yüzmede tekrar şampiyon olduk. Bu erkeklerde 22. şampiyonluğumuz. Bayanlarda da 18 tane şampiyonluğumuz var. Bu ikisinin toplamı 40 eder. Bu 40 şampiyonluğun başındaki antrenörümüz Yılmaz Özüak’tır. Tabii kendi yüzücülüğünü bir yana bırakıyorum. 200’den 1500’e kadar Türkiye rekortmeni idi. Yıllarca şampiyon oldu, su topu oynadı. Takım arkadaşım. İnsan bindiği dalı kesmez. Daha evvel bindiği dalı kesen yönetimler oldu, Fatih Terim, Lucescu filan misali. Şimdi, bu kadar şampiyonluk kazandırmış bir antrenörün yaşı 65’in üstünde diye işine son vermek Galatasaray’ı ilerideki şampiyonluklardan mahrum edebilir. Bildiğim kadarıyla, kendisi ücret de istemiyor. Benim tavsiyem, bir müşavir olarak kendisi tutulabilir.

Bir de Ergun Gürsoy faktörü var. Ergun Gürsoy, benim bildiğim, hatta benim yanımda, yüzmeye maddi olarak da imkânlar sağlamış, kendisi muhtelif paralar vermiştir ve son zamanda da, bizim havuzumuzun kirasının 10 yıllık uzatılmasına vesile olmuştur. Kendisinin yüzmeye büyük faydası vardır ve bildiğim kadarıyla, kendisi Yılmaz Özüak'la çalışmak istemektedir. Kendisi de müşavir olarak. Yani Ergun Gürsoy'la Yılmaz Özüak yüzmenin başında oldukça biz kolay kolay şampiyonluk kaybetmeyiz. Yönetim Kurulundan ricam, bazı istisnalar olabilir. Dolayısıyla, bu konuyu bir kere daha düşünmelerini rica ederim. Bundan evvelki Başkanımız zamanında, ben kendisinden de rica etmiştim. Kendisi benim 60 yıllık arkadaşımdı. "Ben biliyorum Yılmaz Özüak'ın hizmetlerini. Hiç merak etme, ben onun kefilim." dedi ve sözünde durdu. Şimdiki Başkanımız, o da benim Hukuk Fakültesinde 50 küsur yıllık arkadaşım. O da durumu bilir, takdir eder. Demin, imtihandan filan korkarım, dedi. Beraber imtihanlara giriyorduk, korktuğunu hiç görmedim ben. Hiç kaçmıyordu, hep benim yanımdaydı. Dolayısıyla, Yönetim Kurulu ile birlikte bir kere daha bu konuyu düşünürlerse kulübümüz için, yüzme şubemiz için çok faydalı olacağı kanaatindeyim. Hürmetlerimle.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Teşekkür ederiz. Sayın Faruk Gürbüzler burada mı efendim?

Faruk Gürbüzler

Sayın Divan Başkanım, Sayın Kulüp Başkanım, Değerli Galatasaraylılar, Sözlerime başlamadan evvel, Sayın Duygun Başkan, bu saate kadar aramızda kalıp bizi dinlediğiniz için size ayrıca teşekkür ediyorum. Yeni yılın camiamıza mutlu günler getirmesini dilerken, çok zor günler altında görev alan, çok kısa süreliğine de olsa bu sorumluluğun altına giren Sayın Başkana ve Yönetim Kurulu üyelerine de ayrıca teşekkür ederim.

Sayın Başkanım, Divan toplantımızın başında biz Galatasaraylılardan, özellikle amatör sporlar için sponsor olmamızı veya bir oyuncuyu kulübe hediye etmemizi istediler. Ben Sayın Başkandan özellikle şunu rica ediyorum. Sevgili Başkanım, bu işin öncülüğünü lütfen siz yapın. Yönetim Kurulu içinde, arasında ülkenin en büyük işletmelerinin sahibi, çok iyi yöneticiler de var. Tek sporcu ile dahi olsa bu yolu açın. Göreceksiniz ki, arkanızdan gelen çok kişi olacaktır. Çok mutlu oldum efendim. Sizin şahitliğiniz bizim için yeterli efendim. Yapanlara da ayrıca teşekkür ediyorum.

Değerli Arkadaşlar,

Son birkaç yıldan bu yana, başta ben olmak üzere birçok Divan üyesi arkadaşım, kulübün kurumsallaşma adı altında korkunç bir kadrolaşma harekâtı yaşadığından, bu kadrolara ülke standartlarının çok çok üstünde maaşlar ödendiğinden bahseder dururduk. Yönetim Kurulumuz göreve başladıktan sonra ilk iş olarak bu konuya da el attı. Birçok arkadaşla yollarımızın ayrıldığını duyduk veya biliyoruz. Ancak benim öğrenmek istediğim ve üzülerek de öğrenmek istediğim konu şu. Aramızdan ayrılan arkadaşlar içinde, isimleri Galatasaray'la özdeşleşmiş, kulübe büyük hizmetler etmiş, Divan ve kongre üyesi arkadaşlarımız da var. Bunların aldıkları maaşlar da, diğer profesyonellerin maaşları göz önüne alındığında, kendileri açısından komik olacak rakamlardır. Benim Yönetim Kurulumuzdan ricam,- gerçi Yönetim

Kurulu arkadaşlarımızdan bir tek kişi kaldı, bir de Sayın Başkanımızın tahammülü için tekrar teşekkür ediyorum- göreve başladığınız zamanki personel sayımız ve ödediğimiz maaşlarla, şu an itibarıyla oluşan personel sayısı ve maaşlarımız arasındaki bilgiyi bizlerle paylaşırsanız çok çok sevineceğim efendim.

Vakit çok ilerledi. Ancak şunu da söylemeden geçemeyeceğim.

Değerli Galatasaraylılar,

Özellikle görsel ve yazılı medyada ne kadar yalnız olduğumuzu hepimiz yaşıyoruz, biliyoruz. Kulübümüzün en iyi görev yapan birimlerinden bir tanesi de Galatasaray TV. Diğer TV'lerdeki imkânların çok çok altında, görevlerini büyük bir başarı ile yerine getiren Galatasaray TV'ye, Genel Yayın Yönetmeni Sayın Bahri Havadır'a ve gencecik pırıl pırıl genç kardeşlerime, bu görevlerine gösterdikleri sadakat ve sevgiden dolayı teşekkür ediyorum. Başarılarının devamını dilerken, Mayıs ayında 4. yıldızı da armamıza işlemek umuduyla, hepinize saygı ve sevgilerimi arz ediyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Teşekkür ederiz Sayın Faruk Gürbüz. Sayın Ahmet Özdoğan.

Prof. Dr. Ahmet Özdoğan

Saygıdeğer Divan Kurulu, Sayın Başkan ve Yönetim Kurulu, Değerli Basın Emekçileri, Değerli Galatasaraylılar,

Bana deseler ki, Galatasaraylıyı tarif ederken, neden vazgeçmez, özgürlüğünden derim. Galatasaraylı, ülkesinin bölünmez birliğine ve bütünlüğüne, bayrağına ve Ata'sına bağlıdır. Galatasaraylı, devletle de kavga etmez. Peki, bağımsız denetçi raporuna baktığımızda ve devletle olan ilişkilerimize baktığımızda iki tane problem görüyoruz. Birinci problemimiz, vergi. Sayın Başkana buradan söylüyorum. Bundan önceki değerli iki başkan, Galatasaray Başkanı idi. Sevip sevmememiz ayrı bir şeydi, fakat ikisi de Galatasaray Genel Kurulu tarafından seçilmiş başkanlardı. Bunlardan gelen vergiler ve Sayın Duygun Yarsuvat Başkanımın sonra gelecek olan vergiler de bize ait olan vergilerdir. Biz bunu mutlaka ve mutlaka devletle çözmek zorundayız. Onun için, bir Vergi Kurulu oluşturmamız lazım.

İkinci olarak, Sayın Başkan burada dedi ki, 6 ayım kaldı, dedi. Ben pek onu bırakmak niyetinde değilim bu konuda. Çünkü ikinci olarak devletle problemimiz, Gençlik Spor Genel Müdürlüğü ile olan davalar problemimizdir. E, Türkiye'nin en iyi hukukçularından biri olan Sayın Duygun Yarsuvat'ı, başkanlıktan ayrılrsa da bırakmamamız lazım.

Üçüncüsü, Haziran ayında önümüze bir konu gelecek, fakat şimdiki Başkanım o zaman olmayacak. Bu konu ne? Federasyon Başkanlığı seçimleri. Türkiye Futbol Federasyonu. Peki, Türkiye Futbol Federasyonu seçimlerinde biz kimler tarafından temsil edileceğiz? 3 yıllık master planımız ne? Çünkü yeni gelen (ki basında değerli başkan adayları çıkıyor. 8-10 tane başkan adayımız çıkacak, öyle gözüküyor. İsimleri geçiyor çünkü.) o değerli başkan adaylarının da bir master planının olması lazım. Çünkü 3 yıl o Futbol Federasyonu ile birlikte hareket edeceksiniz. Bu Galatasaray için olmazsa olmaz şeylerden bir tanesi.

Şimdi bir şey söyleyeceğim. Bunu bizim yönetimimiz hiç dile getirmiyor. Basın da dile getirmiyor. Çünkü o kuruldaki insanlar özellikle bizim rakip kulüplerimiz tarafından

oluşturuluyor ve Galatasaray Spor Kulübü buradan çok ciddi yara alabilir ileride. Nedir o kurul? Futbol Piyasası Denetleme ve Düzenleme Üst Kurulu oluşturuluyor şu anda Futbol Federasyonunda. Futbol Federasyonundaki bu kurulun aynı Bankacılık Düzenleme, Denetleme Kurulu gibi bir yapısı var. Peki, bu ne yapacak, biliyor musunuz? Bütün kulüpleri her şeyiyle, sadece futbol değil, her şeyiyle denetleyecek ve bunlarla ilgili size lisans verip vermemeye çalışacak. Eğer biz Futbol Federasyonunda önemli noktalara gelemesek, bu üst kurulda görev alamazsak, Galatasaray ileride 3 yıl için çok büyük problemlerle karşılaşır. Onun için, bugünkü Yönetim Kurulunun Haziran ayındaki Futbol Federasyonu seçimlerine farklı bir biçimde bakması lazım ve mutlaka bu Futbol Piyasası Denetleme ve Düzenleme Üst Kuruluna bir kişi sokmamız gerekliliği ortadadır.

İkinci olarak, Sayın Başkanım UEFA mali kriterleri ile ilgili bazı sorularım olacak. Çünkü Galatasaray'da 2015 yılındaki başkan adayları da bununla ilgili bilgilenmek isterler. UEFA Mali Kriterleri nedir efendim? Galatasaray bu kriterlerin karşılığında ne durumdadır? Galatasaray'ımızı Şampiyonlar Ligi'nde engelleyecek olan kriterleri karşılayacak yol haritamız var mı? Yönetim içinde direk olarak bu kriterleri takip eden ve erken uyarı mekanizması oluşturacak kişi veya kişiler var mıdır? Veya Başkan bunu oluşturmayı düşünüyor mu? Yani UEFA'ya katılıp katılmayacağımızla ilgili bir erken uyarı sistemi kurulu oluşturulması gerekmektedir ve bunun Divan Kurulunu da bilgilendirmesi gerekmektedir efendim.

Son olarak, sizlere şunu söylemek istiyorum. Tevfik Fikret Salonu ile ilgili olarak, tabii ki hepimizin gönlü oradadır. Yalnız ben bunun bir iletişim sorunu olduğunun istihbaratını almış durumdayım. Sayın Divan Başkanım ve Sayın Kulüp Başkanım ile Sayın Rektör Bey bir araya gelirlerse, bunun çok kısa zamanda çözüleceğini size söylerim. Bunda pek fazla bir problem olacağını düşünmüyorum. Bu konuyu size bilgi olarak arz ediyorum.

İkinci olarak da, Galatasaray bir spor kulübüdür. Futbol kulübü değildir. Kaynaklarımız vardır. Özellikle insan kaynaklarımızı kötü kullanıyoruz. Buraya gelen herkes onu anlatmaya çalışıyor. Bir de şöyle bakalım. Gelin, bir toplantı yapalım. Sponsorlar gelsinler, burada konuşsunlar. Bakalım sponsorlar ne diyecekler bizim hakkımızda. Bir de sponsor gözüyle Galatasaray Kulübü'ne bir bakalım. Onun için, iki taraflı, sponsorla birlikte yürümemiz lazımsa, onların da hakları vardır. Bu nedenden dolayı, bu konularda sizin dikkatinizi çekmek istedim.

Hepinize saygılar sunuyorum. İyi günler diliyorum efendim. Hürmetlerimle.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, Sayın Özdoğan'a teşekkür ediyoruz. Son konuşmacı Sayın Doğan Konuk. Zatiâliniz işaret buyurdunuz mu efendim? Peki efendim. Bana intikal etmemiş. Taner Aşkın'ı dahil edelim efendim. Söylememişsiniz. Salon, evet.

Doğan Konuk

Sayın Başkanlar, Saygıdeğer Galatasaraylılar,

Önce bu saate kadar sabırla kaldığınız için hepinize teşekkür ediyorum, özellikle Başkanımıza. Tabii biraz detaylı konuşacaktım ama artık malum, zamana takıldık. Hızlı, süratli bir şekilde söylemek istediğim çok önemli bir konu var. Önemsiyorum, kayda geçilsin en azından istiyorum.

Sayın Dursun Özbek'in bu güncel, en önemli projemiz olan, Mecidiyeköy arazisinde otel yapımı ile ilgili son bir iki toplantıda söylemleri olmuştu. Burada gördüğüm önemli bir yanlışlığı -konum da olduğu için- düzeltmek ya da düzeltilmesini istemek için buradayım. Şöyle. Arazi malum, 17 bin metrekare inşaat alanında, daha önce plaza olarak başlayan projenin 200 yataklı bir otel projesine çevrilmesiydi. Burada hemfikirim. Kendimi tanıtmadım. Doğan Konuk, 7457 numaram. Mimarım ben de. Benim de konum olduğu için, olumlu yaklaşımı görüyorum ve katılıyorum. Aks sisteminin uyması nedeniyle, gerçekten otel projesine dönüştürülmesi uygun. Maliyet rakamlarına da bir itirazım yok. Aşağı yukarı 17 milyon dolar gibi bir maliyet öngördü. Bunun 11 milyon dolarlara çekileceğini söylemişti. Yalnız bittikten sonraki değerle ilgili, 150 milyon dolar telaffuz etti. Hatta şöyle de bir ekleme yaptı. Bankaların ekspertiz raporlarında bir yer 150 milyon dolar görünüyorsa, burası 200-250 milyon dolar değerindedir gibi. Şimdi katılmadığım nokta burası.

Diyeceksiniz ki, neden bu kadar önemli, yani bittikten sonra 50 milyon dolar etmiş, 150 milyon dolar etmiş. Şu yönüyle önemli. Burayı yaparken, malum, her zaman olduğu gibi, kredi kullanacağız. Burası için kullanacağımız kredi rakamı ve geri dönen, dönüşüm rakamı önemli. Burada şayet 40-50 milyon dolarlara çıkacaksa, kullanacağımız kredinin geri dönüşümü... Rahat hareket edip de, 150-200 milyon dolarlık bir mülkümüz olacak, bunun için biraz bol keseden kredi kullanalım, biraz başka yerlere de harcayalım, sonunda nasıl olsa rahat rahat geri ödenir... Geri ödeme planı da yapmıştı. Biraz özet, hızlı konuşmaya çalışıyorum. İrticalen de konuşmaya alışık değilim. Biraz da heyecanlıyım, kusuruma bakmayın. Ama sanıyorum toparlayacağım hızlı bir şekilde.

Geri ödeme planında, 10 yıllık bir geri ödeme süresi... Bundan sonra hatta şöyle dedi, "Gelirlerin temlik edilmesi dönemi sona ersin, kira dönemi açalım. 10 yıllık kira ile bu kredi geri ödensin." Şimdi rakamı böyle baştan yüksek tutarsak, krediyi de bol keseden alıp kullanırsak şöyle bir tehlike görüyorum. Gerçekte buranın değeri, bitmiş binanın, bu değer değil arkadaşlar. Size kesin olarak bunu söyleyebilirim. Bir kere, bankaların 150 milyon lira ekspertiz raporu belirledikleri yerin 200-250 milyon dolar olması mümkün değil. Artık bu ekspertiz işlerini Sermaye Piyasası Kurulundan lisanslı kişiler yapıyor. İnsanın lisansını bir günde yırtarlar. Ha, şu var. Banka, 150 milyon dolarlık bir yere 150 milyon dolar kredi vermez, % 70'ini kredilendirir. Örneğin, 100 milyon dolar verir. Yani orada bir yanlışlık var. Ama nereden kaynaklanıyor, bilmiyorum. Şimdi bir kere, bir bina yoksa, bunun ekspertiz raporu olmaz zaten. Bunu aslında özellikle Dursun Bey'e sormak isterdim, burada olsaydı. Ekspertiz raporu arsa için olur, bitmiş bina için olur. Ha, orada bir proje vardı. Proje geliştirmedir onun adı, proje geliştirme raporu olabilir. Burada kim böyle 150 milyon dolarlık bir proje geliştirme raporu yaptı, doğrusu çok merak ediyorum. Öyle bir rapor varsa da görmek isterim.

Ben hemen kısaca, neden etmeyeceğini sizi yormayacak rakamlarla açıklayayım. 150 milyon dolarlık bir yerin yılda aşağı yukarı 10 milyon dolar kira getirisi olması gerekir. 10 milyon dolar, ayda bir milyon dolara yakın. Böyle bir gelir, böyle bir değer varsa, o zaman niye 10 yıllık bir kira kontratı ile geri ödeme düşünüyoruz? 100 milyon dolar kredi mi kullanacağız? Ha yok, gerçek değerler tabii bu değil. Şöyle düşünelim. Aşağı yukarı hepimiz, gayrimenkulle

ilgili bilgi sahibiyizdir. Malum, bizim arazimizin olduğu aks, İstanbul'un, hatta Türkiye'nin en kıymetli iki ana arterinden birisi, Bağdat Caddesi ile birlikte. Burada arsa payı, bir bitmiş binanın yaklaşık % 75'i civarındır. Bu % 80'lere kadar telaffuz edilir. Hadi biz abartmayalım, arsa payı üçte iki olsun, % 66 olsun. Herhâlde buna hiç kimsenin itirazı olmaz, bu kadar kıymetli bir yerde arsa payının. Şimdi 150 milyon dolarlık bir mülkümüz olacaksa bittiğinde, bizim o arsamızın bugün 100 milyon dolar etmesi lazım. Böyle bir şey mümkün mü? Sayın Özbek burada olsaydı, yani arsanın metrekaresini ben tam bilmiyorum, ama kendisi biliyordur. Bölerse, dudak uçuklatıcı bir rakam çıkar.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

2.200 metrekare efendim, oradaki arsamız.

Doğan Konuk

Mümkün değil böyle bir değer. Ha, kira yaklaşımı ile, arsa değeri yaklaşımı ile, arsa payı yaklaşımı ile bunun aşağı yukarı bu parayı etmeyeceği kesin. Edeceği parayı da size söyleyeyim. Yakın zamanda o bölgede iki tane büyük, aşağı yukarı biri 12-13 bin metrekare, bizim inşaata yakın plaza değerlendirmelerinde de tesadüfen bulundum. Birisi 38.5 milyon lira gibi -tabii daha eski bir binaydı- değer çıktı. Türk lirası hem de. Fakat yeni yapılan plazalar var. 19 Mayıs Caddesi'nin üstünde, Şişli Plaza gibi, oraların satış fiyatları, bugün hem de değerli yerleri, zemin kat, asma katlı, 5 bin dolar/metrekare civarı. Bunları üst üste koyarsak, bu 17 bin metrekare inşaatta aşağı yukarı 10 bin metrekarelik bir satılacak alan çıkar, kullanılacak alan, otoparklar ve ortak alanlar çıktığı zaman. Bilemediniz, 10 bin-12 bine çıkabilir zorlarsanız. 5 bin dolardan yaparsak, 50 milyon dolardır. Taş çatlasın 60 milyon. Yani mutlaka bu rakamlarda bir yanılma payı olabilir, ama iki katı, üç katı olmaz. % 5 olabilir, % 10 olabilir. Şimdi bu konuyu önemseyip en azından kayda geçmesini istedim ki, biz eğer geri dönüşümü 50 milyon dolarları bulacak bir kredi kullanacaksak bu iş için, o zaman zaten hiç yapmayalım. Yani 50 milyon dolar bir kenarda bir borcum, 50 milyon dolarlık da bir malım varsa, artık o mal benim değildir benim gözümde. En azından, bir bakış açısı olarak böyle düşünüyorum.

Baştan bu konuyu özellikle gündeme getirip uyarmak istedim, çünkü bu noktaya nasıl geldiğimiz malum. Hep dönem başında bütçe yapıyoruz. 100 milyon gelir, 100 milyon gider diyoruz. Dönem bitiyor, gelir 80 milyon gerçekleşti, giderler 120 milyon oldu, 40 milyon açık var diyoruz. Bu konuyu Hayri ağabeyimiz defalarca burada dile getirdi. Divan, mali genel kurullarda, bu bütçe oylamalarında 25-30 kişilerle bu oylamaları yaptığımızı, hiç tenkitleri dile getirmediğimizi söyledi. Tabii o zaman ben de biraz garipsiyordum açıkçası. Yani güvenip bir başkan seçmişsiniz, bir bütçe getirmiş önünüze, daha ilk günden, ya arkadaş sen burada yanlış hesap yapıyorsun, başlangıçta seni tenkit etmek filan gibi, böyle bir şey olmaz diye düşünüyordum. Ama geldiğimiz nokta artık meydanda. Bundan sonra böyle pembe hayaller, şirin görünmek için rakamlar, bunlarla yola çıkmayıp gerçekçi rakamları konuşmamız lazım burada. Ona göre de adımlarımızı atmamız lazım.

Sabrınız için teşekkür ediyorum. Sayın Prof. Dr. Mehmet Helvacı'ya burada bir teşekkür etmek istiyorum. Her Divan toplantısında bir proje, bir öneri getirmek şeyini hakikaten çok

önemsiyorum. Kendisi ile hiç tanışmıyorum, merhabamız bile yok, ama heyecan duyuyorum. Bundan sonra inşallah olur. Aslında benim de birtakım proje önerilerim var. Artık saat çok geç olduğu için, inşallah önümüzdeki Divan toplantılarında özellikle bir...

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Diğer toplantılarda yaparız efendim.

Doğan Konuk

Evet, basketbol, voleybol kapalı salon oluşturmak, çatımızın kapanması gibi... Onları başka toplantılarda gündeme getirelim. Çok çok teşekkürler.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Biz teşekkür ederiz. Efendim, Sayın Taner Aşkın, buyurun. Kolonun arkasına saklanmışsınız, göremedim zatıalınızı. Arkadaşlar da iletmemişler.

Taner Aşkın

Sayın Başkan, Saygıdeğer Galatasaraylılar,

Öncelikle yeni yılın tüm insanlık âlemine, özellikle ülkemize ve sonra da camiamıza ve ailelerimize hayırlı olmasını temenni ediyorum. Sözlerime böyle başlamak istedim. Son konuşmacıyım, çok az bir zaman var. Salonda da çok az insan var. Ama ben buraya gelirken, çok zor şartlarda bir cenazeden gelmeme rağmen, burada olmak zorunluluğunu hissettiğim için geldim. Yönetimi iki konuda uyarmak istiyorum. Çok önemli iki konuda uyarmak istiyorum. Benim için son derece öneme haiz bu konular.

Birincisi, biz Sayın Başkanın yönetiminin altı aylık süreyle -yani Haziran sonuna kadar diyelim- iktidara geldiklerini biliyoruz. Sloganları buydu, bu şekilde yola çıktılar ve bütün camia bunu böyle biliyor. Şimdi bakın, bugünden itibaren geriye kalan süreç içerisinde, çok sayıda günler var. Cumartesi, pazarları saymazsanız, hemen hemen 3-3,5 aylık bir süre kaldı. Hazırlanmakta olan bir sürü başkan adayımız var. Bu yönetimin içinden çıkacak başka başkan adayları da olabilir. Bunlara zaman tanımak açısından, ben ilk önce şunu beklerdim, özellikle Sayın Duygun Hocadan. Galatasaray başkanlığına geldiği ilk gün, ilk yaptığı toplantıda, bu söylediğini bir Yönetim Kurulu kararı ile, şu tarihte ben bu görevi bırakıyorum, Yönetim Kurulu kararı alarak bildirmesi lazımdı camiaya. Ben öyle bekliyordum, çünkü bu işin gerçeği böyle. Yoksa son dakikaya kaldığında, yine derme çatma, 15 dakikada, 5 saatte, 1.5 günde kurulan yönetimlerle karşı karşıya geliriz. Galatasaray'ın bundan sonraki en büyük sıkıntısı, çok ciddi, birbirine kenetlenmiş, birbirini çok iyi anlayan ve ciddi anlamda bir koordinasyon içerisinde çalışan yönetimdeki arkadaşlara ihtiyacı var. Böyle yaparsak, bölünmelerle gelen ve birbirini tamamlayan yönetimlerle tekrar devam etmek zorunda kalırız. Önümüzdeki 3 sene çok önemli bir dönem. Ben bu hususta, yönetimin özellikle dikkatini çekmek istiyorum. Bu çok önemli, benim için çok önemli Hocam. Bunu arz etmek istedim, bir.

İkincisi, ben daha önceki toplantıda da, bu sayın arkadaşımızın değindiği gibi, bu otel konusuna, daha doğrusu, Ali Sami Yen çadır inşaatındaki konuya değinmiştim. Net ve açık söylediğim bir şey vardı. Tüzüğümüzün bir 145. maddesi var. Sayın yönetimden beklediğim şu. 145. maddeye göre, Genel Kurula getirmeniz lazım. Bununla alakalı ne yaparsak,

hepimizin bilmesi lazım. Tüzükte net ve açık yazıyor. Böyle dendi, şöyle dendi, arkadaşın söylediği gibi, böyle olur, şöyle olur filan, benim bunlara aklım kesmiyor. Burada bir şey yazıyor. Burada yazılan ne varsa, o 145. maddeyi açalım, orayı okuyalım. Orada ne varsa onları yerine getirelim. Ondan sonra başımızın ağrımaması için bundan daha net bir tabir olmaz. Bir sebep de olmaz. Açıkça söyleniyor burada. Bir yerin maliyeti var, bunun geri ödenmesi var, bunun kiralanması var. Hepsi burada yazılı. Ve en önemlisi şu. Siz bunu Genel Kurula getirmeden yapamazsınız. Tüzük burada bunu yazıyor. Bakın, birtakım arkadaşlar...

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Genel Kurula getirdi.

Taner Aşkın

Hayır, Genel Kurula gelmedi Sayın Başkan. Bunun için özel Genel Kurul yapmanız lazım Sayın Başkanım, lütfen tüzüğü okuyun. Ben ne söylediğimin farkındayım. Rica edeceğim, müdahale etmeyin. Şimdi net ve açık söylüyorum, Genel Kurul yapılmak zorunda. Olağanüstü Genel Kurul yapılmak zorunda bunun için. Tüzük açık. Lütfen, rica ediyorum. Fazla da uzatmak istemiyorum.

Yalnız bir şeye değinmek istiyorum. Sayın Helvacı çok önemli bir noktaya değindi. Dedi ki, “Bakın, imkânsızlıklar diye bir şey yok, imkânsızlık söz konusu değil. Galatasaray Spor Kulübü’nde bir düzensizlik var. Yapılanmada bir terslik var. Bunları düzeltirseniz, amatör sporlar Galatasaray Spor Kulübü’nün yükü olmaktan çıkar.” Ama önemli olan, o yüreği, o cesareti, o hırsı kendinizde bulup bunları ortadan kaldırmanız lazım. Yoksa aksi hâlde biz bunu katalım, bunu biraz kendiniz söylediniz, ben söylemeyeyim. Dediğiniz gibi, Maarif Bakanının işine döner bu iş. Başka türlü olmaz. Ama söylüyorum, Galatasaray’ın bu kapasitesi var. Çok doğru bir şey. Galatasaray’ın kurumlaşmaya değil, yapısını düzeltmeye ihtiyaç var. Prof. Dr. Mehmet Helvacı kardeşime de bunun için çok teşekkür ediyorum. Çok doğru bir yere parmak bastı. Hepinize saygılar sunuyorum. İyi akşamlar diliyorum.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, teşekkür ediyoruz Sayın Başkan. Söz almak istiyor musunuz efendim? Buyurunuz efendim. İki nokta hakkında açıklama verecek Sayın Başkan. Cevap verecek, peki.

Yönetim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Duygun Yarsuvat

Sevgili Galatasaraylılar, Dostlarımız,

Biz hepimiz burada Galatasaray için varız. Şimdi bir proje geliştirdik. Otel projesi dedik, buna mâni olmaya çalışıyorsunuz. Şimdi, çok sevdiğim Turgay Kıran, otelini çok severim, yemeğini çok severim. Orada güneş batarken bir kadeh kırmızı şarap içmek çok güzeldir. Ama kalkmış gazetenin birine beyanat vermiş, “Orada otel motel olmaz. Ben senelerdir otelciyim, 5 milyon dolar gelir gelmez oradan.” demiş. Niye baltalıyorsunuz baştan? Orayı biz 15 milyona üreteceğiz. 15 milyona üreteceğiz ve işleteceğiz. Ben değil, Galatasaray işletecek. Hiç değilse, çalışanların maaşını oradan çıkartacağız. İlk defa futbolcunun ayakkabısına ödemeyeceğiz. Bir para, bir gelir getirecek bir yere ödeyeceğiz.

Şimdi, Mecidiyeköy arazisinde otel yapılacak, işte bu proje bittiği zaman 150 milyon dolar edecek vs. vs... Biz orayı yaparken 30 milyon dolar kredi aldık. Yani imza için getirdiler, bugün öğleden sonra. 35 galiba, evet. Bu getirildi. Onun 15'i ile Denizbank'ın ipoteğini kaldıracağız, 15'i ile de inşaatı yapacağız. Ve burayı yaparken de öyle bir formül bulacağız ki, biz gittikten sonra da o inşaat yapılabilir ve o para oraya sarf edilsin. Bütün amacımız bu. Şimdi iyi niyetle her kişiye bakın, lütfen. Yani siz Sayın Doğan Konuk, mimar, mühendis olabilirsiniz. Gelin yardım edin o zaman. Tamam, gelin yardım edin. Tamam, projeye karşı değil, inşaatına yardım edin. Eğer bu işte çok deneyimliyseniz, demirini bulun, bize hibe ettirtin. Ruhsat çıkartmak için tekrar uğraşyoruz. Gelin benim tanıdığım var deyin, ruhsatını çıkartın. Lütfen tekerlekleri döndürelim, dönsün tekerlekler.

Şimdi, UEFA kriterlerini sordu, değil mi? Siz sordunuz. Hemen isim de vereyim, Ebru Köksal ilgileniyor bununla. Ebru Köksal, UEFA kriterlerini o bize uydurmaya çalışıyor. Zaten buna mecburuz. Futbol Federasyonu da bu konuda aynı kriterleri uygulamaya başladı. Futbol Federasyonu da, bu kriterlere uymazsanız önümüzdeki yıl transfer yapamazsınız, diyor.

Şimdi gelelim, Mehmet söyledi galiba, tartışalım, işte bunu böyle söylüyorlar vs. diye. Kulüpler Birliği toplantısında bu proje, yabancı futbolcu projesi bize takdim edildi. Biz bunları dinledik. O laf bana aittir esasında. "Yerli oyuncuyu teşvik ediyor" sözcüğünü ilk defa orada ben sarf ettim. Açın bakın, sadece 14 yabancı, 14 Türk oyuncu değil. Diyor ki bunun içinde, hep şimdiye kadar söylediklerimizi nazariitibara alarak bunu söylemişler. Ben diyordum ki, Chelsea ile Şampiyonlar Ligi maçını oynuyoruz, 11'i de İngiliz değil. 11'i de toplama, hatta antrenörleri bile toplama, oraya gelmiş. Sonra biz, niye dünya şampiyonasında rol oynayamıyorsun, Avrupa şampiyonasında son 8'e dahi giremedin, son 16'ya dahi giremedin sorularıyla karşı karşıya kalıyoruz. Emin olun, bu gibi söylemlere karşı durmak için, al sana istediğin kadar oynat demiş federasyon.

Ama onun yanında, konuşmalarda ortaya çıkmayan, daha belli olmayan, ama yönetmeliklerle bize düzenleyeceklerini söyledikleri, teşvik primi getirmişler. Eğer altyapıdan yetiştirilen bir oyuncuyu oynatıyorsan, o kulübü teşvik edecek. Altyapıdan yetişmiş bir oyuncun veya kendi oyuncun Milli Takım'a giderse, teşvik alacak. Ve bu teşvikleri verebilmek için de tescil ücretlerini artıracak. Dolayısıyla, esame listesi 18 kişi olarak ortaya çıkacak. Ama 28 futbolcu her dönem, sezon başında tescil edilecek. Bu tescilde de bir para verilecek. Bunun yanında, tescil edilmemiş olan altyapıdaki oyuncu, eğer gerekiyorsa, profesyonel takımda oynayabilecek. Altı tane oynayabilecek, 7 tane oynayabilecek. O anda sizin, farz edelim ki, bir grup oldu, bütün 7 oyuncunuz, 8 oyuncunuz yok. Altyapıdan tescil edilmemiş olan sporcuları da alıp oynatabileceksiniz.

Esasında, bu proje altyapıya ve Türk oyuncularına destek oluyor, yasağı ortadan kaldırıyor. Yasak koyduğün zaman, mutlaka bir reaksiyon görürsünüz yasağa. Şimdi sigara yasağı konu, canım sigara içmek istiyor. Siz de öyle. Yani yasak koyduğunuz vakit, mutlaka bunun bir karşılığı çıkıyor. Dolayısıyla, o bakımdan projeyi öyle kabataslak görerek reddetmemek lazım. Dediği gibi Mehmet'in, tartışmak lazım. Ama tartışabilmek için de, bütün şartlarını iyi bilmek gerekir. Yani her şeye niye karşı çıkalım bir kere? Bir bakalım, bizim işimize yarıyor mu, yaramıyor mu? Ondan sonra değerlendiririz. Şu andaki görünüşüyle benim işime yarıyor. Bir,

futbolcu fiyatlarını düşürecek. Futbolcu mezarlığı olacak diyorsunuz, almayın o zaman. Size kalmış bir şey, kulübe kalmış bir şey, almayın mezarları. Bu, bu kadar.

Taner Aşkın'a gelelim. Taner Aşkın, bayağı ultimatom verdi. Aferin Taner. Yani biz, biz seçilirken ne söz verdik? Ben Mayıs ayında tüzüğü uygulayacağım, dedim size. Tüzük ne diyor? 3 senede bir Mayıs ayında seçim yapılır, diyor. Bundan evvelki yönetim yaptı mı? Yapmadı. O yönetim istifa etti mi? Etti. Ben onun süresini tamamlıyorum. Zaten zamanında seçim yapsaydı, bu hâle de düşmezdi Galatasaray. Onun için, ben kalkacağım, Yönetim Kurulunu toplayacağım, vallahi billahi ben söz veriyorum, ben seçime girmeyeceğim, seçilmeyeceğim kararı mı alacaktım? Veya buraya gelip, elimi kutsal kitabın üstüne koyup yemin mi edecektim sizi tatmin etmek için? Yani, söyledik. Benim ağzımdan bir kere laf çıkar. Benim adım Duygun, ben öyle kıvırmam.

Otel konusuna gelince, 145. maddeyi biz de biliyoruz sizin kadar ve o yüzden, Olağanüstü Genel Kurulda o hükmü getirdik, sizden yetkiyi istedik. Projeleri de burada getirip konuştuk. Yani şimdi burada geldik, konuştuk. Böyle bir projeye niye karşı çıkıyorsunuz? Niye karşı çıkıyorsunuz? Taner, anlamadım yani, niye karşı çıkıyorsun? Hayır, şimdi bırak. Benden sonra konuşamazsın zaten, dur otur. Başkandan sonra konuşulmaz. Otur. Ben orada çok oturdum. Yetki alındı. Şimdi bakın, Sevgili Taner, biz arkadaşız seninle. Hayır, öyle bir şey söylüyorsun ki, biz alavere dalavere yaptık, bunu Genel Kuruldan kaçırdık, bunu zehir hafiye Taner Aşkın yakaladı. Yapma Allah'ını seversen ya. Ben buna hele senden duyduğum için kırılıyorum ha.

Taner Aşkın

Ben böyle bir şey söylemedim. Bakın, ben...

Yönetim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Duygun Yarsuvat

Sizin sous entendu o şekilde söylediğiniz anlaşılıyor. Buradaki bütün arkadaşlar da bunu böyle anlıyor. Bakın, size süre de verdik. 7 aylık bir süre verdik. Oturun çalışın dersinizi, kurun ekibinizi. 6 ay içinde kuracaksınız, son dakikada kurmayacaksınız. Zaten bundan evvel, ekibinizi de son dakikada kurmadınız. Yine size fırsatınız varsa... Sizin yanınızda birçok arkadaş da kuracak. 4 tane, 5 tane aday çıkacak. Biz de göğsümüzü gere gere bu seçimlere girip oyumuzu kullanacağız. O kadar basit. Yani niye benden böyle, şöyle bir yemin etmemi istiyorsun? Ne istiyorsun o zaman? Karar alacağım da ben, vallahi billahi... Neyse, daha fazla söylememize gerek yok. Hepinizi sevgiyle kucaklıyorum. Çok teşekkür ederim.

Divan Kurulu Başkanı İrfan Aktar

Efendim, biz de Sayın Başkana teşekkür ediyoruz. 22 konuşmacı söz aldı, sabırla kaldınız 4 saat 10 dakika. Hepinize teşekkür ediyorum.

İrfan Aktar (5629)
Başkan

Emir Turgan (5259)
Başkan Yardımcısı

Ahmet Yolalan (6701)
Başkan Yardımcısı

Ömer Işıl (3882)
Sekreter

A. Aykotalp Derkan (6833)
Sekreter